

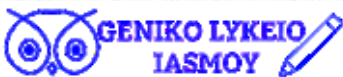
Culture heritage and Gamification in Education.

Πολιτιστικά μνημεία

Erasmus+ KA 227 2020-1-EL01-KA227-SCH-094519

Culture heritage and Gamification in Education

VEM

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης:

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΥΘΥΝΩΝ

“Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντανακλά τις απόψεις μόνον των δημιουργών, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν φέρει ουδεμία ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που εμπεριέχονται σε αυτό”.

Πίνακας περιεχομένων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	4
ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5
1. ΠΡΟΤΟΜΗ ΣΠΑΡΤΙΑΤΗ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ (ΛΕΩΝΙΔΑΣ).....	5
2. ΘΕΑ ΤΩΝ ΨΕΦΩΝ - ΕΙΔΩΛΙΑ.....	7
3. ΠΥΛΗ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ, ΜΥΚΗΝΕΣ.....	9
6. ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ.....	15
7. ΤΟ ΠΑΛΑΤΙΤΗΣ ΚΝΩΣΟΥ.....	17
8. ΤΑΥΡΟΚΑΘΑΨΙΑ (ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑ).....	19
9. Η ΧΡΥΣΗ ΛΑΡΝΑΚΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β.....	21
10. ΤΟ ΕΥΓΑΛΙΝΕΙΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟ/ΟΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ.....	23
11. Ο ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ.....	25
12. Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΑΤΡΕΩΣ.....	27
13. ΑΜΦΟΡΕΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΙΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΧΙΛΛΕΑ ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ (Ο ΜΕΛΑΝΟΜΟΡΦΟΣ ΡΥΘΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΑΜΙΚΗ).....	29
14. ΝΑΟΣ ΗΦΑΙΣΤΟΥ, ΓΝΩΣΤΟΣ ΚΑΙ ΩΣ ΘΗΣΕΙΟ.....	31
15. ΚΟΡΗ ΦΡΑΣΙΚΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΥΡΟΣ.....	33
16. Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΛΙΝΔΟΥ.....	35
17. Ο ΑΜΦΟΡΕΑΣ ΤΟΥ ΔΙΠΥΛΟΥ.....	37
18. ΤΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ ΤΗΣ ΚΩ.....	39
19. ΘΟΛΟΣ/ ΘΥΜΕΛΗ ΣΤΟ ΙΕΡΟ ΤΟΥ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ.....	41
20. Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ.....	43
21. ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ.....	45
22. ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟ (ΙΕΡΟ) ΤΗΣ ΔΩΔΩΝΗΣ.....	47
23. ΜΟΝΑΣΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.....	49
24. ΘΡΙΑΜΒΙΚΗ ΑΨΙΔΑ ΓΑΛΕΡΙΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΚΑΜΑΡΑ).....	51
25. ΚΥΚΛΑΔΙΚΑ ΕΙΔΩΛΙΑ.....	53
26. ΡΟΤΟΝΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.....	55
27. ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΕΠΟΧΕΣ.....	57
28. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΩΝ.....	59
29. Η ΞΕΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.....	62
30. ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ.....	64
ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ	66
1. Ο ΚΩΔΙΚΑΣ PURPUREUS ROSSANENSIS (THE ROSSANO GOSPELS).....	66
2. ΤΑ ΧΑΛΚΙΝΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΡΙΑΤΣΕ.....	68
3. ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΣΤΥΛΟΥ.....	70
4. Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΩΝ ΝΑΩΝ.....	72
5. Ο ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ MONREALE.....	74
6. ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ASPROMONTE.....	76
7. ΠΑΡΚΟ ΤΗΣ ΑΙΤΝΑΣ.....	78
8. ΠΟΜΠΗΙΑ.....	80
9. ΟΙ ΣΠΗΛΙΕΣ (SASSI) ΤΗΣ ΜΑΤΕΡΑ.....	82
10. ΝΟΥΡΑΓΙΟΙ.....	84
11. ΣΚΑΛΑ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ (TEATRO ALLA SCALA).....	86
12. ΖΥΜΑΡΙΚΑ.....	87
13. ΟΙ ΤΡΟΥΛΟΙ ΤΟΥ ΑΛΜΠΕΡΟΜΠΕΛΛΟ.....	88
14. ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΡΕΜΠΙ.....	89
15. ΟΙΝΟΣ ΑΦΡΩΔΗΣ SPUMANTE.....	90
16. ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ ΤΟΥ ΒΟΜΑΡΖΟ.....	91
17. ΠΕΝΤΕ ΓΑΙΕΣ (CINQUE TERRE).....	93
18. ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΕΣ.....	95
19. Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ.....	97
20. ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΣ.....	99
21. ΤΑΡΑΝΤΕΛΑ.....	101
22. ΟΠΕΡΑ.....	103
23. ΣΠΗΛΙΑ CASTELLANA.....	105

24. ΠΑΡΜΕΖΑΝΑ REGGIANO.....	107
25. PORZIUNCOLA	108
26. ΛΙΜΝΗ GARDA	110
27. ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ (ΡΑΝΤΗΕΟΝ).....	111
28. ΚΑΠΕΛΑ ΣΙΕΤΙΝΑ.....	112
29. Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ	114
30. ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΟΥΦΤΣΙ (UFFIZI).....	115
ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.....	117
1. ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΆΝΝΗΣ.....	117
2. ΟΙ ΣΠΗΛΙΕΣ ΤΟΥ VALERON.....	118
3. ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ.....	119
4. ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΟΥ GALDAR.....	121
5. ΣΠΗΛΑΙΟΤΩΝ GUANCHES.....	122
6. EL JULAN.....	123
7. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ «EL TANQUE».....	124
8. ΕΟΡΤΗ “DE LA RAMA”	125
9. ΕΟΡΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ “LOS CORAZONES DE TEJINA”.....	126
10. ΟΙ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΦΟΥΕΡΤΕΒΕΝΤΟΥΡΑ.....	127
11. ΕΘΝΙΚΟ ΠΑΡΚΟ EL TEIDE	128
12. LA GORDEJUELA.....	129
13. Η ΠΟΛΗ LA LAGUNA.....	130
14. ΠΑΛΑΤΙ LERCARO (LA LAGUNA).....	131
15. Η ΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.....	132
16. ΚΑΣΤΡΟ SAN FELIPE.....	133
17. SILBO GOMERO	134
18. CASERIO DE MASCA	135
19. ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΗΣ VEGUETA	136
20. VILLA DE ΒΕΤΑΝCURIΑ.....	137
21. ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΗΣ TRIANA	138
22. VILLA DE TEGUISE.....	139
23. ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ.....	140
24. ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ SANTA CRUZ DE LA PALMA.....	141
25. ΑΜΜΟΛΟΦΟΙ MASPALOMAS.....	142
26. ΚΑΣΤΡΟ SAN ANDRÉS	143
27. ΟΙΚΙΑ LERCARO LA ΟΡΟΤΑΝΑ.....	144
28. ΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ ΤΟΥ CORPUS CHRISTI.....	145
29. VILLA DE LA ΟΡΟΤΑΝΑ	146
30. ΡΟΔΟΜΟΡΦΟΣ.....	147

Πρόλογος

Το πρόγραμμα Erasmus KA2+ με τίτλο «Culture Heritage and Gamification in Education» (2021-2023) αναγνωρίζει την πολιτιστική κληρονομιά μέσω της παιχνιδοποίησης (gamification) ως ένα σημαντικό εργαλείο στην εκπαίδευση των μαθητών. Το έργο σχετίζεται με την αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς στην εκπαίδευση, μέσω της ενσωμάτωσης της στρατηγικής της παιχνιδοποίησης στο σύγχρονο σχολείο. Καθώς η τεχνολογία επηρεάζει και επηρεάζεται από τον πολιτισμό, και σε αυτό το πλαίσιο, ο διάλογος μεταξύ τους είναι πιο επίκαιρος και επιτακτικός από ποτέ. Η ενσωμάτωση αυτής της στρατηγικής υπαγορεύεται τόσο από παιδαγωγικούς όσο και από κοινωνικοοικονομικούς λόγους, που πηγάζουν από την επίδραση της επιστήμης και της τεχνολογίας στον σύγχρονο κόσμο. Η ψηφιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και η ενσωμάτωσή της σε διάφορα μαθήματα στο σχολείο θα πρέπει να συνοδεύεται από μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της πολιτιστικής κληρονομιάς που, αντί να την απομονώνει από την καθημερινή ζωή, ενθαρρύνει την αλληλεπίδραση μεταξύ αυτής και της κοινωνίας των πολιτών.

Στο έργο συμμετέχουν οι ακόλουθοι εταίροι: ΜΚΟ I.CO.N (Inclusion in Community), Rhodes Greece (Συντονιστής), Τμήμα Φιλολογίας, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Κομοτηνή Ελλάδα, Γενικό Λύκειο Ιάσμου, σχολείο, Ροδόπη, Ελλάδα, SME V.E.M. SRL, Pellarò Calabria, Ιταλία, Istituto Istruzione Superiore "P. Mazzone" σχολείο, Roccella Ionica, Καλαβρία, Ιταλία, ΜΚΟ Associació Meraki Projectes de València, Valencia, Ισπανία, IES El Sobradillo, σχολείο, Sobradillo, Τενερίφη, Ισπανία, ΜΚΟ Edrase Chalki, Ελλάδα.

Στο πλαίσιο αυτό, η Συντονιστική Ομάδα του «Cultural Heritage and Gamification in Education» δημιούργησε την Ψηφιακή Έκδοση μνημείων με τον τίτλο «Πολιτιστικά μνημεία για χρήση στη σχολική αίθουσα». Για την εκπόνηση του υλικού συνεργάστηκαν οι παρακάτω εκπαιδευτικοί ανά σχολείο:

Γενικό Λύκειο Ιάσμου, Ελλάδα

IES El Sobradillo, Sobradillo, Ισπανία

Istituto Istruzione Superiore "P. Mazzone" Ιταλία

Επιλέχθηκαν 90 μνημεία προς δημοσίευση από τρεις χώρες, συμπεριλαμβανομένου στο Μέρος Ι, του μεθοδολογικού πλαισίου αξιοποίησης της πολιτιστικής κληρονομιάς στην εκπαίδευση μέσω της στρατηγικής της παιχνιδοποίησης (Παιδαγωγικό πλαίσιο, βιβλιογραφία, έρευνες από Ευρώπη και Ελλάδα, Ιταλία, Ισπανία) που έχει σχεδιαστεί από το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης-Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας της Σχολής Κλασικών και Ανθρωπιστικών Σπουδών. Η συγκεκριμένη δράση θεωρείται ότι αποτέλεσε εξαιρετική ευκαιρία για έναν εποικοδομητικό και δημιουργικό διάλογο για θέματα κοινού ενδιαφέροντος και προβληματισμού, ως προς τις εκπαιδευτικές μεθόδους και τα εργαλεία. Ελπίζουμε ότι η Ψηφιακή Έκδοση «Πολιτιστικά μνημεία για χρήση στη σχολική αίθουσα» θα προσθέσει αξία στην αντιμετώπιση του συναρπαστικού κόσμου της εφαρμογής της παιχνιδοποίησης στην Εκπαίδευση.

Μνημεία της Ελλάδας

1.Προτομή Σπαρτιάτη Πολεμιστή (Λεωνίδας)

Όνομασία μνημείου	Προτομή Σπαρτιάτη Πολεμιστή (Λεωνίδας)
Είδος αντικειμένου	Έκθεμα μουσείου
Τοποθεσία	Αρχαιολογικό Μουσείο Σπάρτης, Πελοπόννησος, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	490-480 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Δεν υπάρχουν αναφορές
Περιγραφή	<p>Ο Λεωνίδας είναι ένα άγαλμα κατασκευασμένο από παριανό μάρμαρο που αναπαριστά έναν πολεμιστή. Βρέθηκε στην Ακρόπολη της Σπάρτης. Το γλυπτό φέρει κράνος με κομμάτια μάγουλου σε σχήμα κριαριού. Το χαμόγελο στο πρόσωπό του δηλώνει την υπερηφάνεια των Σπαρτιατών πολεμιστών και το θάρρος τους μπροστά στον θάνατο. Το άγαλμα ονομάστηκε «Λεωνίδας» από τον βασιλιά της Σπάρτης Λεωνίδα τον Α' που ήταν επικεφαλής των τριακοσίων Σπαρτιατών στη μάχη των Θερμοπυλών, οι οποίοι θυσιάστηκαν στο πεδίο της μάχης για να αναχαιτίσουν την κατάκτηση των ελληνικών πόλεων-κρατών από τους Πέρσες.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Ο Λεωνίδας και οι τριακόσιοι Σπαρτιάτες θαυμάζονται από όλους τους Έλληνες, γιατί θυσιάστηκαν για να εμποδίσουν την Περσική εξάπλωση στην Ελλάδα. Το άγαλμα τοποθετήθηκε αρχικά στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο στην Αθήνα και μεταφέρθηκε γύρω στο 1938 στο Αρχαιολογικό Μουσείο Σπάρτης. Είναι ένα άγαλμα αρχαϊκής εποχής και θεωρείται από τα τελειότερα γλυπτά Λακωνικής τέχνης.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, http://ebooks.edu.gr/ebooks (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p> <p>Πανεπιστήμιο Cambridge, https://museum.classics (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p> <p>Εγκυκλοπαίδεια Britannica, Battle of Thermopylae (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p>

Φωτογραφία/ες

Σπαρτιάτης πολεμιστής, ο λεγόμενος Λεωνίδας. Έκθεμα Αρχαιολογικού Μουσείου Σπάρτης

2.Θεά των Όφρων - ειδώλια

Όνομασία μνημείου	Θεά των Όφρων
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο μουσείου
Τοποθεσία	Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου, Κρήτη, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Ύστερη Εποχή του Χαλκού, περ. 1600 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Δεν υπάρχουν αναφορές
Περιγραφή	Η μινωική θεά των όφρων είναι κατασκευασμένη από φαγεντιανή με επίστρωση σμάλτου. Το ύψος του αγαλματιδίου είναι 29,5 cm. Απεικονίζει μια νεαρή γυναίκα, ίσως μια θεά, να στέκεται κρατώντας φίδια στα χέρια της. Φοράει μακριά φούστα με επτά στρώσεις από πολύχρωμες λωρίδες υφάσματος και μια ποδιά. Από πάνω φοράει ένα πουκάμισο με χαμηλό κόψιμο μπροστά, που αποκαλύπτει το γυμνό στήθος της. Το πρόσωπό της είναι τριγωνικό και στο κεφάλι της φέρει κάλυμμα με έναν καθιστό πάνθηρα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η Θεά των όφρων αποτελεί εξαιρετικό δείγμα μινωικής μικρογλυπτικής. Το αγαλματίδιο βρέθηκε μαζί με ένα άλλο μεγαλύτερο (ίσως μητέρα και κόρη) στην Κνωσό. Σήμερα στεγάζεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, http://ebooks.edu.gr/ebooks (προσπελάστηκε 07/01/2022) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 07/01/2022) Ακαδημία Khan, https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)

Μινωικά ειδώλια, η θεά των όφεων, 1600 .Χ.,
Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου, Κρήτη

Η νεότερη Θεά των Όφεων από το
παλάτι της Κνωσού. Ηράκλειο

3. Πύλη των Λεόντων, Μυκήνες

Όνομασία μνημείου	Πύλη των Λεόντων, Μυκήνες
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό Μνημείο
Τοποθεσία	Αργολίδα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	1250 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Δεν υπάρχουν αναφορές
Περιγραφή	Η Πύλη των Λεόντων, αυτό το χαρακτηριστικό μνημείο του Μυκηναϊκού Πολιτισμού είναι η κύρια πύλη της ακρόπολης στις Μυκήνες. Χτίστηκε στη βορειοδυτική πλευρά των Κυκλώπειων Τειχών που περιβάλλουν την ακρόπολη. Τέσσερις μεγάλοι ογκόλιθοι σχηματίζουν την Πύλη των Λιονταριών. Ένα γλυπτό που απεικονίζει δύο αντιμέτωπα λιοντάρια που χωρίζονται από έναν κίονα στέκεται στο κουφιστικό τρίγωνο του ανάγλυφου πάνω από την πύλη.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η πύλη είναι το μοναδικό σωζόμενο μνημείο της Ελλάδας της Εποχής του Χαλκού με εικονογραφικό μοτίβο. Αναφέρθηκε από τον αρχαίο γεωγράφο Πausanias τον δεύτερο αιώνα μ.Χ. Θεωρείται ως το πρώτο δείγμα μνημειακής γλυπτικής που γνωρίζουμε στην Ευρώπη. Αναφέρεται από τον αρχαίο γεωγράφο Πausanias τον 2ο αιώνα μ.Χ. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, http://ebooks.edu.gr/ebooks (προσπελάστηκε 07/01/2022) Το Φωτόδεντρο, Εθνικός Συσσωρευτής Εκπαιδευτικού Περιεχομένου για την Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, http://photodentro.edu.gr (προσπελάστηκε 07/01/2022) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 07/01/2022)

Αρχαιολογικός χώρος Μυκηνών,
Πελοπόννησος

Πελοπόννησος, Μυκήνες. Πύλη των
Λεόντων

Πύλη των Λεόντων, Μυκήνες

4. Μνημείο Λυσικράτους

Όνομασία μνημείου	Μνημείο Λυσικράτους
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Βρίσκεται στη δυτική πλευρά της οδού Τριπόδων στην Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	335-334 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	<p>Λυσικράτης που έστησε το μνημείο ήταν χορηγός, δηλαδή ένας ευκατάστατος άνθρωπος που χρηματοδότησε με δικά του έξοδα την προετοιμασία της παράστασης ενός αρχαίου χορού (κυρίαρχο χαρακτηριστικό του αρχαίου ελληνικού δράματος η μουσική και η όρχηση) στο θέατρο του Διονύσου. Το έπαθλο για τους νικητές στους αγώνες χορού ήταν χάλκινος τρίποδας, δηλαδή ένα μεγάλο χάλκινο σκεύος που στηριζόταν σε τρία πόδια. Οι χορηγοί κατασκεύαζαν χορικά μνημεία (απλές βάσεις, κίονες ή οικοδομήματα που μοιάζουν με ναούς) για να επιδείξουν αυτούς τους τρίποδες νίκης. Το μνημείο του Λυσικράτη είναι ένα χορηγικό κυκλικό κτίσμα που αποτελείται από έξι κορινθιακούς κίονες από πεντελικό μάρμαρο μεταξύ των φατνωμάτων. Το γλυπτό της ζωφόρου απεικονίζει τον μύθο του Διονύσου. Μια μονολιθική στέγη διακοσμημένη με σκαλιστά φύλλα στηρίζει τη βάση του χορηγικού τρίποδα.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Το μνημείο του Λυσικράτη θεωρείται το καλύτερα διατηρημένο δείγμα αρχαίου χορηγικού μνημείου.</p> <p>Οι κίονες από πεντελικό μάρμαρο με τα κιονοκράνα είναι από τα πρώτα δείγματα του κορινθιακού ρυθμού στην Αθήνα (κιονόκρανα διακοσμημένα με φύλλα άκανθου και ειλητάρια).</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Αρχαίο Θέατρο (only in Greek language), http://ancienttheater.culture.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021)</p> <p>Ortiz, D. E. (2019) <i>Tracing a Monument: Creating Spaces</i>. [Master of arts, University of California] https://escholarship.org (προσπελάστηκε 26/12/2021)</p> <p>Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Λίνδος, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021)</p>

Μνημείο Λυσικράτους

Μνημείο Λυσικράτους

5.Ναός του Ολυμπίου Διός, Αθήνα

Όνομασία μνημείου	Ναός του Ολυμπίου Διός, Αθήνα
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό Μνημείο
Τοποθεσία	Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	561-527 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Αντιστάτης, Κάλλαισχος, Αντιμαχίδης, Φόρμος
Περιγραφή	<p>Ο ναός του Ολυμπίου Διός στην Αθήνα (Ολυμπείο ή Στύλοι του Ολυμπίου Διός) είναι ένας από τους μεγαλύτερους στον αρχαίο κόσμο και στέγαζε το τεράστιο χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία. Είχε δύο σειρές από 20 κίονες στις μακριές πλευρές και τρεις σειρές των οκτώ στις στενές πλευρές. Σήμερα σώζονται μόνο 16 κίονες. Σύμφωνα με την παράδοση ο ναός χτίστηκε από τον Δευκαλίωνα ως αναγνώριση για τη σωτηρία του από τον μεγάλο κατακλυσμό. Ο γεωγράφος Πausanias αναφέρει ότι ο τάφος του Δευκαλίωνα βρισκόταν κοντά στον ναό. Κοντά στο Ολυμπείο υπήρχε ένα χάσμα στο έδαφος και πίστευαν ότι μέσα από αυτό είχαν στραγγιστεί και τα τελευταία υπολείμματα του μεγάλου κατακλυσμού από τον οποίο είχε σωθεί ο Δευκαλίωνας. Σύμφωνα με τον Pausanias κάθε χρόνο έριχναν σε αυτό σιτάλευρο αναμειγμένο με μέλι.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Όπως αναφέρει ο γεωγράφος Pausanias, ιδρυτής του αρχαίου ιερού ήταν ο Δευκαλίωνας, ο μυθικός γενάρχης των Ελλήνων.</p> <p>Ο τύραννος Πεισίστρατος ο Νεότερος ξεκίνησε την κατασκευή του Ολυμπίου το 515 π.Χ., αλλά η κατασκευή παρέμεινε ημιτελής ως ένα δαπανηρό έργο με σκοπό την αύξηση του γοήτρου των τυράννων. Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Αδριανός ολοκλήρωσε την κατασκευή του τον 2^ο μ.Χ.</p> <p>Ο ναός βρίσκεται περίπου 500 μέτρα νοτιοανατολικά της Ακρόπολης και σήμερα είναι ένα υπαίθριο μουσείο.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Molho, A., Raaflaub, K., Emlen, J., (Hg.), (1991) <i>City States in Classical Antiquity and Medieval Italy. Athens and Rome, Florence and Venice</i>, Stuttgart, pp. 355-380</p> <p>Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Ψηφιακό βιβλίο, http://ebooks.edu.gr/ebooks (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p> <p>Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p> <p>World History Encyclopedia, https://www.worldhistory.org</p>

(προσπελάστηκε 07/01/2022)

Φωτογραφίες

Ναός του Ολυμπίου Διός, Αθήνα

6. Το Αρχαίο Θέατρο Ασκληπείου Επιδαύρου

Όνομασία μνημείου	Αρχαίο Θέατρο Ασκληπείου Επιδαύρου
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό Μνημείο
Τοποθεσία	Πελοπόννησος, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Περίπου 4ο αιώνα π Χ
Δημιουργός/οί	Πολύκλειτος ο Νεότερος (αρχιτέκτονας)
Περιγραφή	Το Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου θεωρείται το καλύτερα διατηρημένο αρχαίο θέατρο της Ελλάδας όσον αφορά στην τέλεια ακουστική κι επιβλητική δομή του. Κατασκευάστηκε στα τέλη του 4ου αιώνα π Χ και ολοκληρώθηκε σε δύο στάδια. Αρχικά το θέατρο είχε 34 σειρές καθισμάτων και χωριζόταν σε 34 μέρη από σκάλες και διαδρόμους. Βρίσκεται κοντά στο αρχαίο ιερό του Ασκληπιού, ενός διάσημου θεραπευτικού κέντρου του αρχαίου κόσμου. Χρησιμοποιούνταν ως θεραπευτικό και θρησκευτικό κέντρο αφιερωμένο στον Ασκληπιό, τον θεό της ίασης.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το Αρχαίο Θέατρο της Επιδαύρου αντιπροσωπεύει το επιβλητικότερο και καλύτερα διατηρημένο παράδειγμα ενός κλασικού, αρχαίου ελληνικού θεάτρου. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Θεατρική αγωγή
Πηγές	Culture trip, https://theculturetrip.com/europe (προσπελάστηκε 20/12/2021) Greek Reporter, https://greekreporter.com (προσπελάστηκε 20/12/2021) Greek Travel Pages, https://www.gtp.gr/TDirectoryDetails (προσπελάστηκε 19/12/2021) Greeka, https://www.greeka.com/peloponnese (προσπελάστηκε 19/12/2021) Σχολικό βιβλίο της Ιστορίας της Α Γυμνασίου
Φωτογραφία/ες	

Το Αρχαίο Θέατρο Ασκληπιείου Επιδαύρου

7. Το Παλάτι της Κνωσού

Όνομασία μνημείου	Το Παλάτι της Κνωσού
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό Μνημείο
Τοποθεσία	Κρήτη, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Παλαιό Παλάτι περίπου 2000 π. Χ Νέο Παλάτι περίπου 1700 π. Χ
Δημιουργός/οί	Άγνωστοι
Περιγραφή	Το Παλάτι της Κνωσού ήταν το μεγαλύτερο και εντυπωσιακότερο από τα Μινωικά κέντρα. Είχε τέσσερις πτέρυγες που αναπτύσσονταν γύρω από παραλληλογραμμή, κεντρική Αυλή, με προσανατολισμό Βορρά - Νότο, η οποία ήταν το κέντρο ολόκληρου του συγκροτήματος. Το παλάτι ήταν πολυόροφο, πετρόχτιστο και οι τοίχοι ήταν διακοσμημένοι με εξαισίες τοιχογραφίες. Το Παλαιό Παλάτι χτίστηκε γύρω στο 2000 π. Χ. αλλά καταστράφηκε εντελώς από σεισμό το 1700 π. Χ.. Το Νέο Παλάτι, πολυπλοκότερο σε σχέδιο, που έμοιαζε έντονα με λαβύρινθο, κατασκευάστηκε αμέσως μετά.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το Παλάτι της Κνωσού ήταν η καρδιά του Μινωικού Πολιτισμού. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά.
Πηγές	Greek Travel Pages, https://www.gtp.gr (προσπελάστηκε 11/12/2021) Crete Guide, http://www.crete-guide (προσπελάστηκε 10/12/2021) Lonely Planet, https://www.lonelyplanet.com (προσπελάστηκε 10/12/2021), Δήμος Ηρακλείου, https://www.heraklion.gr (προσπελάστηκε 11/12/2021) Σχολικό βιβλίο Ιστορίας Α Γυμνασίου.

Σχηματική αναπαράσταση του ανακτόρου της Κνωσού

Κνωσός, Το δωμάτιο των δελφινιών

Κνωσός, το ανάκτορο

8. Ταυροκαθάψια (τοιχογραφία)

Όνομασία μνημείου	Ταυροκαθάψια (τοιχογραφία)
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο μουσείου
Τοποθεσία	Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου, Ηράκλειο, Κρήτη, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Περίπου 1500 – 1400 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	<p>Η τοιχογραφία των Ταυροκαθαψιών είναι η καλύτερα αποκαταστημένη από αρκετές ζωγραφισμένες σε γυψοκονία, οι οποίες ήταν αρχικά σε άνω όροφο και αποτελούσαν μέρος τοίχου της ανατολικής πλευράς του Μεγάλου Παλατιού της Κνωσού στην Κρήτη.</p> <p>Μετά την αποκατάσταση οι διαστάσεις της είναι 78,2 εκ. επί 104,5 εκ. Η τοιχογραφία παρουσιάζει έναν νέο άντρα να εκτελεί κυβίστηση πάνω από έναν ταύρο εν κινήσει, καθώς δύο νέες γυναίκες φαίνονται να τον περιορίζουν εμπροσθεν και όπισθεν.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η τοιχογραφία ανακαλύφθηκε σε κομμάτια από τον Βρετανό αρχαιολόγο Άρθουρ Έβανς κατά τη διάρκεια των ανασκαφών του στην Κνωσό της Κρήτης. Ο Άρθουρ Έβανς αναγνώρισε ότι η παράδοση των Ταυροκαθαψιών παρουσιάζεται και σε άλλες τοποθεσίες στην Κρήτη, καθώς επίσης στο Αιγαίο και στη ηπειρωτική Ελλάδα. Ο ταύρος αποτελούσε σημαντικό μέρος του Μινωικού πολιτισμού και είναι άμεσα συνυφασμένος με την Κνωσό.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Ancient World Magazine, https://www.ancientworldmagazine.com (προσπελάστηκε 01/10/2021)</p> <p>Heraklion Archaeological Museum, https://heraklionmuseum.gr (προσπελάστηκε 02/10/2021)</p> <p>Khan Academy, https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 01/10/2021)</p>

Φωτογραφίες

Ταυροκαθάψια,
λεπτομέρεια

Ταυροκαθάψια, γενική άποψη

Γραμματόσημο με την
τοιχογραφία των
ταυροκαθαψιών

Ταυροκαθάψια,
λεπτομέρεια

Δαχτυλίδι - σφραγίδα που
απεικονίζει ταυροκαθάψια

9. Η Χρυσή Λάρνακα του Φιλίππου Β

Όνομασία μνημείου	Η Χρυσή Λάρνακα του Φιλίππου Β
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο Μουσείου
Τοποθεσία	Μουσείο Βασιλικών Τάφων Αιγών, Πελοπόννησος
Χρονολογία δημιουργίας	336 π Χ
Δημιουργός/οί	Άγνωστος (χρυσοχόος)
Περιγραφή	Η Χρυσή Λάρνακα (φέρετρο) βρέθηκε στον ασύλητο τάφο του Έλληνα Βασιλιά Φιλίππου Β στη Βεργίνα, Μακεδονία, Βόρεια Ελλάδα. Εμπριείχε τα οστά του δολοφονημένου βασιλιά και το ολόχρυσο στεφάνι βελανιδιάς που φορέθηκε από τον νεκρό άνδρα. Η Χρυσή Λάρνακα είναι φτιαγμένη από 7.820 γρ σφυρηλατημένο απόφιο χρυσάφι. Το κάλυμμά της διακοσμείται από το σύμβολο του αστεριού 16 ακτίνων (Ήλιος της Βεργίνας) και δύο ροζέτες. Το εσωτερικό του ήταν από μπλε σμάλτο. Τα πόδια είναι διακοσμημένα από ροζέτες και καταλήγουν σε πατούσες λιονταριού.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Βρέθηκε στον τάφο του Έλληνα Βασιλιά Φιλίππου Β, πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, και φέρει το Πανελλήνιο σύμβολο του Ήλιου της Βεργίνας που χρησιμοποιούνταν ευρέως στο Βασίλειο της Μακεδονίας. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Discover Greece, https://www.discovergreece.com (προσπελάστηκε 16/12/2021) Σχολικό βιβλίο: Αρχαία Ιστορία της Α Γυμνασίου Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 15/12/2021) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 15/12/2021)

Φωτογραφίες

Η Χρυσή Λάρνακα του
Φιλίππου Β

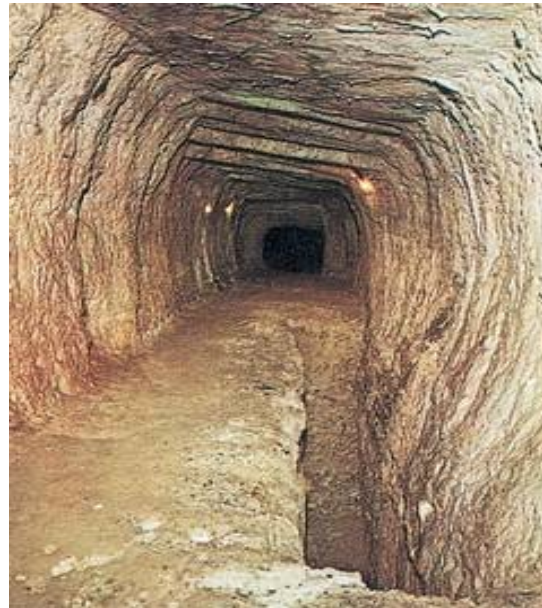
Το στεφάνι και η Χρυσή Λάρνακα
του Φιλίππου Β

10. Το Ευπαλίνειο Υδραγωγείο/Όρυγμα της Σάμου

Όνομασία μνημείου	Το Ευπαλίνειο Υδραγωγείο/Όρυγμα της Σάμου
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό Μνημείο
Τοποθεσία	Σάμος, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Περίπου 550-540 π Χ
Δημιουργός/οί	Ευπαλίνος (αρχιτέκτονας)
Περιγραφή	Το Ευπαλίνειο Υδραγωγείο/Όρυγμα θεωρείται ως ένα από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα μηχανικής της αρχαιότητας. Είναι μια σήραγγα 1036 μ. στην Σάμο, Ελλάδα. Χτίστηκε γύρω στο 550 π. Χ. και χρησίμευε ως υδραγωγείο παρέχοντας φρέσκο νερό στην πόλη της Σάμου (Πυθαγόρειον). Ο Μηχανικός Ευπαλίνος έχτισε μια σήραγγα κάτω από ένα βουνό, ξεκινώντας να σκάβει ταυτόχρονα από δύο εκ διαμέτρου αντίθετες πλευρές. Όλες οι μετρήσεις που εφαρμόστηκαν σε μαθηματικά και γεωμετρία είναι εξαιρετικά ακριβείς.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το Ευπαλίνειο Υδραγωγείο/Όρυγμα είναι ένα ελληνικό επίτευγμα της μηχανικής εξέχουσας σημασίας, καθώς ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας που κάποιος είχε προσπαθήσει να φέρει εις πέρας ένα έργο τέτοιας σπουδαιότητας άνευ προηγουμένου. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Greek Tunnelling Society, https://www.eupalinos-tunnel.gr/ (προσπελάστηκε 27/11/2021) Samos Island Explorer, https://www.samosin.gr/el (προσπελάστηκε 27/11/2021) Σχολικό βιβλίο της Ιστορίας της Ά Γυμνασίου Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 27/11/2021)

Φωτογραφία/ες

Το Ευπαλίνειο Υδραγωγείο/Ορυγμα της Σάμου

11.Ο Ερμής και ο μικρός Διόνυσος

Όνομασία μνημείου	Ο Ερμής και ο μικρός Διόνυσος (αλλιώς Ο Ερμής του Πραξιτέλη ή ο Ερμής της Ολυμπίας)
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο μουσείου
Τοποθεσία	Αρχαιολογικό Μουσείο της Ολυμπίας, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Περίπου 240-230 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Πραξιτέλης, Αθηναίος γλύπτης (4 ^{ος} αιώνας π.Χ.)
Περιγραφή	Το μαρμάρινο σύμπλεγμα (2,13 μ. ύψος) απεικονίζει τον Ερμή να κρατά τον μικρό Διόνυσο στο αριστερό του χέρι. Ο Ερμής παριστάνεται σαν νέος άνδρας χωρίς γενειάδα, που στέκεται στο δεξί του πόδι και στηρίζεται σε έναν κορμό δέντρου στα αριστερά, γέρνοντας προς τα πίσω και αγγίζοντας το έδαφος με τα δάχτυλα του αριστερού ποδιού. Στο δεξί χέρι που λείπει, ο Ερμής κρατούσε πιθανώς ένα τσαμπί σταφύλια, σύμβολο του Διόνυσου, το οποίο έδειχνε στον μικρό θεό.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Γερμανοί ανασκαφείς ανακάλυψαν το σύμπλεγμα στο Ναό της Ήρας στην Ολυμπία στις 26 Απριλίου/ 8 Μαΐου 1877, αρκετά μέτρα κάτω από το έδαφος. Βρέθηκε εκεί όπου ο Πausanias, ο περιηγητής, το είδε ο ίδιος γύρω στο 175 μ.Χ.</p> <p>Παρόλο που στις μέρες μας οι αρχαιολόγοι έχουν αποφασίσει χωρίς αμφιβολία ότι πρόκειται για ένα πρωτότυπο ελληνικό κλασικό έργο, τα πρώτα χρόνια της ανακάλυψής του, προβληματίστηκαν σχετικά με το αν ήταν πρωτότυπο, αν είχε ξαναδουλευτεί στα ύστερα ελληνιστικά χρόνια ή αν ήταν ρωμαϊκό αντίγραφο.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Antonsson, O. (1937). <i>The Praxiteles Marble Group in Olympia</i>. New York: Cambridge University Press. http://assets.cambridge.org (προσπελάστηκε 02/10/2021)</p> <p>Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 02/10/2021)</p>

<http://odysseus.culture.gr>

<http://odysseus.culture.gr>

Ο Ερμής και ο μικρός Διόνυσος,
λεπτομέρεια

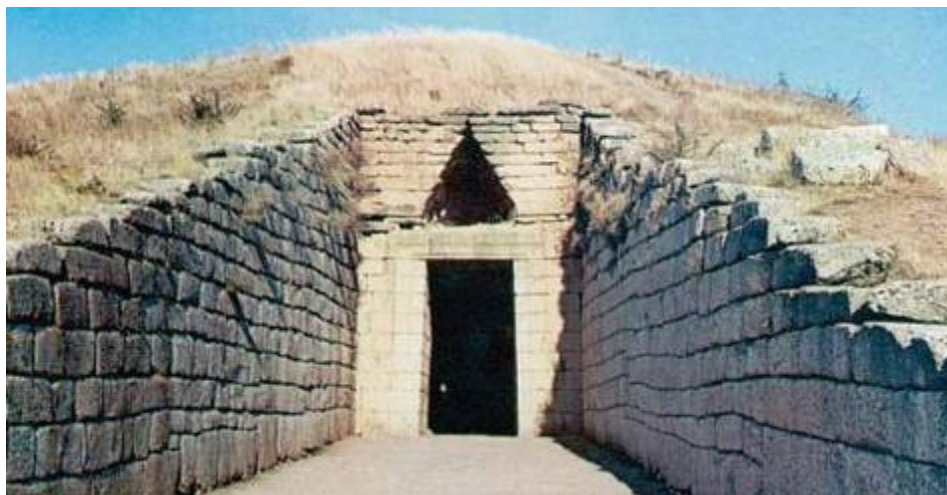

Ο Ερμής και ο μικρός
Διόνυσος, πίσω μέρος

12. Ο θησαυρός του Ατρέως

Όνομασία μνημείου	Ο Θησαυρός του Ατρέως (ο Θολωτός τάφος του Ατρέως)
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Μυκήνες, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	μεταξύ του 1350 και του 1250 π.Χ. και παρέμεινε σε χρήση για μια μεγάλη περίοδο, όχι με ακρίβεια προσδιορισμένη
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Ένα μακρύ στόμιο (μήκους 5,40 μ.), το οποίο ήταν φραγμένο με σωρευμένες μικρές πέτρες, οδηγεί στην είσοδο του τάφου. Η πρόσοψη (10,50 x 6 μ.) είχε πλούσια διακόσμηση. Η είσοδος είχε ξύλινη δίφυλλη πόρτα. Το υπέρθυρο είναι κατασκευασμένο από δύο τεράστιες πλάκες γρανίτη (η εσωτερική 120 τόνων βαριά). Η θόλος ή στρογγυλός θάλαμος είναι κατασκευασμένη από τριάντα τρεις επάλληλους δακτυλίους από συμπαγείς πέτρες και στεγάζεται με κωνικό θόλο, που μοιάζει με κυψέλη. Υπάρχει, επίσης, ένας πλάγιος θάλαμος λαξευμένος στον βράχο. Η όλη κατασκευή καλυπτόταν με τύμβο.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο θολωτός τάφος του Ατρέα, γνωστός και ως «θησαυρός του Ατρέως» ή «τάφος του Αγαμέμνονα», δέσποζε στα νοτιοδυτικά της ακρόπολης των Μυκηνών, στον οδικό άξονα, που συνέδεε τις Μυκήνες με το Ηραίο του Άργους. Χρησιμοποιήθηκε για την ταφή κάποιου σημαντικού μέλους της βασιλικής οικογένειας των Μυκηνών. Ήδη από την εποχή του περιηγητή Πausανία (2 ^{ος} αιώνας μ.Χ.) οι κάτοικοι της περιοχής γνώριζαν το μνημείο ως «θησαυρό», δηλαδή ως θησαυροφυλάκιο του ιδρυτή της μυθικής μυκηναϊκής ακρόπολης. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Encyclopædia Britannica, https://www.britannica.com (προσπελάστηκε 19/12/2021) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 19/12/2021)

Φωτογραφία/ες

<http://ebooks.edu.gr>

Ο θησαυρός του Ατρέως, "Greece-0445" by archer10 (Dennis) is licensed under CC BY-SA 2.0

13.Αμφορέας με τον Αίαντα και τον Αχιλλέα που παίζουν ένα παιχνίδι (ο μελανόμορφος ρυθμός στην κεραμική)

Ονομασία μνημείου	Αμφορέας με τον Αίαντα και τον Αχιλλέα που παίζουν ένα παιχνίδι (ο μελανόμορφος ρυθμός στην κεραμική)
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο από μουσείο
Τοποθεσία	Γρηγοριανό - Ετρουσκικό Μουσείο, Βατικανό, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	περίπου 540-520 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Εξηκίας, Αθηναίος αγγειοπλάστης από το 2 ^ο ήμισυ 6 ^{ου} αιώνα π.Χ
Περιγραφή	Ο αμφορέας αυτός (0,61 μ.) έχει σώμα ωοειδές, όχι πολύ ψηλό κυλινδρικό λαιμό και μεγάλες λαβές από το λαιμό μέχρι την κοιλιά. Ο αμφορέας καλύπτεται με μαύρο βερνίκι και λίγες λωρίδες γεωμετρικών σχεδίων και έχει δύο φαρδιές ορθογώνιες ανοιχτόχρωμες μετόπες. Η «μπροστινή» είναι διακοσμημένη με τους δύο ήρωες Αχιλλέα και Αίαντα να παίζουν ένα επιτραπέζιο παιχνίδι στο περιθώριο του Τρωικού πολέμου. Κάθονται ο ένας απέναντι στον άλλο, οπλισμένοι αλλά έχουν αφήσει κράνος και ασπίδα στο πλευρό τους. Απορροφημένοι από το παιχνίδι, ξεστομίζουν το σκορ τους στα ζάρια (τέσσερα/τρία). Η «πίσω» μετόπη δείχνει την επιστροφή των Διοσκούρων στο πατρικό τους σπίτι με τους γονείς τους να τους καλωσορίζουν.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο αμφορέας ανακαλύφθηκε στο Vulci της Ιταλίας το 1834 και φέρει την επιγραφή: «HEXSEKIAS EPOIESEN» [δηλ. Ο Εξηκίας το (ή με) έκανε] αποκαλύπτοντας τον δημιουργό του. Ο Εξηκίας είναι ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες αγγειογράφους του δεύτερου μισού του 6ου αιώνα π.Χ., ο οποίος πρέπει να είχε εργαστήριο κεραμικής. Είναι ένας από τους τεχνίτες που οδηγεί τον μελανόμορφο ρυθμό στην κορύφωση της εξέλιξής του. Αυτή η τεχνική παρουσιάζει τις φιγούρες σε μαύρο χρώμα σε ανοιχτόχρωμο φόντο. Το μαύρο χρώμα είναι ένα βερνίκι, που βάζουν στο αγγείο πριν το ψήσιμο, και κατά το ψήσιμο γίνεται μαύρο. Η πιο ενδιαφέρουσα καινοτομία αυτής της τεχνικής είναι ότι οι τεχνίτες άρχισαν να χαράζουν γραμμές, που τους επέτρεψαν να προσθέτουν περισσότερες λεπτομέρειες στα σχέδιά τους. Από το εργαστήριο του Εξηκία μάλλον προήλθε ο εφευρέτης του ερυθρόμορφου ρυθμού, της δεύτερης στη σειρά τεχνικής που χρησιμοποιήθηκε για τη διακόσμηση αγγείων. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία
Πηγές	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, https://www.namuseum.gr (προσπελάστηκε 29/12/2021) Khan Academy, Exekias, amphora with Ajax and Achilles playing a game

	<p>https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 29/12/2021)</p> <p>Ψηφίδες για την ελληνική γλώσσα, Η ακμή του αττικού μελανόμορφου ρυθμού: ο «ζωγράφος του Άμασι» και ο Εξηκίας https://www.greek-language.gr (προσπελάστηκε 29/12/2021)</p> <p>Ψηφίδες για την ελληνική γλώσσα, Η αρχή του ερυθρόμορφου ρυθμού, https://www.greek-language.gr (προσπελάστηκε 29/12/2021)</p>
<p>Φωτογραφία/ες</p>	<div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;"> <p>Μελανόμορφος Αμφορέας http://ebooks.edu.gr</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Ερυθρόμορφος Αμφορέας http://ebooks.edu.gr</p> </div> </div> <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> <p>Exekias Belly Amphora</p> <p>https://slidetodoc.com</p> </div>

14. Ναός Ηφαίστου, γνωστός και ως Θησείο

Όνομασία μνημείου	Ναός Ηφαίστου, γνωστός και ως Θησείο
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Μεταξύ 460 π.Χ.- 420 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος αρχιτέκτονας
Περιγραφή	Το Θησείο είναι ένας δωρικός ναός από μάρμαρο από την Πεντέλη, ένα βουνό της Ατικής. Είναι ο καλύτερα διατηρημένος αρχαιοελληνικός ναός στον κόσμο, αλλά είναι πολύ λιγότερο γνωστός από τον επιφανή γείτονά του, τον Παρθενώνα. Εξωτερικά περιβαλλόταν από δωρική κιονοστοιχία (πρόκειται, δηλαδή, για περίπτερο ναό) με έξι κίονες στις στενές πλευρές και δεκατρείς κίονες στις μεγαλύτερες πλευρές. Στην ανατολική πλευρά των μετόπων απεικονίζονται εννέα από τους άθλους του Ηρακλή, ενώ στη βόρεια και τη νότια πλευρά απεικονίζονται τέσσερις από τους άθλους του Θησέα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο ναός βρίσκεται περίπου 500 μέτρα βορειοδυτικά της Ακρόπολης των Αθηνών, σε μια συνοικία που περιείχε πολλά χυτήρια και καταστήματα μεταλλουργίας. Αφιερώθηκε, λοιπόν, στον Ήφαιστο και την Αθηνά ως προστάτες των τεχνών και των χειροτεχνιών. Όμως, καθώς μερικά από τα γλυπτά του αντιπροσωπεύουν τα κατορθώματα του ήρωα Θησέα, ήταν γνωστό ως «Θησείο» από τον Μεσαίωνα. Τον έβδομο αιώνα μ.Χ. ο ναός μετατράπηκε σε εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο Ακαμάτη, και έτσι παρέμεινε σε χρήση μέχρι την απελευθέρωση της Ελλάδας από την Τουρκοκρατία Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Εγκυκλοπαίδεια Britannica, https://www.britannica.com (προσπελάστηκε 21/12/2021) Hellenica world, Ναός Ηφαίστου, http://www.hellenicaworld.com/Greece (προσπελάστηκε 21/12/2021) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Ναός του Ηφαίστου, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 21/12/2021)

Φωτογραφία/ες

<http://odysseus.culture.gr>

Ναός Ηφαίστου <http://ebooks.edu.gr>

15.Κόρη Φρασίκλεια και κούρος

Όνομασία μνημείου	Κόρη Φρασίκλεια και κούρος
Είδος αντικειμένου	Έκθεμα σε μουσείο
Τοποθεσία	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Αρχαϊκή Περίοδος, 540 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Αριστίων, ένας Παριανός γλύπτης
Περιγραφή	Πρόκειται για ένα επιτύμβιο άγαλμα μιας Αρχαϊκής «κόρης», μιας νεαρής ανύπαντρης κοπέλας, με αδύνατη και νεανική σιλουέτα. Το όνομά της, που είναι χαραγμένο στο βάθρο του αγάλματος, είναι Φρασίκλεια. Απεικονίζεται σε μετωπική στάση και φοράει έναν μακρύ χιτώνα. Με το δεξί της χέρι ανασηκώνει τη δεξιά πλευρά του χιτώνα της και με το αριστερό κρατάει ένα μπουμπούκι λωτού μπροστά στο στήθος. Ένα ανθισμένο στεφάνι στολίζει την περίτεχνη κόμμωσή της και κοσμήματα ομορφαίνουν τον λαιμό και τα χέρια της. Το άγαλμα ανακαλύφθηκε θαμμένο μαζί με τον λεγόμενο «κούρο της Μερέντας».
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο «Κούρος» και η «κόρη» είναι οι κυρίαρχοι τύποι αγαλμάτων που συναντάμε στην Ελλάδα κατά την αρχαϊκή περίοδο (δηλαδή από το τέλος του 7ου ως τις αρχές του 5ου αιώνα π.Χ.). Ο όρος «Κούροι» αναφέρεται σε όρθια αγάλματα νέων ανδρών, γυμνών ως επί το πλείστον και ο όρος «κόραι» σε όρθια αγάλματα νεαρών ανύπαντρων κοριτσιών ή γυναικών, που είναι πάντα ντυμένες με πολυτελή ρούχα με χρωματιστή διακόσμηση και φέρουν κοσμήματα. Κοινά στοιχεία και στους δύο τύπους αγαλμάτων αποτελούν η νεότητα, η περίτεχνη κόμμωση, η ομορφιά και το πλούτος. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
Πηγές	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, https://www.namuseum.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Η Πύλη για την Ελληνική Γλώσσα, Ψηφίδες για την ελληνική γλώσσα, Η μνημειακή πλαστική και η χρήση του μαρμάρου, https://www.greek-language.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Κόρη Φρασίκλεια, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Ψηφιακό Υλικό (video) σχετικό με κούρους και κόρες από τον ιστότοπο Khan Academy, Lady of Auxerre: https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 26/12/2021) Ψηφιακό Υλικό (video) σχετικό με κούρους και κόρες από τον ιστότοπο Khan Academy, Marble statue of a kouros: https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 26/12/2021)

Φωτογραφία/ες

Αριστερά: Ο κούρος της Μερώντας <https://www.namuseum.gr>
Δεξιά: η κόρη Φρασίκλεια <https://www.namuseum.gr>

16. Η Ακρόπολη της Λίνδου

Όνομασία μνημείου	Η Ακρόπολη της Λίνδου
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός χώρος
Τοποθεσία	Λίνδος, Ρόδος, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Υπάρχουν κάποιες ενδείξεις που συνδέουν την ακρόπολη της Λίνδου με τη Μυκηναϊκή και τη Γεωμετρική εποχή. Η πόλη ωστόσο ήκμασε κατά την αρχαϊκή εποχή (7 ^{ος} - 6 ^{ος} αιώνας π.Χ.).
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Η Ακρόπολη της Λίνδου βρίσκεται σε μια βραχώδη προεξοχή πάνω από την αρχαία πόλη της Λίνδου. Το σημαντικότερο μνημείο είναι τα ερείπια του δωρικού ναού της Αθηνάς Λινδίας. Ο τύραννος της Λίνδου, Κλεόβουλος, ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας, έχτισε τον αρχαϊκό ναό τον 6ο αιώνα π.Χ. Στην είσοδο της Ακρόπολης υπάρχει η ανάγλυφη παράσταση τριημιολίας (είδος πολεμικού πλοίου). Το έργο αυτό φιλοτέχνησε ο διάσημος γλύπτης Πυθόκριτος, που δημιούργησε επίσης το περίφημο γλυπτό της Νίκης της Σαμοθράκης.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η Λίνδος ήταν μια από τις σημαντικότερες αρχαίες ελληνικές πόλεις της Ρόδου και του Νοτιοανατολικού Αιγαίου. Η Λίνδος συμμετείχε στην αποικιακή εξάπλωση των Ελλήνων. Η Λίνδος, η Ιαλυσός, η Κάμειρος στο νησί της Ρόδου, η Κως στο νησί της Κω, η Αλικαρνασσός και η Κνίδος στη Μικρά Ασία αποτελούσαν τη Δωρική Εξάπολη. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Ε.Μ.Ι. Ιερά Μητρόπολις Ρόδου, Η τριημιολία, http://www.lindosmuseum.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Higbie, C. (2003) <i>The Lindian Chronicle and the Greek Creation of Their Past</i> , Oxford University Press Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Λίνδος, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021)

Φωτογραφίες

Ανάγλυφη παράσταση τριημιολίας

Λίνδος, γενική άποψη

17. Ο Αμφορέας του Δίπυλου

Όνομασία μνημείου	Ο Αμφορέας του Δίπυλου
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο από μουσείο
Τοποθεσία	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Ύστερη Γεωμετρική Εποχή/ Πρώιμη Αρχαϊκή Εποχή, 760 π.Χ. - 750 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Ο επονομαζόμενος «Ζωγράφος του Δίπυλου»
Περιγραφή	Πρόκειται για έναν ακέραιο επιτάφιο αμφορέα (1,6 μ.) εξαιρετικό δείγμα της ελληνικής γεωμετρικής κεραμικής. Το αγγείο έχει ωοειδές σώμα, ψηλό κυλινδρικό λαιμό και μικρές λαβές ψηλά στο ύψος της κοιλιάς. Στη βάση του υπάρχει οπή για τις χοές προς τιμήν του νεκρού. Ολόκληρη η επιφάνειά του καλύπτεται με οριζόντιες ταινίες από γεωμετρικά διακοσμητικά μοτίβα, κυρίως μαιάνδρους σε διάφορες παραλλαγές, γραμμές και ταινίες με σχηματοποιημένα ζώα και πτηνά. Μια ορθογώνια μετόπη στο ύψος των λαβών παριστάνει μια επικήδεια σκηνή, την «πρόθεση»: ο νεκρός κείται στο νεκρικό κρεβάτι με το σάβανο του, περιστοιχισμένος από θρηνηδούς με χέρια υψωμένα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο άγνωστος δημιουργός πήρε το συμβατικό όνομά του από αυτό το αγγείο. Ο αμφορέας ανακαλύφθηκε στο νεκροταφείο του Δίπυλου, στον Κεραμεικό. Σχολικά μαθήματα: Αρχαία Ελληνική Γραμματεία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Γεωμετρική περίοδος, https://www.namuseum.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Khanacademy, Αμφορέας του Δίπυλου, https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 26/12/2021) Οδυσσεύς, Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Ο αμφορέας του Δίπυλου, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021)

Φωτογραφία/ες

Ο Αμφορέας του Δίπυλου, <https://www.namuseum.gr>

18. Το Ασκληπιείο της Κω

Όνομασία μνημείου	Το Ασκληπιείο της Κω
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός χώρος
Τοποθεσία	Κως, Δωδεκάνησα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Η παλαιότερη χρήση του χώρου χρονολογείται κατά τη μυκηναϊκή και γεωμετρική εποχή. Το ιερό ωστόσο ήκμασε κατά τους ελληνοιστικούς και ρωμαϊκούς χρόνους και απέκτησε πανελλήνια φήμη μετά το 242 π.Χ. .
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Πρόκειται για θεραπευτικό κέντρο του αρχαίου κόσμου αφιερωμένο στον θεό Ασκληπιό, τον γιο του θεού Απόλλωνα. Μέχρι τους ελληνοιστικούς χρόνους οι ασθενείς μετά από μία φάση που περιλάμβανε ανάπαυση, δίαιτα, λουτρά, επισκέψεις στο γυμναστήριο και θυσίες, λάμβαναν την παραδοσιακή θεραπεία, που βασιζόταν στη θαυματουργή παρέμβαση του θεού, ο οποίος εμφανιζόταν στα όνειρα των ασθενών και τους υποδείκνυε τη θεραπεία. Αργότερα φαίνεται ότι υπήρχαν επαγγελματίες γιατροί που χρησιμοποιούσαν επιστημονικές μεθόδους και χειρουργικά εργαλεία για να θεραπεύσουν τους ασθενείς. Η επιστημονική ιατρική αναπτύχθηκε ιδιαίτερα στο Ασκληπιείο της Κω χάρη στη σχολή που ίδρυσε στο νησί ο Ιπποκράτης, ο πατέρας της Ιατρικής.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το ιερό ήταν ένα από τα σημαντικότερα Ασκληπιεία (θεραπευτικά κέντρα) της αρχαιότητας στην Ελλάδα. Άκμασε κατά την ελληνοιστική και ρωμαϊκή περίοδο, ιδιαίτερα μετά το 242 π.Χ., όταν αποδόθηκε στην Κω το δικαίωμα της εκχειρίας, της προστασίας δηλαδή του ιερού από πολέμους ή άλλες εχθρικές ενέργειες και καθιερώθηκε η γιορτή των Μεγάλων Ασκληπιείων, κάθε πέντε χρόνια, με μουσικούς και γυμνικούς αγώνες, στους οποίους συμμετείχαν όλες οι ελληνικές πόλεις. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Askitoroulou, H., Konsolaki, E., Ramoutsaki, I. A., Anastassaki M. (2002). Surgical cures under sleep induction in the Asclepieion of Epidaurus. <i>International Congress Series</i> , 1242, s11–s17. https://doi.org/10.1016/s0531-5131(02)00717-3 (προσπελάστηκε 26/12/2021) Christopoulou-Aletra, H., Togia, A., Varlami, C. (2010) The “smart” Asclepieion: A total healing environment, <i>Archives of Hellenic Medicine</i> , 27(2):259-263 http://mednet.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Kanellou, V. (2004). Ancient Greek medicine as the foundation of contemporary medicine. <i>Techniques in coloproctology</i> , 8 Suppl 1, s3–s4. https://doi.org/10.1007/s10151-004-0095-z (προσπελάστηκε 26/12/2021)

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, <http://odysseus.culture.gr>
(προσπελάστηκε 26/12/2021)

Φωτογραφία/ες

Ασκληπιείο Κω

Ασκληπιείο Κω

"File:Asklepieion (Kos) 11.jpg" by Michael Schmalenstroer is licensed under CC BY-SA 4.0

19.Θόλος/ Θυμέλη στο Ιερό του Ασκληπιού Επιδαύρου

Όνομασία μνημείου	Θόλος/ Θυμέλη στο Ιερό του Ασκληπιού Επιδαύρου
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Επίδαυρος, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Μεταξύ των ετών 365 και 335 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Αρχιτέκτονας της Θόλου ήταν ο Πολύκλειτος από το Άργος
Περιγραφή	Η Θόλος ήταν ένα κυκλικό περίστυλο κτήριο, μέρος του συγκροτήματος του Ασκληπιείου της Επιδαύρου. Εξωτερικά υπήρχε περίσταση από 26 κίονες δωρικού ρυθμού. Εσωτερικά υπήρχε κυκλική κιονοστοιχία από 14 κίονες με κορινθιακό κιονόκρανο. Το δάπεδο ήταν εντυπωσιακό με άσπρα και μαύρα πλακάκια σε σχήμα ρόμβου. Το πιο αινιγματικό μέρος του κτηρίου είναι το υπόγειο. Στο υπόγειο τρεις ομόκεντροι κύκλοι δημιουργούσαν λαβυρινθώδεις διαδρόμους με περάσματα. Η Θόλος στέγαζε την υπόγεια κατοικία του Ασκληπιού, ενός χθόνιου θεού, ο οποίος θεράπευε τους πιστούς του μέσα από τη γη.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η Θόλος της Επιδαύρου θεωρείται το τελειότερο κυκλικό οικοδόμημα της αρχαίας ελληνικής αρχιτεκτονικής. Αποτελεί μέρος του Ασκληπιείου της Επιδαύρου, του μεγαλύτερου θεραπευτηρίου του αρχαίου κόσμου. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία.
Πηγές	Αργολική Αρχαική Βιβλιοθήκη Ιστορίας και Πολιτισμού, https://argolikivivliothiki.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021) Robinson, A. M. (1978) The Cult of Asklepius and the Theatre. <i>Educational Theatre Journal</i> 30, no. 4, 530–42. https://doi.org/10.2307/3206048 (προσπελάστηκε 26/12/2021) Υπουργείο Πολιτισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 26/12/2021)

<http://odysseus.culture.gr>

Φωτογραφία/ες

Η Θόλος

20. Η Νίκη της Σαμοθράκης

Όνομασία μνημείου	Η Νίκη της Σαμοθράκης
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο μουσείου
Τοποθεσία	Μουσείο Λούβρου, Παρίσι, Γαλλία
Χρονολογία δημιουργίας	Περίπου 220-190 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Ο Πυθόκριτος από τη Ρόδο
Περιγραφή	<p>Το άγαλμα φτιαγμένο από λευκό μάρμαρο Πάρου έχει ύψος 3,28 μ. μαζί με τα φτερά. Η βάση και το βάθρο είναι από γκρι μάρμαρο Ρόδου με λευκές φλέβες.</p> <p>Η γυναικεία φτερωτή μορφή αναπαριστά τη θεά της Νίκης που μόλις πατά σε ένα πλοίο και φέρνει το μήνυμα της νίκης μετά από μια ναυμαχία. Οι νικητές, ίσως οι κάτοικοι του νησιού της Ρόδου, έστησαν το άγαλμα της νίκης στη Σαμοθράκη για να ευχαριστήσουν τους Μεγάλους Θεούς του νησιού, τους Καβείρους, που λατρεύονταν στον ελληνικό κόσμο και ήταν προστάτες της γονιμότητας και των ναυτικών.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η Φτερωτή Νίκη της Σαμοθράκης είναι ένα αριστούργημα της Ελληνιστικής Τέχνης. Το άγαλμα της Νίκης ανακαλύφθηκε στη Σαμοθράκη, ένα ελληνικό νησί στα βόρεια του Αιγαίου Πελάγους το 1863 από τον Κάρολο Σαμπουαζό, ερασιτέχνη αρχαιολόγο, υποπρόξενο της Γαλλίας στην Αδριανούπολη στην Ανατολική Θράκη. Τον ίδιο χρόνο ο Σαμπουαζό έστειλε το άγαλμα στο Παρίσι. Αναπαριστά τη Νίκη, θεότητα των αρχαίων Ελλήνων και πρόκειται για αφιέρωμα στο Ιερό των Μεγάλων Θεών, των Καβείρων στη Σαμοθράκη.</p> <p>Σχολικά Μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Khan Academy, https://www.khanacademy.org (προσπελάστηκε 26/12/2021)</p> <p>Μουσείο Λούβρου, https://www.louvre.fr (προσπελάστηκε 26/12/2021)</p> <p>Μουσείο Λούβρου (Μόνο στα Γαλλικά), https://focus.louvre.fr (προσπελάστηκε 26/12/2021)</p> <p>Stewart A. (2016). The Nike of Samothrace: Another View. <i>American Journal of Archaeology</i>, 120(3), 399. https://doi.org/10.3764/aja.120.3.0399</p>

Φωτογραφία/ες

Η Νίκη της Σαμοθράκης

Η Νίκη της Σαμοθράκης

21. Παρθενώνας

Όνομασία μνημείου	Παρθενώνας, Ακρόπολη Αθηνών
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Ακρόπολη Αθηνών, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	447-438 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Αρχιτέκτονες: Ικτίνος και Καλλικράτης Γλύπτης: Φειδίας
Περιγραφή	Ο Παρθενώνας, ναός αφιερωμένος στην Αθηνά Παρθένο – προστάτιδα της πόλης, αποτελεί το λαμπρότερο δημιούργημα της αθηναϊκής δημοκρατίας. Πρόκειται για ναό δωρικού ρυθμού με πολλά ιωνικά στοιχεία, γεγονός που μαρτυρά την υψηλή αισθητική και πνευματική καλλιέργεια της αθηναϊκής κοινωνίας του 5 ^{ου} αιώνα π.Χ. Ο πλούσιος γλυπτός διάκοσμός του αφηγείται μύθους και δημόσια γεγονότα της πόλης των Αθηνών, αλλά και μύθους ευρύτερα διαδεδομένους στον ελληνικό κόσμο. Είναι φτιαγμένος από λευκό μάρμαρο, πάνω στο οποίο αντανακλάται το φως του αττικού ουρανού προσδίδοντας στο οικοδόμημα μια υπερκόσμια λάμψη. Το 1987 το μνημείο εντάχθηκε στον Κατάλογο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο Παρθενώνας έχει χαρακτηριστεί ως «θαύμα» αρχιτεκτονικής σύνθεσης και σαφήνειας, διεθνές σύμβολο της Κλασικής Ελλάδας, το οποίο αποτέλεσε πρότυπο έμπνευσης και αξιολόγησης της τέχνης για πολλούς αιώνες. Ο χαρακτηρισμός αυτός οφείλεται αφ' ενός στην αρμονία των αναλογιών -παντού συναντάται ο κανόνας της Χρυσής Τομής- και αφ' ετέρου στις «οπτικές διορθώσεις» που εφάρμοσαν οι αρχιτέκτονές του. Ο Παρθενώνας, το αρτιότερο σε αναλογίες και εναρμόνιση με το περιβάλλον κτίσμα της παγκόσμιας αρχιτεκτονικής, εκφράζει με τον πιο τέλειο τρόπο το αισθητικό ιδεώδες του «κλασικού πνεύματος». Δυστυχώς, μεγάλο μέρος του γλυπτού του διακόσμου, στις αρχές του 19 ^{ου} αιώνα, αποκολλήθηκε βίαια και μεταφέρθηκε στη Μ. Βρετανία, όπου σήμερα εκτίθεται στο Βρετανικό Μουσείο. Η επιστροφή των «μαρμάρων του Παρθενώνα» στη γη που τα δημιούργησε είναι πλέον απαίτηση της παγκόσμιας κοινότητας, όχι μόνο του ελληνικού λαού. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά, Αρχαία Ελληνική Γραμματεία
Πηγές	Ancient Athens 3D (τρισεδιάστατη αναπαράσταση του Παρθενώνα) https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 07/12/21) Μουσείο Ακροπόλεως, Η αίθουσα του Παρθενώνα, https://www.theacropolismuseum.gr (προσπελάστηκε 07/12/21)

Neils J. (2005), *The Parthenon, from antiquity to the present*, Cambridge University Press

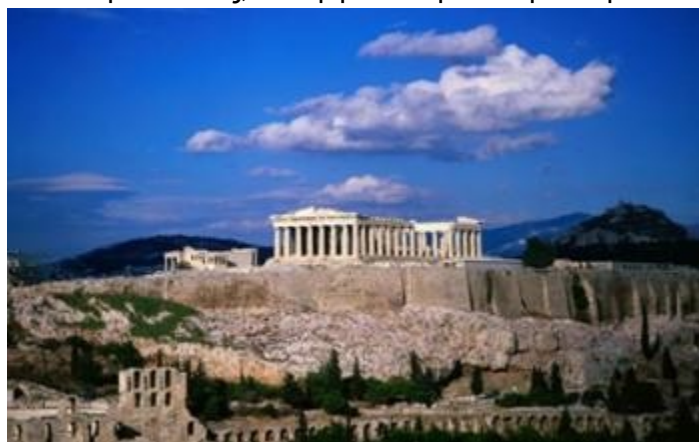
Ντοκιμαντέρ «Τα μουσικά του Παρθενώνα» από την Ομάδα Ελλώ, <https://www.youtube.com> (προσπελάστηκε 07/12/21)

Υπουργείο Πολιτισμό και Αθλητισμού («Παρθενών», μια ταινία του Κ. Γαβρά), <https://www.youtube.com> (προσπελάστηκε 07/12/21)

Φωτογραφία/ες

Παρθενώνας, άποψη από τη δυτική πλευρά

Ακρόπολη Αθηνών, όπου δεσπόζει ο Παρθενώνας

22. Το Μαντείο (Ιερό) της Δωδώνης

Όνομασία μνημείου	Το Μαντείο (Ιερό) της Δωδώνης
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός Χώρος (σύνολο μνημείων)
Τοποθεσία	Δωδώνη, Ήπειρος, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Εποχή του Χαλκού / 4 ^{ος} αιώνας π.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος / Σύμφωνα με τον μύθο: δυο μαύρα περιστέρια που πέταξαν από τη Θήβα της Αιγύπτου
Περιγραφή	Αρχικά το Ιερό συνδεόταν με τη λατρεία της Θεάς Γαίας. Αργότερα κυριάρχησε η λατρεία του Δία και της συζύγου του, Διώνης. Στην πρώτη του μορφή το Ιερό ήταν υπαίθριο, ενώ τα περισσότερα οικοδομήματα, όπως το θέατρο, το βουλευτήριο, το πρυτανείο και το στάδιο, φαίνεται να χτίστηκαν επί βασιλείας του Πύρρου (3 ^{ος} αιώνας π.Χ.). Το Ιερό από νωρίς λειτούργησε και ως μαντείο. Οι ιερείς του, γνωστοί ως Σελλοί ή Ελλοί, χρησιμοδοτούσαν στους πιστούς ερμηνεύοντας άλλοτε το θρόισμα των φύλλων της ιερής βελανιδιάς και άλλοτε το πέταγμα των πουλιών που φώλιαζαν σ' αυτή.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη («Μετεωρολογικά») ο χώρος της Δωδώνης αποτελούσε το λίκνο των Ελλήνων, καθώς ταυτίζεται με τον τόπο καταγωγής του μυθικού ήρωα Έλληνας, προπάτορα των Ελλήνων και γιου του Δευκαλίωνα. Η συσχέτιση του Έλληνας με τη Δωδώνη γίνεται μέσω των πρώτων κατοίκων της περιοχής, των Σελλών ή Ελλών. Αργότερα το όνομα αυτό έλαβαν οι ιερείς του Δωδωναίου Διός, της κυρίαρχης θεότητας του Μαντείου. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Γεωγραφία
Πηγές	«Ακουστική Περιήγηση στην αρχαία Δωδώνη», https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 01/12/21) Δάκαρης Σ. (1998), <i>Δωδώνη: αρχαιολογικός οδηγός</i> , Ιωάννινα Μουσείο Ακρόπολης, περιοδική έκθεση «Δωδώνη το Μαντείο των ήχων», 2016-2017, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 01/12/21)

Φωτογραφία/ες

Μαντείο Δωδώνης, Η ιερή βελανιδιά (φηγός)

Μαντείο Δωδώνης, Το θέατρο

Μαντείο Δωδώνης, χάλκινο έλασμα

23. Μοναστικό συγκρότημα Μετεώρων

Όνομασία μνημείου	Μοναστικό συγκρότημα Μετεώρων
Είδος αντικειμένου	Μνημείο θρησκευτικού ενδιαφέροντος
Τοποθεσία	Μετέωρα, Καλαμπάκα, Θεσσαλία, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Από τον 11 ^ο έως τον 15 ^ο αιώνα μ.Χ.
Δημιουργός/οί	Μοναχοί που μόνασαν στην περιοχή από τον 11 ^ο έως το 16 ^ο αιώνα.
Περιγραφή	Σε μια έκταση 30 περίπου χιλιομέτρων υπάρχουν συγκεντρωμένοι μοναδικοί ψαμμιτικοί βράχοι -ύψους έως και 400 μέτρων- οι οποίοι συνθέτουν ένα μοναδικό γεωλογικό φαινόμενο. Αυτή την ιδιαίτερη τοποθεσία επέλεξαν για ασκητισμό ορθόδοξοι μοναχοί του 11 ^{ου} αιώνα μ.Χ., ιδρύοντας σταδιακά σχεδόν 30 μοναστήρια. Σε αρκετά από αυτά υπάρχουν υπέροχες τοιχογραφίες του 15 ^{ου} και 16 ^{ου} αιώνα, λαμπρό δείγμα της μεταβυζαντινής μνημειακής ζωγραφικής στον ελλαδικό χώρο. Σήμερα είναι συντηρημένα και επισκέψιμα 6 από τα μοναστήρια αυτά. Η περιοχή έχει συμπεριληφθεί στον Κατάλογο Μνημείων Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO από το 1988.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Τα Μετέωρα αποτελούν μέχρι και σήμερα τη δεύτερη μεγαλύτερη και σημαντικότερη μοναστική κοινότητα στον ορθόδοξο ελλαδικό χώρο μετά το Άγιο Όρος. Η συνεχής ίδια χρήση του χώρου από τον 11 ^ο αιώνα και εξής διατηρεί την θρησκευτική παράδοση στην περιοχή. Παράλληλα, η συντήρηση, μελέτη και δημοσίευση των τοιχογραφιών των μονών προσέφερε αφ' ενός στην επιστημονική κοινότητα σπουδαία δείγματα της μεταβυζαντινής μνημειακής ζωγραφικής και αφ' ετέρου στους επισκέπτες την ευκαιρία για αισθητική απόλαυση αυτής. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Γεωγραφία, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Daniilia, S., Minoroulou, E., Andrikopoulos, K. S., Tsakalof, A., Bairachtari, K. (2008), From Byzantine to post-Byzantine art: the painting technique of St Stephen's wall paintings at Meteora, Greece, <i>Journal of Archaeological Science</i> , Vol. 35, Issue 9, p. 2474-2485 Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 30/11/21) UNESCO Greece, https://whc.unesco.org/en/list/455/ (προσπελάστηκε 30/11/21)

Μετέωρα, γενική άποψη

Μετέωρα, Μονή Υπαπανθής

Μετέωρα, Μονή Μεγάλου Μετεώρου

Μονή Αγ. Νικόλαου Αναπαισά, τοιχογραφία

24.Θριαμβική αψίδα Γαλέριου στη Θεσσαλονίκη (Καμάρα)

Όνομασία μνημείου	Θριαμβική αψίδα Γαλέριου στη Θεσσαλονίκη (Καμάρα)
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Θεσσαλονίκη, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Περί το 305 μ.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος ο αρχιτέκτονας. Χτίστηκε πιθανότατα κατά παραγγελία του Καίσαρα Γαλέριου.
Περιγραφή	Η Θριαμβική Αψίδα του Γαλέριου χτίστηκε στη Θεσσαλονίκη ύστερα από την οριστική νίκη του επί των Περσών στις αρχές του 4 ^{ου} αιώνα π.Χ. Στην αρχική του μορφή ήταν ένα οκτάπυλο οικοδόμημα με ισάριθμα τόξα και έναν χαμηλό σφαιροειδή θόλο ως επιστέγασμα. Αποτελούσε τμήμα του λαμπρού οικοδομικού συγκροτήματος της πόλης και συνδεόταν τόσο με την Ροτόντα όσο και με τα ανάκτορα του Καίσαρα Γαλέριου. Σήμερα σώζονται μόνο οι δύο κύριοι πεσσοί και ένας δευτερεύων, που συνδέονται μεταξύ τους με πλίνθινο τόξο, καθώς και μέρος του ανάγλυφου διακόσμου που φέρουν.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Αετώματα, κόγχες με αγάλματα, ορθομαρμαρώσεις και ανάγλυφες παραστάσεις κοσμούσαν το όλο οικοδόμημα, ο προορισμός του οποίου δεν ήταν πρακτικός, αλλά τιμητικός και αναμνηστικός. Ο Καίσαρ Γαλέριος, διοικητής του τμήματος εκείνου της Ρωμαϊκής Τετραρχίας που περιελάμβανε και την ελληνική χερσόνησο, ήθελε να μείνει αναλλοίωτη στη μνήμη των επερχόμενων γενεών η νίκη του επί των Περσών και η μεγάλη πολιτική του ισχύς. Αυτό τουλάχιστον μαρτυρούν οι σωζόμενες ανάγλυφες παραστάσεις των πεσσών. Σήμερα, η Αψίδα του Γαλέριου - γνωστή και ως «Καμάρα»- αποτελεί το πλέον αναγνωρίσιμο μνημείο της Θεσσαλονίκης, μετά τον Λευκό Πύργο. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Αναπαράσταση του γαλεριανού ανακτορικού συγκροτήματος στη Θεσσαλονίκη, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 22/12/21) Polyzou, E.A., Balanika, M. and Konstantinou, M. (2017). Unification of archaeological monuments: the case of Rotunda and the Arch of Galerius, Thessaloniki. <i>Acta Hortic. 1189</i> , 181-184.

Θριαμβική Αψίδα Γαλέριου (Καμάρα),
γενική άποψη

Ανάγλυφη διακόσμηση του κύριου πεσσού

Λεπτομέρεια ανάγλυφου

25.Κυκλαδικά ειδώλια

Όνομασία μνημείου	Κυκλαδικά ειδώλια
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενα Μουσείου
Τοποθεσία	Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	3000-1700 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Ανώνυμοι Κυκλαδίτες γλύπτες – τεχνίτες
Περιγραφή	<p>Τα μαρμάρινα ειδώλια αποτελούν τη σημαντικότερη δημιουργία της κυκλαδικής τέχνης. Στην πλειονότητά τους αναπαριστούν γυμνές γυναικείες μορφές με διπλωμένα χέρια πάνω από την κοιλιά, ελαφρώς λυγισμένα γόνατα και το κεφάλι ελαφρώς ανασηκωμένο προς τα πίσω («κανονικός» τύπος). Τα περισσότερα έχουν μήκος 20-30 εκ. Οι κεφαλές των ειδωλίων είναι συνήθως σχηματικές, με τη μύτη μόνο να προεξέχει από την ενιαία καμπύλη του προσώπου. Άλλα σημεία -όπως τα αυτιά, το στήθος ή το μόριο- μπορεί να αποδίδονται επίσης ανάγλυφα. Ωστόσο, σε αρκετά ειδώλια οι λεπτομέρειες -όπως τα μάτια και τα μαλλιά- συνήθως δηλώνονται με βαφή ερυθρή, κυανή ή μελανή. Υπάρχουν, ακόμη, γυναικεία ειδώλια με μεγάλη σχηματοποίηση, γνωστά ως «βιολόσχημα». Η ανδρική μορφή αναπαρίσταται σπάνια, κυρίως σε ομοιώματα μουσικών ή πολεμιστών. Η χρήση τους συνδέεται συνήθως με ταφικές ή λατρευτικές τελετουργίες, αν και οι ερμηνείες που έχουν προταθεί ποικίλλουν (π.χ. Μητέρα-Θεά της γονιμότητας).</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Τα κυκλαδικά ειδώλια αποτέλεσαν το βασικό αισθητικό πρότυπο της εικαστικής πρωτοπορίας των αρχών του 20^{ου} αιώνα, η οποία αναζητούσε τον μινιμαλισμό και τη διάσπαση της μορφής, στοχεύοντας στην υπέρβαση του ρεαλιστικού και την ανάδειξη της εσωτερικής έκφρασης. Τα στοιχεία αυτά υπήρχαν εγγενή στις μαρμάρινες μορφές της κυκλαδικής τέχνης, που ενέπνευσαν έργα γλυπτών όπως οι Brancusi, Modigliani, Archipenko, Lipchitz, Giacometti, Barbara Hepworth και Henry Moore, γεγονός που καθιστά τον ελλαδικό χώρο λίκνο της σύγχρονης γλυπτικής τέχνης.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, https://cycladic.gr (προσπελάστηκε 15/10/21)</p> <p>Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης (YouTube Channel), https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 15/10/21)</p> <p>Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης (YouTube Channel),</p>

<https://www.youtube.com> (προσπελάστηκε 15/10/21)

Σταμπολίδης, Ν. Χ., Σωτηρακοπούλου, Π., (2007), *Αιγαίου Κύματα, Έργα του Πρωτοκυκλαδικού πολιτισμού στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης της Αθήνας*, Ίδρυμα Ν. Π. Γουλανδρή, Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, Αθήνα.

Φωτογραφία/ες

Μαρμάρινο Γυναικείο Ειδώλιο,
Πρωτοκυκλαδική II Περίοδος

Βιολόσχημο ειδώλιο,
Πρωτοκυκλαδική I
Περίοδος

Ο Αρπιστής της Κέρου,
Πρωτοκυκλαδική II
Περίοδος

Ασβεστολιθική
Γυναικεία προτομή,
του Α. Μοντιλιάνι,

26.Ροτόντα Θεσσαλονίκης

Όνομασία μνημείου	Ροτόντα, Θεσσαλονίκη
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό και θρησκευτικό μνημείο
Τοποθεσία	Θεσσαλονίκη, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	Περί το 306 μ.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος ο αρχιτέκτονας. Χτίστηκε πιθανότατα κατά παραγγελία του Καίσαρα Γαλέριου.
Περιγραφή	Η Ροτόντα ανήκει στα περίκεντρα οικοδομήματα. Χτίστηκε ως ναός του Δία ή του Κάβειρου ή κατ' άλλους ως Μαυσωλείο του Καίσαρα Γαλέριου. Κατά τη διάρκεια των παλαιοχριστιανικών χρόνων μετατράπηκε σε χριστιανικό ναό, αφιερωμένο πιθανότατα στους Ασωμάτους ή Αρχαγγέλους. Στην παλαιοχριστιανική φάση του μνημείου ανήκουν τα εξαιρετικά ψηφιδωτά που κοσμούν το εσωτερικό του. Ακόμη και σήμερα η λαμπρότητα των χρωμάτων, η ποικιλία των θεμάτων και η εξαιρετική τεχνική τους εντυπωσιάζουν τον επισκέπτη, παρ' όλο που σώζονται αποσπασματικά. Από το 1988 η Ροτόντα ανήκει στον Κατάλογο Μνημείων Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η Ροτόντα βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, πόλη με σπουδαία στρατηγική και γεωπολιτική θέση, καθώς ενώνει το Αιγαίο Πέλαγος με τη Βαλκανική Χερσόνησο και την υπόλοιπη Ευρώπη. Ήδη από τη ρωμαϊκή εποχή εκτιμήθηκε η θέση της, γι' αυτό ο τετράρχης Γαλέριος την επέλεξε ως έδρα το 298 μ.Χ. κοσμώντας την με ένα λαμπρό οικοδομικό συγκρότημα, μέρος του οποίου είναι και το εξεταζόμενο μνημείο. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Εφορεία Αρχαιοτήτων Πόλης Θεσσαλονίκης, ταινία "ΡΟΤΟΝΤΑ" 2016, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 20/12/2021) Μανιτάκης Α. (2015), <i>Η ΡΟΤΟΝΤΑ, ΣΥΜΒΟΛΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ</i> , Πανεπιστήμιο Νεάπολις, Αποθετήριο ΗΦΑΙΣΤΟΣ Ψηφιακή αναπαράσταση του συγκροτήματος του γαλεριανού παλατιού, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 20/12/2021)

Ροτόντα, γενική άποψη

Ροτόντα, το εσωτερικό του μνημείου

Ροτόντα, λεπτομέρεια ψηφιδωτού

27. Οι τέσσερις εποχές

Όνομασία μνημείου	Οι τέσσερις εποχές
Είδος αντικειμένου	Πίνακας ζωγραφικής-αντικείμενο ιδιωτικής συλλογής
Τοποθεσία	Ιδιωτική Συλλογή Κ. Δοξιάδη, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	1969
Δημιουργός/οί	Γιάννης Τσαρούχης
Περιγραφή	Πρόκειται για σχεδόν μνημειακό πίνακα ζωγραφικής (160x300 εκ.) που αποδίδει τις τέσσερις εποχές του χρόνου με έναν ιδιαίτερο τρόπο, καθώς μια μορφή κοινού θνητού ενσαρκώνει την κάθε εποχή. Η Άνοιξη και το Φθινόπωρο αποδίδονται με μορφή νεαρής γυναίκας, ενώ το Καλοκαίρι και ο Χειμώνας με μορφή νεαρού άντρα. Οι 4 φιγούρες -στον τύπο του μεσογειακού ανθρώπου με σταρένιο δέρμα, μαύρα μαλλιά και καστανά μάτια- στέκονται όρθιες μπροστά σε ένα τραπέζι γεμάτο με ποικιλία μεσογειακών επίσης φρούτων, αντιπροσωπευτικών της κάθε εποχής. Στο φόντο υπάρχουν αντίστοιχα οι επιγραφές ΑΝΟΙΞΗ, ΘΕΡΟΣ, ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ, ΧΕΙΜΩΝΑΣ.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο πίνακας «Οι τέσσερις εποχές» θεωρείται από τους πλέον σημαντικούς της σύγχρονης ελληνικής ζωγραφικής τέχνης. Αποκωδικοποιώντας τους συμβολισμούς της κατά τα άλλα απλής, σχεδόν γραμμικής παράστασης, πίσω από τις μορφές «διαβάζουμε» τον κύκλο του χρόνου έτσι όπως τον ζούμε εμείς οι Έλληνες στη μεσογειακή γωνιά μας. Οι άνθρωποι-εποχές συγκεντρωμένοι μπροστά στο μεγάλο και γεμάτο καρπούς τραπέζι παραπέμπουν στην ελληνική παράδοση που θεωρεί τη στιγμή του φαγητού και της οικογενειακής συνάθροισης ιερή. Έτσι, μέσα από απλές, καθημερινές αναφορές ο καλλιτέχνης υμνεί τον απλό, καθημερινό άνθρωπο του λαού που κοπιάζει όλο τον χρόνο να επιβιώσει. Σχολικά μαθήματα: Καλλιτεχνικά
Πηγές	Βίντεο παρουσίαση των έργων «Οι 4 εποχές» και «Οι 12 μήνες του χρόνου», https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 27/12/2021)

Φωτογραφία/ες

Γ. Τσαρούχης, Τέσσερις Εποχές

28. Αρχαιολογικός Χώρος Φιλίππων

Όνομασία μνημείου	Αρχαιολογικός Χώρος Φιλίππων
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός Χώρος (σύνολο μνημείων)
Τοποθεσία	Κρηνίδες, Καβάλα, Αν. Μακεδονία & Θράκη, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	356 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Ιδρύθηκε από τον Μακεδόνα Βασιλιά Φίλιππο Β΄ (πατέρα του Μ. Αλεξάνδρου)
Περιγραφή	Ο Αρχαιολογικός Χώρος των Φιλίππων βρίσκεται στους πρόποδες μιας ακρόπολης στη βορειοανατολική Ελλάδα στην αρχαία διαδρομή που συνδέει την Ευρώπη με την Ασία, την Εγνατία Οδό. Η πόλη των Φιλίππων, που ιδρύθηκε εκ νέου από τον Φίλιππο Β σε μια πρώην αποικία των Θασίων το 356 π.Χ., αναδιαμορφώθηκε από τους Ρωμαίους σε μια "μικρή Ρώμη" με την αναβάθμισή της σε Colonia Augusta της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας τις δεκαετίες μετά τη Μάχη του Φιλίππων. Η ζωντανή ελληνιστική πόλη του Φιλίππου Β΄, από την οποία φαίνονται τα τείχη και οι πύλες τους, το θέατρο και το ταφικό Ηρώον (ναός), στολίστηκε με ρωμαϊκά δημόσια κτίρια, όπως η Αγορά και μια μνημειώδη περιοχή με ναούς στα βόρεια της. Αργότερα, μετά την επίσκεψη και διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου το 49/50 μ.Χ., η πόλη έγινε κέντρο χριστιανικής πίστης και προσκυνήματος. Τα λείψανα των χριστιανικών βασιλικών και της οκταγωνικής εκκλησίας μαρτυρούν τη σημασία της ως μητροπολιτικής έδρας.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο Αρχαιολογικός Χώρος των Φιλίππων είναι ένα από τα πολλά ελληνικά μνημεία που περιλαμβάνονται στον Κατάλογο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Είναι επίσης ένα από τα σημαντικότερα μνημεία της Βόρειας Ελλάδας καθώς αποτελεί έναν τόπο όπου έλαβαν χώρα σημαντικά γεγονότα κατά την ελληνιστική, ρωμαϊκή και παλαιοχριστιανική εποχή. Επίσης, οι Φίλιπποι είναι το πρώτο ευρωπαϊκό έδαφος όπου διδάχθηκε ποτέ η χριστιανική πίστη από τον Απόστολο Παύλο και εν συνεχεία διαδόθηκε στην υπόλοιπη Ευρώπη. Σχολικά μαθήματα: Θρησκευτική εκπαίδευση, Ιστορία
Πηγές	Νικολαΐδου-Πατέρα, Μ. (2011β). <i>Φίλιπποι</i> . Αθήνα: Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων. Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, http://odysseus.culture.gr (προσπελάστηκε 10/10/2021) Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού https://www.youtube.com/ (video in Greek language) (προσπελάστηκε 10/10/2021)

UNESCO Greece, <https://whc.unesco.org/en/list/1517/> (προσπελάστηκε 10/10/2021)

Φωτογραφία/ες

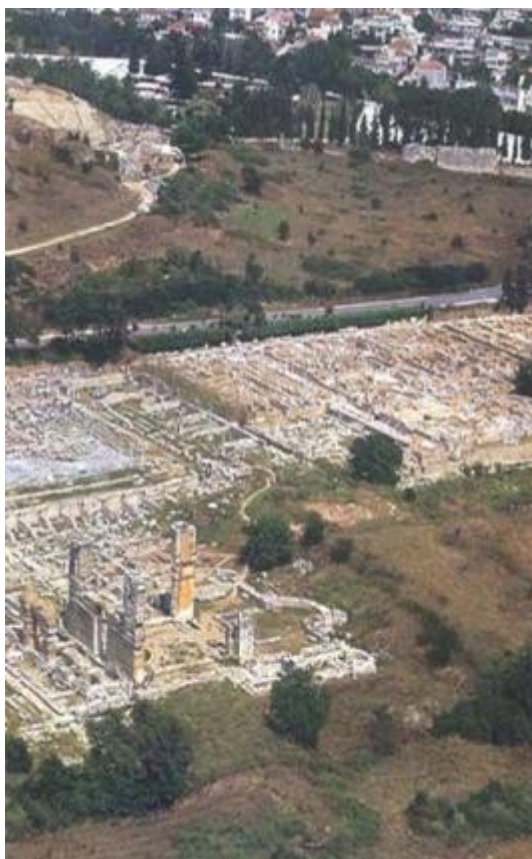
Η Βασιλική

Η Ρωμαϊκή αγορά

Το θέατρο

Αρχαιολογικός Χώρος Φιλίππων, γενική άποψη

29. Η Έξοδος του Μεσολογγίου

Όνομασία μνημείου	Η Έξοδος του Μεσολογγίου
Είδος αντικειμένου	Πίνακας ζωγραφικής – Έκθεμα σε πινακοθήκη
Τοποθεσία	Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	1853
Δημιουργός/οί	Θεόδωρος Βρυζάκης
Περιγραφή	Ο πίνακας απομνημονεύει την ηρωική έξοδο των κατοίκων του Μεσολογγίου τη νύχτα της 10 ^{ης} Απριλίου 1826. Η σύνθεση χωρίζεται σε δύο επίπεδα: στην ουράνια και την επίγεια ζώνη. Στο ουράνιο τμήμα -στο κέντρο της σύνθεσης- βλέπουμε τον Παντοκράτορα να ευλογεί τους αγωνιστές. Στο επίγειο τμήμα της σύνθεσης, πάνω σε μια ξύλινη γέφυρα οι Έλληνες αγωνιστές ορμούν έξω από την πύλη. Ακολουθούν τα γυναικόπαιδα. Οι Τούρκοι πάνοπλοι περιμένουν τους ηρωικούς αγωνιστές. Ταραχή, ένταση και μεγάλη δραματικότητα επικρατούν.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το έργο προκάλεσε μεγάλη εντύπωση για το αγωνιστικό του φρόνημα. Μετά την πτώση του Μεσολογγίου, το φιλελληνικό κίνημα γνώρισε νέα άνθιση στη Δυτική Ευρώπη και την Αμερική. Χαρακτηριστικά αναφερόταν ότι το Μεσολόγγι ήταν η μεγαλύτερη ήττα των Ελλήνων και συγχρόνως η μεγαλύτερη νίκη τους. Για το ίδιο ιστορικό γεγονός, την πολιορκία του Μεσολογγίου, ο εθνικός ποιητής των Ελλήνων συνέθεσε το ποίημα με τον οξύμωρο τίτλο «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι». Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Chania Culture ΚΕΠΠΕΔΗΧ – ΚΑΜ, σύντομη παρουσίαση έργων του Θ. Βρυζάκη, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 30/12/2021) Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου/National Gallery, Βίντεο - παρουσίαση του πίνακα), https://www.facebook.com/watch (προσπελάστηκε 30/12/2021)

Φωτογραφία/ες

Θ. Βρυζάκης, Η Έξοδος του Μεσολογγίου

Όνομασία μνημείου	Ερέχθειον, Ακρόπολη Αθηνών
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Ακρόπολη Αθηνών, Αθήνα, Ελλάδα
Χρονολογία δημιουργίας	421-406 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Αρχιτέκτονας: Μνησικλής (πιθανόν) Γλύπτης: Αλκαμένης ή Καλλίμαχος
Περιγραφή	Το Ερέχθειο οφείλει το όνομά του στον ήρωα Ερεχθέα, μυθικό βασιλιά της Αθήνας. Πρόκειται για ναό ιωνικού ρυθμού με ιδιότυπο αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, λόγω της μορφολογίας τους εδάφους και της ανάγκης στέγασης διαφορετικών λατρειών: Αθηνάς, Ποσειδώνα, Ερεχθέα κ.α. Εμβληματικό τμήμα του ναού αποτελεί η «Πρόσταση των Καρυάτιδων», μια στοά σε σχήμα Π, όπου τη θέση των κίωνων καταλαμβάνουν 6 γυναικεία αγάλματα. Οι μορφές, παρά το βάρος της υπερκείμενης κατασκευής, στέκουν με χάρη, καθώς το νεανικό τους σώμα διαγράφεται κάτω από το σχεδόν διάφανο δωρικό πέπλο τους. Η παρουσία τους εκεί ερμηνεύεται ως το υπέργειο μνημείο του ήρωα Κέκροπα, του οποίου ο τάφος βρίσκεται ακριβώς από κάτω.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το Ερέχθειο, χάρη στην πολύπλοκη οικοδομική του σύνθεση και τον πλούσιο γλυπτό του διάκοσμο, κατέχει εξέχουσα θέση στην ιστορία της αρχαίας ελληνικής αρχιτεκτονικής. Αλλά και στη σύγχρονη εποχή το μνημείο γίνεται άμεσα αναγνωρίσιμο διεθνώς από την πρωτότυπη σε σύλληψη και κατασκευή «Πρόσταση των Καρυάτιδων». Πέντε από τις κόρες αυτές φιλοξενούνται σήμερα στο Μουσείο της Ακρόπολης (Αθήνα), ενώ η έκτη βρίσκεται στο Βρετανικό Μουσείο, αποσπασμένη βίαια από τον λόρδο Έλγιν στις αρχές του 19 ^{ου} αιώνα. Το Ερέχθειο, ως ένα ακόμη οικοδόμημα της δημοκρατικής Αθήνας, αντανακλά το αισθητικό, πνευματικό και πολιτικό επίπεδο της αθηναϊκής κοινωνίας του 5 ^{ου} αιώνα π.Χ. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Gerding H. (2006), The Erechtheion and the Panathenaic Procession, <i>American Journal of Archaeology</i> , vol. 110, No3, pp. 389-401 Μουσείο Ακροπόλεως (Το Ερέχθειο), https://vimeo.com (προσπελάστηκε 17/11/2021) Μουσείο Ακρόπολης, φωτογραφική συλλογή Καρυάτιδων, https://www.theacropolismuseum.gr (προσπελάστηκε 17/11/2021)

Ερέχθειο, γενική άποψη

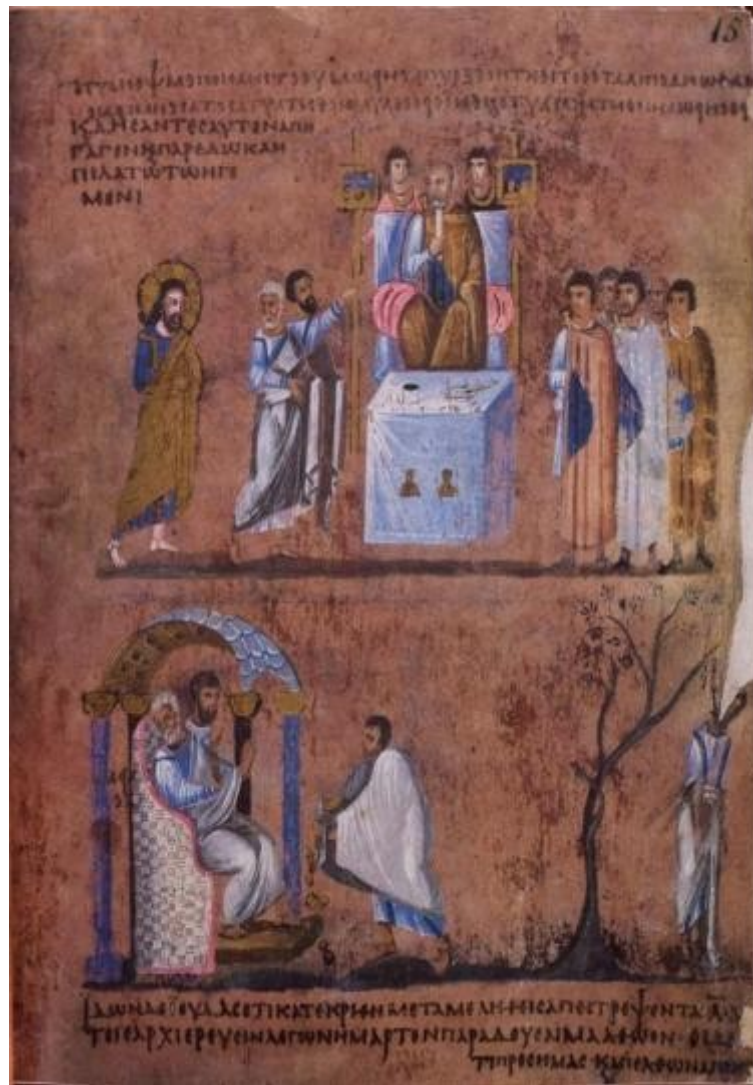
Το Ερέχθειο, Πρόσταση Καρυάτιδων

Μνημεία της Ιταλίας

1.Ο κώδικας Purpureus Rossanensis (The Rossano Gospels)

Όνομασία μνημείου	The Rossano Gospels (Codex purpureus Rossanensis)
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο/έκθεμα από μουσείο
Τοποθεσία	Rossano (Cosenza, Ιταλία), Επισκοπικό Μουσείο
Χρονολογία δημιουργίας	5 ^{ος} – 6 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	<p>Ο <i>Codex purpureus Rossanensis</i> είναι ένα από τα παλαιότερα ευαγγελικά κείμενα στον κόσμο, ένα από τα τέσσερα σωζόμενα ελληνόγλωσσα εικονογραφημένα χειρόγραφα από την Ανατολή. Οφείλει το όνομά του στο χαρακτηριστικό πορφυρό χρώμα των σελίδων, στις οποίες είναι χαραγμένες εκλεπτυσμένες βυζαντινές μικρογραφίες, που απεικονίζουν επεισόδια από τη ζωή του Χριστού. Ο κώδικας πιθανότατα δημιουργήθηκε κατά παραγγελία της αυτοκρατορικής οικογένειας, δεδομένης της ιδιαιτερότητας της χρήσης του πορφυρού χρώματος. Από το 2015 έχει εγγραφεί από την UNESCO στο μητρώο "Μνήμης του Κόσμου".</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η παρουσία του Κώδικα στο Επισκοπικό Μουσείο του Rossano μαρτυρεί τη ζωτικότητα και τη διάδοση του βυζαντινού πολιτισμού στη Νότια Ιταλία κατά τους ύστερους αρχαίους και μεσαιωνικούς αιώνες, ιδίως στην Καλαβρία, όπου προφανώς το πολύτιμο χειρόγραφο μεταφέρθηκε από την Ανατολή λόγω του στενού πολιτιστικού και θρησκευτικού δεσμού που συνέδεε τον ανατολικό μοναχισμό με τις περιοχές της Νότιας Ιταλίας.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Χημεία, Θρησκευτική εκπαίδευση.</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα αφιερωμένη στον κώδικα, https://www.codexrossanensis.it (προσπελάστηκε 10/1/2022)</p> <p>Ιστοσελίδα του Επισκοπικού Μουσείου (με εικονική περιήγηση στο εσωτερικό του), https://www.museocodexrossano.it (προσπελάστηκε 10/1/2022)</p> <p>Σελίδα στον ιστότοπο του δήμου Rossano, http://www.rossano.eu/il-codex-purpureus (προσπελάστηκε 10/1/2022)</p> <p>Σελίδα για τον Κώδικα στον ιστότοπο της Unesco, https://en.unesco.org (προσπελάστηκε 10/1/2022)</p>

Φωτογραφία/ες

Ο κώδικας Purpureus Rossanensis

2. Τα χάλκινα αγάλματα του Ριάτσε

Όνομασία μνημείου	Τα χάλκινα αγάλματα του Riace (άγαλμα Α και άγαλμα Β ή Αναπαράσταση δύο πολεμιστών)
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο/έκθεμα από μουσείο
Τοποθεσία	Αρχαιολογικό Μουσείο Ρέτζιο Καλαβρία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	Κλασική περίοδος: «Αυστηρός ρυθμός», 450 π.Χ.
Δημιουργός/οί	Γλύπτες: Αγελάδας (γλυπτό Α) και Αλκαμένης (γλυπτό Β)
Περιγραφή	Το άγαλμα Α απεικονίζει έναν νεαρό άνδρα με μακριά μαλλιά και σγουρή γενειάδα, έναν πολεμιστή χωρίς ασπίδα και όπλα. Το δεξί χέρι είναι τεντωμένο κατά μήκος του γοφού, το αριστερό είναι λυγισμένο. Το κεφάλι είναι στραμμένο αποφασιστικά προς τα δεξιά. Το άγαλμα Β έχει ληφθεί στην ίδια θέση με το συνοδευτικό άγαλμα, αλλά το υπογάστριο είναι εύκαμπτο και καμπυλωτό και το κεφάλι έχει μόνο μια μικρή μετατόπιση προς τα δεξιά του. Και τα δύο χάλκινα αγάλματα έχουν μάτια από πέτρα και ελεφαντόδοντο, ενώ τα χείλη και οι θηλές είναι από κόκκινο χαλκό. Είναι πιθανό ότι τα δύο αγάλματα ήταν χρωματισμένα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Τα χάλκινα αγάλματα του Ριάτσε είναι δύο χάλκινα αγάλματα ελληνικής προέλευσης που χρονολογούνται από τον 5ο αιώνα π.Χ. και έχουν βρεθεί διατηρημένα σε εξαιρετική κατάσταση. Τα δύο αγάλματα -που βρέθηκαν στις 16 Αυγούστου 1972 κοντά στη Riace Marina, στην επαρχία Reggio Calabria- θεωρούνται από τα σημαντικότερα γλυπτά αριστουργήματα της ελληνικής τέχνης. Οι υποθέσεις σχετικά με την προέλευση και τους δημιουργούς των αγαλμάτων είναι διαφορετικές, αλλά δεν υπάρχουν ακόμη στοιχεία που να μας επιτρέπουν να αποδώσουμε τα έργα με βεβαιότητα σε συγκεκριμένο γλύπτη. Τα χάλκινα αγάλματα βρίσκονται στο Εθνικό Μουσείο του Reggio στην Καλαβρία, όπου επανήλθαν στις 12 Δεκεμβρίου 2014, αφού μεταφέρθηκαν και παρέμειναν για τρία χρόνια (με σχετικές εργασίες αποκατάστασης) στο Palazzo Campanella, έδρα του περιφερειακού συμβουλίου της Καλαβρίας, λόγω των εργασιών ανακαίνισης του μουσείου. Τα χάλκινα αγάλματα έχουν γίνει ένα από τα σύμβολα της πόλης Reggio στην Καλαβρία. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Χημεία.
Πηγές	Αρχαιολογικό Μουσείο του Reggio στην Καλαβρία, https://www.museoarcheologico (προσπελάστηκε 11/01/2022) ENEA - Εθνικός Οργανισμός Νέων Τεχνολογιών, Ενέργειας και Βιώσιμης Οικονομικής Ανάπτυξης https://www.enea (προσπελάστηκε 11/01/2022) Ιταλική Εγκυκλοπαίδεια των Επιστημών, των Γραμμάτων και των Τεχνών που ξεκίνησε από το Ινστιτούτο Giovanni Treccani, https://www.treccani.it (προσπελάστηκε 11/01/2022)

Το γλυπτό Α, <https://www.museoarcheologicoreggiocalabria.it>

Το γλυπτό Β, <https://www.museoarcheologicoreggiocalabria.it>

3. Το Καθολικό της Ιεράς Μονής του Στύλου

Όνομασία μνημείου	Το Καθολικό της Ιεράς Μονής του Στύλου (μικρή βυζαντινή εκκλησία)
Είδος αντικειμένου	Θρησκευτικό μνημείο
Τοποθεσία	Δήμος Στύλου (Stilo), Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	Μεταξύ 9 ^{ου} και 10 ^{ου} αιώνα
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Το καθολικό της Ιεράς Μονής του Στύλου είναι βυζαντινής αρχιτεκτονικής, που μιμείται την κλασική βυζαντινή εκκλησία σταυροειδούς ρυθμού, (τυπική αρχιτεκτονική της μεσοβυζαντινής περιόδου). Στο εσωτερικό τέσσερις στύλοι χωρίζουν τον χώρο σε εννέα μέρη περίπου ίσου μεγέθους. Το κεντρικό τμήμα σε σχήμα τετραγώνου και οι γωνιακές περιοχές καλύπτονται από θόλους πάνω σε κίονες ίσης διαμέτρου, αλλά ο κεντρικός θόλος είναι ελαφρώς υψηλότερος και έχει μεγαλύτερη διάμετρο. Στην ανατολική πλευρά υπάρχουν τρεις αφίδες.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η κατασκευή της Καθολικής Εκκλησίας είναι έργο μοναχών εξ Ανατολής, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στις πλαγιές του όρους Consolino κατά την τελευταία περίοδο της βυζαντινής κυριαρχίας, τον 10^ο και 11^ο αιώνα. Ζούσαν σε συστάδες φυσικών σπηλαίων που πήραν το όνομα Iaura, τα οποία υπάρχουν ακόμη στην περιοχή και μερικά διατηρούν ίχνη αρχαίων τοιχογραφιών. Όπως συνέβη σε ολόκληρη την Καλαβρία, το Stilo επωφελήθηκε επίσης από τον πολιτιστικό εμπλουτισμό που έφεραν οι βυζαντινοί μοναχοί. Οι επιπτώσεις φάνηκαν σε όλες τις πτυχές της οικονομικής, κοινωνικής και καλλιτεχνικής ζωής.</p> <p>Αργότερα έγινε ο προορισμός των περισσότερων μελετητών που αφιερώθηκαν στην έρευνα των μεσαιωνικών μνημείων της νότιας Ιταλίας.</p> <p>Σύμφωνα με την πιο εμπειριστατωμένη άποψη, το καθολικό ανήκει σε μοναστήρι, πιθανότατα αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου, όπως προκύπτει από την ετυμολογία του και από την αναφορά "per dexeteram Catholici".</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία της Τέχνης, Θρησκευτική εκπαίδευση</p>
Πηγές	<p>FAI-Ιταλικό Ταμείο Περιβάλλοντος, https://fondoambiente.it (προσπελάστηκε 11/01/2022)</p> <p>Κέντρο Μουσείων της Καλαβρίας, https://musei.calabria.beniculturali.it (προσπελάστηκε 11/01/2022)</p> <p>Το πάρκο της Cattolica, https://www.visitstilo.it (προσπελάστηκε 11/01/2022)</p>

Φωτογραφία/ες

Το Καθολικό της Ιεράς Μονής του Στύλου

4. Η Κοιλιάδα των Ναών

Όνομασία μνημείου	Η Κοιλιάδα των Ναών (Αρχαιολογικό Πάρκο Σικελίας)
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Ακράγαντας (Agrigento), Σικελία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	Μεταξύ 6 ^{ου} και 2 ^{ου} αιώνα π.Χ.
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Η Κοιλιάδα των Ναών περιλαμβάνει τα ερείπια έντεκα ναών δωρικού ρυθμού, τριών ιερών, μεγάλη συγκέντρωση νεκροπόλεων (Montelusa, Mosè, Pezzino, ρωμαϊκή νεκρόπολη και τάφος του Θήρωνα, παλαιοχριστιανική περίοδος, Acrosoli), υδραυλικά έργα (κήπος της Κολυμπήθρας και η Υπόγεια), οχυρώσεις, τμήμα μιας ελληνοιστικής ρωμαϊκής συνοικίας χτισμένης σε ελληνικό σχέδιο, δύο σημαντικούς χώρους συνάντησης: την Κάτω Αγορά (όχι μακριά από τα ερείπια του ναού του Ολυμπίου Διός) και την Άνω Αγορά (που βρίσκεται εντός του μουσειακού συγκροτήματος) - ένα Ολύμπειο και ένα Βουλευτήριο (αίθουσα συμβουλίου) της ρωμαϊκής περιόδου σε ελληνικό σχέδιο.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η πόλη του Ακράγαντα, που περιγράφεται από τον Έλληνα ποιητή Πίνδαρο ως "η ομορφότερη πόλη των θνητών", ιδρύθηκε από αποίκους που έφτασαν εν μέρει από τη Γέλα και εν μέρει από τη Ρόδο το 580 π.Χ.</p> <p>Η Κοιλιάδα των Ναών, σποραδικά κατοικημένη, προοριζόταν για γεωργική και βιοτεχνική παραγωγή, όπως τα εργαστήρια κεραμικής, που τεκμηριώνονται από την παρουσία ορισμένων κλιβάνων. Με την πάροδο των αιώνων τα μνημεία της κλασικής πόλης απογυμνώθηκαν σταδιακά από τα υλικά τους, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για την κατασκευή των κτηρίων του Girgenti και της αρχαίας προβλήτας του Porto Empedocle.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία της τέχνης</p>
Πηγές	<p>Αρχαιολογικοί χώροι στην Ιταλία, https://www.sitiarcheologiciditalia.it (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Η Κοιλιάδα των Ναών, https://www.lavalledeitempli.it (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Πάρκο της Κοιλιάδας των Ναών, https://www.parcovalledeitempli.it (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p>

Φωτογραφίες

Ο Ναός της Concordia (Ομόνοια), <https://www.sitiarcheologiciditalia.it>

5.Ο Καθεδρικός ναός του Monreale

Όνομασία μνημείου	Ο Καθεδρικός ναός του Monreale
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Monreale, Παλέρμο, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	1172 περίπου
Δημιουργός/οί	Γουλιέλμος Β' της Αλταβίλλης
Περιγραφή	Ο καθεδρικός ναός του Monreale, δήμου της μητροπολιτικής περιοχής του Παλέρμο στη Σικελία, χτίστηκε από το 1172 και μετά με πρωτοβουλία του βασιλιά Γουλιέλμου Β' της Altavilla. Το εξωτερικό του κτηρίου παρουσιάζει μία μεγάλη μείξη αρχιτεκτονικών και διακοσμητικών ρυθμών, με τη συνολική δομή και τους πύργους της πρόσοψης να είναι τυπικά νορμανδικές και τις διακοσμήσεις των αψίδων να είναι καθαρά αραβικές. Στο εσωτερικό του καθεδρικού ναού, με τα τρία κλίτη σε σχήμα λατινικού σταυρού, υπάρχουν πολλά τυπικά βυζαντινά ψηφιδωτά εξαιρετικής κατασκευής, που δημιουργήθηκαν μεταξύ του 12 ^{ου} και 13 ^{ου} αιώνα, συμπεριλαμβανομένου του Χριστού Παντοκράτορα στην αψίδα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ο καθεδρικός ναός του Μονρεάλε είναι ένα πραγματικό σύμβολο ενσωμάτωσης διαφορετικών τεχνοτροπιών, ένα από σημάδι του μεσογειακού χωνευτηρίου που ήταν η Σικελία κατά τον Μεσαίωνα. Η συνύπαρξη στο ίδιο κτήριο διαφορετικών αρχιτεκτονικών και διακοσμητικών ρυθμών, οι οποίοι μπορούν να αποδοθούν στις διαφορετικές κυριαρχίες που έλαβαν χώρα στο νησί κατά τη διάρκεια των αιώνων (βυζαντινές, αραβικές, νορμανδικές, ισπανικές), αποτελεί παράδειγμα του πολυεθνικού και πολυπολιτισμικού χαρακτήρα στον οποίο θεμελιώθηκε η τέχνη και ο πολιτισμός της Σικελίας και της Ιταλίας γενικότερα. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης
Πηγές	Ιστοσελίδα του δήμου Monreale, http://www.comune.monreale.pa.it (προσπελάστηκε 10/1/2022) Ιστοσελίδα του δήμου Monreale, http://www.monrealeuomo.it (προσπελάστηκε 10/1/2022) Kitzinger, E. (1991). <i>I mosaici di Monreale</i> , Palermo, Flaccovio Editore. Πολιτιστικό Ηλεκτρονικό Δίκτυο Διαδικτυακής Δέσμευσης Διαλειτουργικά Χρήσιμα Πολυμέσα, http://cenobium.isti.cnr.it (προσπελάστηκε 11/1/2022)

Φωτογραφία/ες

Ο Καθεδρικός ναός του Monreale,
<http://www.monrealeuomo.it>

Ο Καθεδρικός ναός του Monreale, εσωτερική
άποψη, <http://www.monrealeuomo.it>

6.Εθνικό Πάρκο Aspromonte

Όνομασία μνημείου	Εθνικό Πάρκο Aspromonte
Είδος αντικειμένου	Άλλο: Φυσική κληρονομιά
Τοποθεσία	Καλαβρία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Το Εθνικό Πάρκο Aspromonte βρίσκεται ανάμεσα στο Ιόνιο και το Τυρρηνικό Πέλαγος. Οι απότομοι τοίχοι και οι στενές, γραφικές κοιλάδες ζωντανεύουν από ορμητικούς χειμάρρους που μετατρέπονται σε συναρπαστικούς καταρράκτες. Το πάρκο χαρακτηρίζεται από τεράστια βιοποικιλότητα ζώων και φυτών. Εδώ υπάρχουν πικροδάφνες και αρμυρίκια, μαύρες λεύκες, ιπές και μαύρα σκλήθρα, υπέροχα δάση οξιάς και πεύκης. Υπάρχουν επίσης ζώα όπως ο λύκος, η αγριόγατα, ο λαγοκέφαλος, το αγριογούρουνο και ο μαύρος σκίουρος. Προσφέρει στους επισκέπτες του συναρπαστικές διαδρομές μέσα από την παρθένα φύση και όμορφες ιστορικές και πολιτιστικές διαδρομές.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η οροσειρά Aspromonte βρίσκεται στο νότιο τμήμα της Καλαβρίας-Πελοριτανίας και συνδέεται με τα γεωλογικά γεγονότα της Κεντρικής Μεσογείου, τα οποία εξαρτώνται κυρίως από την αλληλεπίδραση μεταξύ της Ευρωπαϊκής και της Αφρικανικής πλάκας. Η ιδιαίτερη γεωλογία της είναι το αποτέλεσμα μιας γεωδυναμικής και σεισμικής εξέλιξης που ξεκίνησε πριν από περισσότερα από 500 εκατομμύρια χρόνια και συνεχίζεται ακόμη. Ένα μείγμα βουνών, κορυφογραμμών και οροπεδίων εναλλάσσεται με βαθιές κοιλάδες που σμιλεύονται από φυσικά ρεύματα που ονομάζονται "fiumate", τα οποία με την πάροδο του χρόνου έχουν διαμορφώσει τον βράχο και έχουν δημιουργήσει θεαματικούς καταρράκτες. Βρίσκεται στο κέντρο της Μεσογείου και διαθέτει μια αξιοσημείωτη ιστορική, καλλιτεχνική και αρχαιολογική παρουσία, μαρτυρώντας τον αρχαϊκό, κλασικό, ελληνικό, μεσαιωνικό και σύγχρονο πολιτισμό.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Φυσικές επιστήμες, Γεωγραφία, Ιστορία, Ιστορία της τέχνης</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα του Εθνικού Πάρκου Aspromonte με συλλογή φωτογραφιών και βίντεο, http://www.parconazionaleaspromonte.it/ (προσπελάστηκε 13/1/2022)</p> <p>Σχετική σελίδα στον ιστότοπο της UNESCO, https://www.unesco.it (προσπελάστηκε 13/1/2022)</p>

Φωτογραφία/ες

Pietra Carra: ο μεγαλύτερος μονόλιθος στην Ευρώπη
<https://www.parconazionaleaspromonte.it>

Γεωλογικός χώρος του καταρράκτη Mundu,
<https://www.parconazionaleaspromonte.it>

7.Πάρκο της Αίτνας

Όνομασία μνημείου	Πάρκο της Αίτνας
Είδος αντικειμένου	Άλλο: Φυσική κληρονομιά
Τοποθεσία	Σικελία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Το Πάρκο της Αίτνας, το οποίο περιβάλλει το υψηλότερο ενεργό ηφαίστειο της Ευρώπης, βρίσκεται στην ανατολική ακτή της Σικελίας και περιλαμβάνει ένα μοναδικό φυσικό περιβάλλον με έναν σπάνιο συνδυασμό τοπιών, γεωποικιλότητας και ηφαιστειακών φαινομένων. Εδώ λόγω των κλιματικών και καιρικών παραγόντων και της μορφολογίας υπάρχουν τοπία από λάβα που εναλλάσσονται με βραχώδη στρώματα και πλαγιές, άγριες και τραχιές, κώνοι σκωρίας και βαθιές κοιλάδες με ογκώδη τοιχώματα λάβας. Υπάρχουν δάση, υγρότοποι, λιβάδια, βραχώδεις κορυφογραμμές που σχηματίζουν ένα μοναδικό περιβαλλοντικό μωσαϊκό, καθώς και μια πλούσια και ποικίλη πανίδα.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η γένεση της Αίτνας συνδέεται με τη γεωδυναμική εξέλιξη της λεκάνης της Μεσογείου. Χάρη στα 2700 χρόνια εκρηκτικής δραστηριότητας, το μέγιστο ύψος του ηφαιστειακού κώνου ξεπερνά σήμερα τα 3300 μέτρα. Επιπλέον, η δομή της, η χημεία των ηφαιστειακών πετρωμάτων, οι κλιματικές συνθήκες και η παρουσία φυτών και ζώων, που αλληλεπιδρούν με το υπόστρωμα, έχουν καθορίσει την εξελικτική ιστορία των οικοσυστημάτων που υπάρχουν στις πλαγιές της Αίτνας.</p> <p>Υπάρχουν επίσης μύθοι που συνδέονται με την Αίτνα, όπως εκείνος σύμφωνα με τον οποίο η δραστηριότητα του ηφαιστείου, οι εκρήξεις τέφρας και λάβας είναι η πύρινη "ανάσα" του γίγαντα Εγκέλαδου, ο οποίος είναι παγιδευμένος για πάντα σε μια υπόγεια φυλακή κάτω από την Αίτνα, και ότι οι σεισμοί προκαλούνται από την περιστροφή του, καθώς είναι αλυσσοδεμένος.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Φυσικές επιστήμες, Χημεία, Γεωγραφία, Ιστορία, Λογοτεχνία</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα για τα πάρκα στην Ιταλία, http://www.parks.it (προσπελάστηκε 13/1/2022)</p> <p>Ιστοσελίδες με συλλογή φωτογραφιών και βίντεο</p> <p>Τα πάρκα της Σικελίας, https://www.siciliaparchi.it (προσπελάστηκε 14/1/2022)</p>

Το πάρκο της Αίτνας, <https://parcoetna.it> (προσπελάστηκε 13/1/2022)
Unesco, <https://whc.unesco.org> (προσπελάστηκε 13/1/2022)

Αίτνα, <https://images.app.goo.gl>

Φωτογραφία/ες

Πάρκο της Αίτνας, <https://images.app.goo.gl>

8. Πομπηία

Όνομασία μνημείου	Πομπηία
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός χώρος
Τοποθεσία	Καμπανία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	7 ^{ος} - 6 ^{ος} π.Χ.
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Η Πομπηία, με έκταση 66 εκταρίων, από τα οποία έχουν ανασκαφεί περίπου 50 (συμπεριλαμβανομένων των προαστιακών περιοχών), είναι ένα μοναδικό σύνολο αστικών και ιδιωτικών κτηρίων, μνημείων, γλυπτών, ζωγραφικών έργων και ψηφιδωτών τέτοιας σημασίας για την ιστορία της αρχαιολογίας και της αρχαιότητας που έχει αναγνωριστεί ως μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Οι στάχτες και οι λαπίλλες που έθαψαν την πόλη μετά την έκρηξη του Βεζούβιου το 79 μ.Χ., όπως αναφέρεται στις δύο διάσημες επιστολές του Πλίνιου του νεότερου, επέτρεψαν στην πραγματικότητα τη διατήρησή της με εξαιρετικό τρόπο, παρέχοντας μια ζωντανή εικόνα της οργάνωσης των ρωμαϊκών πόλεων.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η αρχαία πόλη βρίσκεται σε ένα οροπέδιο που ελέγχει την κοιλάδα του ποταμού Sarno, στις εκβολές του οποίου υπήρχε λιμάνι. Σήμερα, οι επισκέπτες μπορούν να εισέλθουν σε αυτήν από μία από τις αρχαίες πύλες κατά μήκος των τειχών (είσοδος Porta Marina), περπατώντας στους αρχαίους πλακόστρωτους δρόμους της, όπου μπορούν να επισκεφθούν τόσο ταπεινές όσο και πλούσιες κατοικίες με διακοσμήσεις τοίχων και δαπέδων, καταστήματα, την Αγορά με τους δημόσιους χώρους και τα κτήριά της, ιερούς χώρους, ιαματικά λουτρά και κτήρια για παραστάσεις στη θεατρική συνοικία και το αμφιθέατρο. Η προέλευση του οικισμού είναι αβέβαιη, πιθανότατα ετρουσκική, και μόνο χάρη στις αρχαιολογικές έρευνες κατέστη δυνατόν να εντοπιστούν τα παλαιότερα ερείπια, τα οποία χρονολογούνται μεταξύ του τέλους του 7 ^{ου} και του πρώτου μισού του 6 ^{ου} αιώνα π.Χ., όταν χτίστηκαν τα πρώτα τείχη της πόλης από τοπικό γκρίζο τούφο, γνωστό ως "parramonte", οριοθετώντας μια έκταση 63,5 εκταρίων. Η κατασκευή μιας νέας οχύρωσης από ασβεστόλιθο του Sarno χρονολογείται από τον 5 ^ο αιώνα π.Χ., η οποία πρέπει να ακολούθησε παρόμοια πορεία με την προηγούμενη- αλλά μόνο κατά τη σαμνική περίοδο η Πομπηία έλαβε ισχυρή ώθηση στην αστικοποίηση. Προς το τέλος του 4 ^{ου} αιώνα π.Χ., μετά τη νέα πίεση από τους Σαμνίτες προς την ακτή, η Ρώμη επεκτάθηκε σταδιακά στη νότια Ιταλία: συστήματα συμμαχιών και νικηφόρες στρατιωτικές εκστρατείες την κατέστησαν τελικά ηγεμονική σε όλη την Καμπανία (343-290 π.Χ.). Η Πομπηία έγινε έτσι εταίρος (σύμμαχος) στην πολιτική οργάνωση της ρωμαϊκής respublica, εναντίον της οποίας επαναστάτησε το 90-89 π.Χ., μαζί με άλλους ιταλικούς λαούς, οι οποίοι

	<p>διεκδικούσαν ίση κοινωνικοπολιτική αξιοπρέπεια έναντι της Ρώμης.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία</p>
<p>Πηγές</p>	<p>Ιστοσελίδες με γκαλερί φωτογραφιών και βίντεο</p> <p>Αξιοθέατα της Πομπηίας, http://pompeisites.org (προσπελάστηκε 22/2/2022)</p> <p>Ιστοσελίδα αφιερωμένη στην Πομπηία, https://www.pompei.it (προσπελάστηκε 22/2/2022)</p> <p>Unesco, https://www.unesco.it (προσπελάστηκε 22/2/2022)</p>
<p>Φωτογραφία/ες</p>	<div data-bbox="434 667 1394 1211" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="705 1220 1123 1256">Πομπηία, https://artbonus.gov.it</p> <div data-bbox="523 1294 1305 1816" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="705 1823 1123 1859">Πομπηία, https://artbonus.gov.it</p>

9.Οι σπηλιές (Sassi) της Ματέρα

Όνομασία μνημείου	Οι σπηλιές (Sassi) της Ματέρα
Είδος αντικειμένου	Πολιτιστικό τοπίο
Τοποθεσία	Basilicata, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	Νεολιθική περίοδος
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Οι σπηλιές της Matera είναι δύο γειτονιές της Matera, το Sasso Caveoso και το Sasso Barisano, που σχηματίζονται από κτίσματα και βραχώδη αρχιτεκτονήματα λαξευμένα στους βράχους της Murgia materana και κατοικούνται από τους προϊστορικούς χρόνους. Μαζί με τη συνοικία Civita (που είναι χτισμένη στην προεξοχή που χωρίζει τα δύο Sassi), αποτελούν το ιστορικό κέντρο της πόλης Matera.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Οι σπηλιές της Matera είναι ένας αστικός οικισμός που προήλθε από τις διάφορες μορφές εκπολιτισμού και εξανθρωπισμού που έλαβαν χώρα με την πάροδο του χρόνου, από τη νεολιθική περίοδο ως την εγκατάσταση του ανατολικού πολιτισμού (9 ^{ος} - 11 ^{ος} αιώνας), που αποτελούν το αστικό υπόστρωμα των γειτονιών "Sassi", με τους διαδρόμους, τα κανάλια και τις δεξαμενές. Ο χώρος αποτελούσε πάντοτε έναν σημαντικό κόμβο της πόλης της Matera από την εποχή της αρχαίας πόλης Δυτικορμανδο-σουαβικής προέλευσης (11 ^{ος} - 13 ^{ος} αιώνας), με τις οχυρώσεις της ως στις αλληπάλληλες επεκτάσεις της την εποχή της Αναγέννησης (15 ^{ος} -16 ^{ος} αιώνας) και την αστική ανάπτυξη την εποχή του Μπαρόκ (17 ^{ος} -18 ^{ος} αιώνας). Και, τέλος, από την κοινωνική - υγειονομική παρακμή του 19 ^{ου} και του πρώτου μισού του 20 ^{ου} αιώνα μέχρι τις εκτοπίσεις που διατάχθηκαν με εθνικό νόμο τη δεκαετία του 1950 ως τη σημερινή ανάκαμψη που ξεκίνησε με τον νόμο του 1986. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης
Πηγές	Ιστοσελίδες με γκαλερί φωτογραφιών και βίντεο Ιστοσελίδα "Sassi di Matera", https://www.isassidimatera.com (προσπελάστηκε 22/2/2022) Τουριστικό πορτάλ "Matera", http://www.matera.cloud/it (προσπελάστηκε 22/2/2022)

Φωτογραφίες

Οι σπηλιές (Sassi) της Ματέρα, <https://www.interno.gov.it>

Οι σπηλιές (Sassi) της Ματέρα, <https://www.isassidimatera.com>

10.Νουράγιοι

Όνομασία μνημείου	Νουράγιοι
Είδος αντικειμένου	Πολιτιστικό τοπίο
Τοποθεσία	Σαρδηνία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	2 ^η χιλιετία π.Χ.
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Πρόκειται για πέτρινες κατασκευές σε σχήμα κώνου που βρίσκονται σε διαφορετικές συγκεντρώσεις σε όλη τη Σαρδηνία. Είναι μοναδικά και αντιπροσωπευτικά στοιχεία του πολιτισμού των Νουράγιων. Περίπου επτά χιλιάδες (σύμφωνα με ορισμένες πηγές οκτώ χιλιάδες) παραμένουν όρθια, διάσπαρτα σε όλο το νησί, κατά μέσο όρο ένα ανά 3 km ² , και χαρακτηρίζουν έντονα το τοπίο της Σαρδηνίας.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Σχετικά με τη λειτουργία τους οι απόψεις των μελετητών δίστανται, οι περισσότεροι όμως πιστεύουν ότι χτίστηκαν κατά τη δεύτερη χιλιετία π.Χ., από το 1800 π.Χ. έως το 1100 π.Χ.. Ορισμένες κατασκευές είναι πιο πολύπλοκες και αρθρωτές, πραγματικά κάστρα Nuraghi με τον ψηλότερο πύργο σε ορισμένες περιπτώσεις να φθάνει σε ύψος μεταξύ είκοσι πέντε και τριάντα μέτρων. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ωστόσο, πρόκειται για στενούς πύργους, ύψους 10 έως 20 μέτρων, με διάμετρο στη βάση τους μεταξύ 8 και 10 μέτρων.</p> <p>Σε ορισμένες περιοχές βρίσκονται σε απόσταση λίγων εκατοντάδων μέτρων μεταξύ τους, όπως στην κοιλάδα του Nuraghi στην ιστορική περιοχή Logudoro-Meilogu, ή στις περιοχές Trexenta και Marmilla.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδες με γκαλερί φωτογραφιών και βίντεο</p> <p>Ιστοσελίδα αφιερωμένη στα κάστρα Νουράγιοι, https://www.nuraghi.com (προσπελάστηκε 23/2/2022)</p> <p>Περιφέρεια της Σαρδηνίας, http://www.sardegna.cultura.it (προσπελάστηκε 23/2/2022)</p>

Φωτογραφία/ες

Νουράγιοι, <https://www.nuraghi.com>

11. Σκάλα του Μιλάνου (Teatro alla scala)

Όνομασία μνημείου	Σκάλα του Μιλάνου
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Μιλάνο, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	03/08/1778
Δημιουργός/οί	Giuseppe Piermarini
Περιγραφή	Η Σκάλα του Μιλάνου είναι χτισμένο σύμφωνα με το επαναλαμβανόμενο σχέδιο πολλών Ιταλικών θεάτρων του τέλους του 18 ^{ου} αιώνα. Διαθέτει πεταλόσχημη διάταξη, πολλά επίπεδα θεωρείων και καμαρινιών: η διάταξη των χώρων λαμβάνει υπόψη τις λειτουργίες για τις οποίες προορίζονται. Το Teatro della Scala είναι ένα από τα πιο διάσημα θέατρα στον κόσμο και είναι γνωστό ως ο ναός της όπερας.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η Σκάλα του Μιλάνου στο Μιλάνο πήρε το όνομά του από την πλατεία στην οποία χτίστηκε, την Piazza della Scala. Η πλατεία αυτή ονομάζεται έτσι, επειδή εκεί βρισκόταν από το 1381 η εκκλησία Santa Maria alla Scala. Το θέατρο είναι ιδιαίτερα διάσημο σήμερα, επειδή θεωρείται η σημαντικότερη όπερα της Ιταλίας. Κάθε χρόνο στις 7 Δεκεμβρίου ανοίγει η σεζόν της όπερας: η πρεμιέρα της Σκάλας είναι ένα «must» για όλους τους λάτρεις της όπερας. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Γεωγραφία, Μουσική, Ιστορία της Τέχνης
Πηγές	Ιστοσελίδα αφιερωμένη στην ιστορία της Σκάλας του Μιλάνου, https://www.focus.it/cultura (προσπελάστηκε 27/11/2021) Ιστοσελίδα της Σκάλας του Μιλάνου, www.teatroallascala.org (προσπελάστηκε 27/11/2021)
Φωτογραφία/ες	 Σκάλα του Μιλάνου, εσωτερική άποψη, https://milanoevents.it/2021

12.Ζυμαρικά

Όνομασία μνημείου	Ζυμαρικά
Είδος αντικειμένου	Οιλική και γαστρονομική παράδοση
Τοποθεσία	Κεντρική και Νότια Ιταλία και Κίνα (χώρα προέλευσης)
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Τα ζυμαρικά είναι ένα πιάτο με βάση το αλεύρι που προέρχεται από την κεντρική και νότια Ιταλία.</p> <p>Υπάρχουν διάφοροι τύποι ζυμαρικών, οι οποίοι διακρίνονται ανάλογα με το σχήμα τους. Θεωρείται αναπόσπαστο μέρος της ιταλικής ζωής και κουλτούρας, καθώς η κατανάλωση γεύματος και δείπνου αποτελεί μέρος της καθημερινής ζωής.</p> <p>Μπορεί να παρασκευαστεί με τη διέλαση ζυμαρικών μέσω χάλκινων μητρώων, την έλαση και στη συνέχεια την ξήρανση της ζύμης που έχει παρασκευαστεί με σιμιγδάλι και νερό.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Σύμφωνα με την παράδοση, ο Μάρκο Πόλο ήταν αυτός που σύστησε τα ζυμαρικά στους Δυτικούς, αφού τα δοκίμασε στην Κίνα. Στις αρχές του 14^{ου} αιώνα, υπάρχουν μαρτυρίες για εργοστήρια ζυμαρικών στη Γένοβα. Η κατανάλωση ζυμαρικών αρχικά δεν εξαπλώθηκε στις φτωχότερες τάξεις, λόγω του υψηλού τους κόστους τους εκείνη την εποχή.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Χημεία, Ιστορία, Γεωγραφία</p>
Πηγές	<p>Διαδικτυακή Εγκυκλοπαίδεια TRECCANI, https://www.treccani.it/enciclopedia (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Εγκυκλοπαίδεια Britannica, https://www.britannica.com (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://en.wikipedia.org (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p>
Φωτογραφία/ες	

13. Οι Τρούλοι του Αλμπερομπέλλο

Όνομασία μνημείου	Τρούλοι
Είδος αντικειμένου	Πολιτιστική κληρονομιά
Τοποθεσία	Alberobello στη νότια Απουλία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	Κατά τα μέσα του 16 ^{ου} αιώνα
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Οι Trulli είναι παραδοσιακές καλύβες από ξερολιθιές με στέγη από ενσωματωμένες πλάκες. Έχουν χαρακτηριστική ορθογώνια δομή με κωνική στέγη από ενσωματωμένες πέτρες. Μια πόρτα και μικρά παράθυρα ανοίγουν στους διπλούς τοίχους. Οι στέγες έχουν διπλή στρώση: ένα εσωτερικό θολωτό κάλυμμα από κωνικούς λίθους, που καταλήγει σε έναν ακρογωνιαίο λίθο, και έναν εξωτερικό στεγανό κώνο από ασβεστολιθικές πλάκες. Οι στέγες των κτηρίων καταλήγουν σε μια διακοσμητική κορυφή που προοριζόταν να απομακρύνει τις κακές επιρροές ή την κακοτυχία.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πριν από περίπου χίλια χρόνια (1.000 π.Χ.) στην περιοχή του σημερινού Alberobello στη νότια Απουλία υπήρχαν αγροτικοί οικισμοί που αργότερα εξελίχθηκαν στις σημερινές περιοχές Aia Piccola και Monti. Μέχρι τα μέσα του 16 ^{ου} αιώνα, η περιοχή Monti διέθετε περίπου 40 trulli, αλλά ο οικισμός άρχισε να επεκτείνεται μόλις το 1620. Με την πάροδο του χρόνου, ο ρυθμός κατασκευής των καινούργιων trulli μειώθηκε σημαντικά. Μεταξύ 1909 και 1936, τμήματα του Alberobello χαρακτηρίστηκαν ως προστατευόμενα μνημεία πολιτιστικής κληρονομιάς. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της τέχνης
Πηγές	Σχετική σελίδα στον ιστότοπο της Ουνέσκο https://whc.unesco.org/en/list/787/ (προσπελάστηκε 23/2/2022) Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://en.wikipedia.org/wiki/Trullo (προσπελάστηκε 23/2/2022)
Φωτογραφία/ες	

14. Τα Νησιά Tremiti

Όνομασία μνημείου	Τα Νησιά Tremiti
Είδος αντικειμένου	Φυσική κληρονομιά
Τοποθεσία	Απουλία, Επαρχία Foggia, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Τα νησιά Tremiti είναι ένα σύμπλεγμα νησιών της Αδριατικής θάλασσας. Ένα μέρος της επικράτειάς τους από το 1989 βρίσκεται στο «θαλάσσιο φυσικό καταφύγιο των Νησιών Τρέμιτι». Κατά τη ρωμαϊκή εποχή τα νησιά ήταν γνωστά ως Trimerus και εκεί ο αυτοκράτορας Αύγουστος εξόρισε την ανιψιά του Ιουλία. Σε αυτό το έδαφος χτίστηκε από του Βενεδικτίνους μοναχούς το πρώτο θρησκευτικό κέντρο των νησιών της Αδριατικής. Κατά τον 11 ^ο αιώνα το συγκρότημα έφτασε στο απόγειό του και το 1045 έγινε ανοικοδόμηση από τον επίσκοπο Δραγωνάρας. Κατά τη διάρκεια της φασιστικής περιόδου εξορίστηκαν σε αυτά τα νησιά ο Sandro Pertini και ο Amerigo Dumini.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Τα νησιά Tremiti αντιπροσωπεύουν μέρος της τεράστιας ιταλικής κληρονομιάς πολιτιστικού και καλλιτεχνικού ενδιαφέροντος. Από την αρχαιότητα αποτέλεσαν ένα περιζήτητο μέρος για τους Λατίνους. Από την άλλη, στη νεότερη εποχή μια σειρά από πολύ σημαντικές προσωπικότητες, όπως για παράδειγμα ο Sandro Pertini πέρασαν από αυτό τον τόπο για διάφορους λόγους. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Θρησκευτική εκπαίδευση, Γεωγραφία
Πηγές	Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://it.wikipedia.org (προσπελάστηκε 11/1/2022) Ιστοσελίδα της Περιφέρειας Puglia, http://www.comune.isoletremiti (προσπελάστηκε 11/1/2022)
Φωτογραφία/ες	

15. Οίνος αφρώδης Spumante

Όνομασία μνημείου	Οίνος αφρώδης Spumante
Είδος αντικειμένου	Προϊόν Οινογαστρονομίας
Τοποθεσία	Piemonte, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	19 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Αδελφοί Gancia
Περιγραφή	Το Spumante είναι ένας είδος αφρώδους οίνου. Ο όρος «spumante» αναφέρεται στην ανάπτυξη του αφρού που εκδηλώνεται με τον αναβρασμό. Για την παραγωγή του κλασικού αφρώδους οίνου χρησιμοποιούνται ουδέτερες ποικιλίες σταφυλιών, δηλαδή δεν τείνουν ούτε προς το ερυθρό ούτε προς το λευκό, αλλά τείνουν στο "ροζέ".
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το ιταλικό αφρώδες κρασί οφείλει τη γέννησή του στους αδερφούς Gancia που ήθελαν να πειραματιστούν με τη μέθοδο «champenoise» σε τοπικές ποικιλίες σταφυλιών του Piemonte. Ήδη από την εποχή των Ρωμαίων ήταν γνωστό ως «κρασί του αφρού». Κατά την περίοδο της Αναγέννησης έχουμε μερικές ακόμη ενδείξεις για την παραγωγή αφρωδών οίνων. Οι μεγάλοι παραγωγοί, Αδελφοί Gancia, οι οποίοι εξακολουθούν να είναι διάσημοι ακόμη και σήμερα, έζησαν τον 19 ^ο αιώνα. Σήμερα, ο αφρώδης οίνος αποτελεί βασικό μέρος των ιταλικών εορτασμών. Σχολικά μαθήματα: Χημεία, Γεωγραφία, Ιστορία, Λογοτεχνία
Πηγές	Ιστοσελίδα για την Ιστορία του ιταλικού spumante, Cosa bisogna sapere sulla storia (προσπελάστηκε 11/1/2022) Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://it.wikipedia.org (προσπελάστηκε 11/1/2022)
Φωτογραφία/ες	 Φωτογραφία

16. Το Πάρκο των Τεράτων του Bomarzo

Όνομασία μνημείου	Το Πάρκο των Τεράτων του Bomarzo
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Bomarzo, Επαρχία Viterbo, Lazio, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	1547
Δημιουργός/οί	Pirro Ligorio
Περιγραφή	Το Πάρκο των Τεράτων του Bomarzo (Sacro Bosco di Bomarzo ή Parco dei Mostri) είναι το παλαιότερο πάρκο γλυπτικής στον σύγχρονο κόσμο. Μέσα σε αυτό το δάσος υπάρχει μια εκπληκτική διαδρομή από μυθολογικά ζώα και γιγάντια πέτρινα τέρατα, σουρεαλιστικά κτήρια, επιγραφές, αινίγματα και λογοτεχνικά αποσπάσματα, από τις Μεταμορφώσεις του Οβιδίου μέχρι τη Θεία Κωμωδία και το Δεκαήμερο. Σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Pirro Ligorio και παραγγέλθηκε από τον πρίγκιπα Pier Francesco Orsini.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το Πάρκο Τεράτων βρίσκεται στην κοιλάδα του Τίβερη, μεταξύ του Λάτσιο και της Ούμπρια, και καλύπτει μια έκταση περίπου 3 εκταρίων σε ένα δάσος κωνοφόρων και φυλλοβόλων δέντρων. Πρόκειται για ένα είδος παραμυθένιας όασης που χρονολογείται από τον 16 ^ο αιώνα. Τα αξιοθέατά του είναι γεμάτα συμβολισμούς, με συνεχείς αναφορές στη μυθολογία και τον κόσμο της φαντασίας. Τα γλυπτά είναι κατασκευασμένα από βασάλτη, ένα υλικό που είναι διαθέσιμο σε μεγάλες ποσότητες στην περιοχή, και πολλά από αυτά φέρουν αινιγματικές και μυστηριώδεις επιγραφές. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Λογοτεχνία
Πηγές	Ιστοσελίδα για το Πάρκο των Τεράτων του Μπομάρτσο, https://www.bomarzo.net (προσπελάστηκε 21/2/ 2022) Η ιστοσελίδα του Πάρκου των τεράτων του Μπομάρτσο, https://www.sacrobosco.eu/ (προσπελάστηκε 21/2/2022) Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://en.wikipedia.org (προσπελάστηκε 21/2/2022)

Φωτογραφία/ες

Το Πάρκο των Τεράτων του Bomarzo

Το Πάρκο των Τεράτων του Bomarzo

17. Πέντε Γαίες (Cinque Terre)

Όνομασία μνημείου	Πέντε Γαίες (Cinque Terre)
Είδος αντικειμένου	Φυσική τοποθεσία
Τοποθεσία	Liguria, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	6 ^{ος} αιώνας π. Χ
Δημιουργός/οί	Έλληνες άποικοι
Περιγραφή	Οι Πέντε Γαίες (Cinque Terre) είναι αρχαία χωριά ψαράδων που βρίσκονται κατά μήκος της ακτής της Λιγουρικής Ριβιέρας, στην Επαρχία La Spezia. Σε αυτή την περιοχή υπάρχουν πέντε χωριά: Monterosso al Mare, Vernazza, Corniglia, Manarola και Riomaggiore. Αυτά τα χωριά είναι γνωστά σε όλο τον κόσμο για τη σπάνια ομορφιά τους και θεωρούνται από τα πιο ελκυστικά τουριστικά θέρετρα της Ιταλίας. Από το 1997 ανήκουν στον Κατάλογο της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Unesco.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η ιστορία του Μοντερόσσο ανάγεται στους ρωμαϊκούς χρόνους της Δημοκρατίας, ωστόσο ο αρχαιότερος οχυρωμένος πυρήνας του χρησιμοποιήθηκε επίσης κατά την εισβολή των Λομβαρδών. Η ίδρυση της Vernazza χρονολογείται κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους. Η Vernazza είναι γνωστή για την αστική της δομή, η οποία χαρακτηρίζεται από πυργόσπιτα που παρατάσσονται κατά μήκος της διαδρομής της κοιλάδας. Την ίδια περίοδο ιδρύθηκε και το χωριό Corniglia. Το όνομα Corniglia προέρχεται από τους δύο πρώτους κατοίκους της: την Κορνηλία και τον γιο της, τον Κορνήλιο. Η Manarola αποτελεί μέρος του δήμου Riomaggiore, ωστόσο η ίδρυσή της ανάγεται σε αρχαιότερη εποχή, ακόμα και από την ρωμαϊκή εποχή.</p> <p>Μερικά σπίτια βρίσκονται πάνω σε έναν γραφικό και σκουρόχρωμο βράχο, δίπλα στη θάλασσα. Τα υπόλοιπα σπίτια είναι παρατεταγμένα κατά μήκος του καναλιού Rio di Gorro. Το Riomaggiore χτίστηκε από μια ομάδα Ελλήνων αποίκων.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Γεωγραφία, Ιστορία της Τέχνης</p>
Πηγές	<p>Τουριστικό πορτάλ για τις Πέντε Γαίες, https://cinqueterre.a-turist.com (προσπελάστηκε 21/2/2022)</p> <p>Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://it.wikipedia.org (προσπελάστηκε 21/2/2022)</p>

Φωτογραφίες

18. Ιταλικές διάλεκτοι και γλώσσες

Ονομασία μνημείου	Ιταλικές διάλεκτοι και γλώσσες
Είδος αντικειμένου	Άυλη κληρονομιά
Τοποθεσία	Όλες οι περιοχές της Ιταλίας
Χρονολογία δημιουργίας	Από τον Πρώιμο Μεσαίωνα
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Μετά την πτώση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και τον κατακερματισμό της χερσονήσου σε πολλά διαφορετικά περιφερειακά κράτη κατά τον Μεσαίωνα, την Αναγέννηση και μέχρι τον 19 ^ο αιώνα, η Ιταλία διατήρησε στην επικράτειά της μια τεράστια ποικιλία γλωσσών, οι οποίες διέφεραν από περιοχή σε περιοχή και από επαρχία σε επαρχία, μερικές από τις οποίες θεωρούνται διάλεκτοι ή περιφερειακές παραλλαγές της ιταλικής, ενώ άλλες θεωρούνται μειονοτικές γλώσσες, όπως στην περίπτωση της λαδινής, της σαρδηνικής, της φριουλιανής, της αλβανικής και της ελληνικής της Καλαβρίας.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η παρουσία μιας τέτοιας ποικιλίας γλωσσών στην ιταλική επικράτεια αποτελεί σημάδι της πολιτικής ιστορίας και του πολυπολιτισμικού παρελθόντος της χώρας. Οι γλωσσικές μειονότητες, που εξακολουθούν να υπάρχουν στη χώρα, μαρτυρούν τους λαούς που, στο διάβα των αιώνων, πέρασαν από το έδαφός της, αναμείχθηκαν με τον ντόπιο πληθυσμό και δημιούργησαν ένα εξαιρετικά πρωτότυπο εθνικό και γλωσσικό μείγμα. Ακόμη και οι διάλεκτοι, τόσο πολυάριθμες και ποικιλόμορφες, είναι αποτέλεσμα της πολιτικής ιστορίας της Ιταλίας, η οποία έπρεπε να περιμένει μέχρι τον 19^ο αιώνα για την πολιτική και γλωσσική της ενότητα.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Ιταλική γλώσσα</p>
Πηγές	<p>Δημοφιλές βίντεο για ιταλικές διαλέκτους, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 22/02/2022)</p> <p>Διαδραστικός χάρτης διαλέκτων, https://www.localingual.com (προσπελάστηκε 22/02/2022)</p>

19. Η Πλατεία των Θαυμάτων

Όνομασία μνημείου	Η Πλατεία των Θαυμάτων
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Πίζα, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	12 ^{ος} - 13 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Διάφοροι αρχιτέκτονες, καλλιτέχνες, γλύπτες
Περιγραφή	Η αποκαλούμενη Πλατεία των Θαυμάτων (το πραγματικό της όνομα είναι Piazza del Duomo) της πόλης της Πίζας της Τοσκάνης είναι πολύ διάσημη και αποτελεί μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO από το 1987. Η πλατεία ονομάστηκε έτσι λόγω των τεσσάρων μνημείων που βρίσκονται σε αυτήν και τα οποία ο ποιητής Gabriele D'Annunzio αποκάλεσε "θαύματα": ο Καθεδρικός Ναός, το Βαπτιστήριο του San Giovanni, το Μνημειακό Νεκροταφείο και το Campanile, γνωστότερο ως ο περίφημος κεκλιμένος πύργος της Πίζας, που έχει γίνει εδώ και καιρό το σύμβολο της πόλης.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η πλατεία των Θαυμάτων αποτελεί με τα τέσσερα μνημεία της ένα εξαιρετικό παράδειγμα ιταλικού ρομανικού και γοθικού ρυθμού, που μαρτυρά τη σημασία της πόλης της Πίζας κατά την εποχή των Ναυτικών Δημοκρατιών και κατά την περίοδο των κοινοτικών αγώνων κατά τον 13 ^ο και 14 ^ο αιώνα στην Ιταλία, όταν η Πίζα ήταν ο σκληρός αντίπαλος ορισμένων από τις σημαντικότερες ιταλικές πόλεις της εποχής. Σχολικά μαθήματα: Ιταλική γλώσσα, Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Εικονική περιήγηση, https://www.opapisa.it/virtual-tour-della-torre/ (προσπελάστηκε 22/02/2022) Τρισδιάστατη προβολή, https://www.google.it/maps (προσπελάστηκε 22/02/2022)
Φωτογραφία/ες	 Η Πλατεία των Θαυμάτων, https://commons.wikimedia.org . Guglielmo Giambartolomei.

Ο κεκλιμένος πύργος της Πίζας, <https://it.wikipedia.org>

20.Χριστός Κεκαλυμμένος

Όνομασία μνημείου	Χριστός Κεκαλυμμένος
Είδος αντικειμένου	Αντικείμενο μουσείου
Τοποθεσία	Νάπολη, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	1753
Δημιουργός/οί	Giuseppe Sanmartino
Περιγραφή	Ο Χριστός Κεκαλυμμένος είναι ένα από τα πιο διάσημα και υποβλητικά έργα στον κόσμο και βρίσκεται στο κέντρο του ναού του παρεκκλησίου Sansevero στη Νάπολη. Το έργο ανατέθηκε από τον Raimondo di Sangro σε έναν νεαρό Ναπολιτάνο καλλιτέχνη, τον Giuseppe Sanmartino, ο οποίος κατάφερε δουλεύοντας σε ένα ενιαίο μαρμάρινο όγκο, να σμιλέψει ένα άγαλμα σε φυσικό μέγεθος που παριστάνει το άψυχο σώμα του Ιησού Χριστού ξαπλωμένο σε ένα κρεβάτι, καλυμμένο από διάφανο μαρμάρινο πέπλο, το οποίο αποκαλύπτει το σώμα που υποφέρει από κάτω.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το παρεκκλήσι του San Severo βρίσκεται στην καρδιά της πόλης της Νάπολης και βυθίζει τον επισκέπτη στο μεγαλείο του ναπολιτάνικου μπαρόκ. Το παρεκκλήσι είναι ένας θησαυρός από γλυπτά, μάρμαρα και διακοσμητικά στοιχεία και στεγάζει στο κέντρο του ενιαίου κλίτους τον Κεκαλυμμένο Χριστό, σκαλισμένο σε έναν ενιαίο μαρμάρινο όγκο. Ο Ναπολιτάνος γλύπτης κατάφερε μέσα από το πέπλο που αποκαλύπτει τα σημάδια του μαρτυρίου, να αποδώσει τα βάσανα που βίωσε ο Χριστός. Στα πόδια του γλυπτού ο καλλιτέχνης χάραξε επίσης τα όργανα βασανισμού: το ακάνθινο στεφάνι, μια τσιμπίδα και καρφιά. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Ιστοσελίδα αφιερωμένη στο έργο, https://www.analisedellopera.it (προσπελάστηκε 11/1/2022) Ιστοσελίδα “Παράθυρα στην τέχνη”, https://www.finestresullarte (προσπελάστηκε 11/1/2022) Μουσείο Cappella San Severo, https://www.museosansevero.it (προσπελάστηκε 11/1/2022)
Φωτογραφία/ες	

Χριστός Κεκαλυμμένος <https://www.museosansevero.it>

21.Ταραντέλα

Όνομασία μνημείου	Ταραντέλα
Είδος αντικειμένου	Χορός
Τοποθεσία	Νότια Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	17 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Ο όρος ταραντέλα χρησιμοποιείται για να ορίσει ορισμένους παραδοσιακούς χορούς και τις αντίστοιχες μουσικές μελωδίες της Νότιας Ιταλίας, οι οποίες είναι κυρίως σε γρήγορο ρυθμό και σε διάφορα μέτρα: οι διάφοροι τύποι έχουν μελωδική γραμμή και ρυθμό σε 6/8, 12/8 ή 4/4, είτε σε μείζονα είτε σε ελάσσονα τρόπο, ανάλογα με την τοπική χρήση. Στη Σικελία η ταραντέλα είναι πολύ διαδεδομένη και χορεύεται με πολύ όμορφα κοστούμια τυπικά κάθε περιοχής. Κάθε επαρχία έχει τις δικές της παραδόσεις στο θέμα αυτό.</p> <p>Η Σικελική ταραντέλα χορεύεται σχεδόν πάντα σε ζευγάρια, σε αντίθεση με τη Ναπολιτάνικη και την Απουλιανή.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η πρώτη ιστορική πηγή χρονολογείται στις αρχές του 17^{ου} αιώνα και από την πρώτη του εμφάνιση ο χορός συνδέθηκε με το σύνθετο και τελετουργικό φαινόμενο του ταραντισμού στην Απουλία.</p> <p>Το όνομα προέρχεται από τον Taranta. Στις τοπικές διαλέκτους της νότιας Ιταλίας, ο όρος αυτός προσδιορίζει την <i>Lycosa tarentula</i>, μια δηλητηριώδη αράχνη, ευρέως διαδεδομένη στη νότια Ευρώπη. Συγκεκριμένα, συναντάται στην ύπαιθρο του Τάραντα.</p> <p>Ο χορός ταραντέλα συνδέεται σε αυτές τις περιοχές με το δάγκωμα της ταραντούλας. Η παράδοση, μάλιστα, συνδέει διαφορετικές επιπτώσεις στην υγεία με το δηλητήριο αυτής της αράχνης, ανάλογα με τις τοπικές πεποιθήσεις. Οι επιπτώσεις αυτές κυμαίνονταν από μελαγχολία έως σπασμούς, ακόμη και διέγερση και σωματικό πόνο. Η εκτέλεση του χορού βοηθούσε στην αποβολή του δηλητηρίου μέσω του ιδρώτα και των υγρών.</p> <p>Φυσικά, δεν σχετίζονταν όλες οι μορφές χορού με αυτό το φαινόμενο. Ο χορός εκτελείτο επίσης σε δημόσιες περιστάσεις (θρησκευτικές γιορτές, προσκυνήματα σε ιερά, γεωργικές εκδηλώσεις) και σε ιδιωτικές περιστάσεις (βαπτίσεις, γάμους κ.λπ.) ως έκφραση θρησκευτικότητας και χαράς.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της μουσικής, Χορός</p>

<p>Πηγές</p>	<p>Δήμος Σορέντο, https://www.comune.sorrento.na.it (προσπελάστηκε 24/2/2022)</p> <p>Διαδικτυακή κοινότητα Σικελών, https://www.siciliafan.it (προσπελάστηκε 24/2/2022)</p> <p>Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://en.wikipedia.org (προσπελάστηκε 24/2/2022)</p>
<p>Φωτογραφία/ες</p>	<div data-bbox="557 573 1270 1498" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="699 1503 1126 1541">Λεόν Περώ, Η ταραντέλα (1879)</p>

22. Όπερα

Όνομασία μνημείου	Όπερα
Είδος αντικειμένου	Άλλο: Άυλη κληρονομιά
Τοποθεσία	Φλωρεντία, Ρώμη, Βενετία, Νάπολη, Μιλάνο κ.λπ., Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} – 17 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Η όπερα είναι ένα ιδιαίτερο μουσικό είδος που, πριν εξαπλωθεί σε όλη την Ευρώπη, γεννήθηκε στην Ιταλία στα τέλη του 16^{ου} και στις αρχές του 17^{ου} αιώνα, όταν ορισμένοι συνθέτες και άνθρωποι των γραμμάτων πειραματίστηκαν με μια νέα μορφή μουσικού θεάτρου σε μια προσπάθεια να αναδημιουργήσουν την ίδια σχέση μεταξύ μουσικής και λόγου που φαντάζονταν ότι διέπει τα έργα της αρχαίας ποίησης, ιδίως το ελληνικό θέατρο. Με την πάροδο των αιώνων η ιταλική όπερα και το ιταλικό στυλ "belcanto" απέκτησαν διεθνή φήμη και ένα πολύ υψηλό επίπεδο τεχνικής χάρη στα έργα συνθετών όπως ο Rossini, ο Bellini, ο Donizetti, ο Verdi και ο Puccini.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η όπερα γεννήθηκε ως ένα τυπικά ιταλικό πνευματικό προϊόν και τα Ιταλικά ήταν η επίσημη γλώσσα αυτού του μουσικού είδους για πολλούς αιώνες, ακόμη και όταν ξένοι συνθέτες δοκίμασαν να ασχοληθούν με αυτό. Πριν γίνει ευρωπαϊκό προϊόν, ήταν στην πραγματικότητα η Φλωρεντία, η Ρώμη, η Βενετία και η Νάπολη οι πόλεις στις οποίες το είδος αυτό καθιερώθηκε και εδραιώθηκε.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιταλική γλώσσα, Ιστορία, Ιστορία της Μουσικής, Ιστορία της Τέχνης</p>
Πηγές	<p>Google Arts & Culture, το Θέατρο της Όπερας της Ρώμης, https://artsandculture.google.com (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Ιστοσελίδα της Σκάλας του Μιλάνου, https://www.teatroallascala.org (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Λεξικό <i>New Grove της όπερας</i> (1992), εκδ. Stanley Sadie</p>

Σκάλα του Μιλάνο, εικόνα από <https://it.wikipedia.org>

Εικόνα από παράσταση Όπερας <https://it.wikipedia.org>

23. Σπήλαια Castellana

Όνομασία μνημείου	Σπήλαια Castellana
Είδος αντικειμένου	Τοπίο
Τοποθεσία	Σπήλαια Castellana στην Απουλία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	Ύστερη Κρητιδική περίοδος (πριν από ενενήντα - εκατό εκατομμύρια χρόνια)
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Τα σπήλαια Castellana, ένα σύμπλεγμα υπόγειων κοιλοτήτων καρστικής προέλευσης, έχουν μήκος 3348 μέτρα και φτάνουν σε μέγιστο βάθος 122 μέτρων από την επιφάνεια της γης. Η θερμοκρασία του εσωτερικού χώρου είναι περίπου 16,5°C.</p> <p>Το τμήμα των σπηλαίων που είναι προσβάσιμο στο κοινό αποτελείται από αίθουσες που ποικίλλουν σε σχήμα και μέγεθος. Σταλακτίτες, σταλαγμίτες, κουρτίνες, στήλες και πολύτιμοι κρύσταλλοι βρίσκονται παντού. Τα ονόματα των σχηματισμών που περιβάλλουν τα σπήλαια είναι καρπός της φαντασίας των πρώτων εξερευνητών: η Λύκαινα, τα Μνημεία, η Κουκουβάγια, η Madonnina, ο Βωμός, ο Βράχος, ο Διάδρομος της Ερήμου, η Αντεστραμμένη Στήλη, ο Κόκκινος Διάδρομος, ο Θόλος. Τέλος, το τελευταίο και πιο όμορφο σπήλαιο του υπόγειου αυτού συστήματος, η Grotta Bianca (Λευκό Σπήλαιο), που διακρίνεται από τον πλούτο και τη λευκότητα του αλάβαστρου, είναι το πιο όμορφο στον κόσμο.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η ιστορία του Τάφου, του βαθέως χάσματος στην είσοδο των σπηλαίων, ξεκινά από την Ύστερη Κρητιδική περίοδο (πριν από ενενήντα εκατομμύρια χρόνια).</p> <p>Κατά τη διάρκεια εκατομμυρίων ετών, η αποικία των μαλακίων που κατοικούσε στον βυθό της θάλασσας δημιούργησε μια μεγάλη συσσώρευση κοχυλιών που μαζί με την άμμο σχημάτισαν ένα μείγμα, το οποίο με την πάροδο του χρόνου έγινε όλο και πιο βαρύ, σχηματίζοντας ένα στρώμα ασβεστόλιθου μήκους αρκετών χιλιομέτρων.</p> <p>Η περιοχή της Απουλίας αναδύθηκε κυριολεκτικά από τον πυθμένα της θάλασσας πριν από περίπου 65 εκατομμύρια χρόνια, με αποτέλεσμα να αναδυθεί και αυτό το ασβεστολιθικό κοίτασμα.</p> <p>Δεδομένου ότι ο ασβεστόλιθος είναι ένα υλικό με μικρή ελαστικότητα και επομένως εξαιρετικά άκαμπτο, η ασβεστολιθική μάζα άρχισε να διασπάζεται, δημιουργώντας ρωγμές στις οποίες το νερό της βροχής κατάφερε να διεισδύσει και, με τη διαβρωτική του δραστηριότητα, συνέβαλε στο σχηματισμό των σπηλαίων όπως τα γνωρίζουμε σήμερα.</p>

	Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Ιστορία της Τέχνης, Γεωγραφία
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα των σπηλαίων Castellana, https://www.grottedicastellana.it (προσπελάστηκε 24/2/2022)</p> <p>Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://it.wikipedia.org (προσπελάστηκε 24/2/2022)</p> <p>Υπουργείο Πολιτισμού, https://www.beniculturali.it (προσπελάστηκε 24/2/2022)</p>
Φωτογραφία/ες	<div data-bbox="531 633 1241 1688" data-label="Image"> </div> <p data-bbox="676 1697 1094 1765">Σπήλαια Castellana, https://www.grottedicastellana.it</p>

24. Παρμεζάνα Reggiano

Όνομασία μνημείου	Παρμεζάνα Reggiano
Είδος αντικειμένου	Οινογαστρονομική σπεσιαλιτέ
Τοποθεσία	Βόρεια Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	07/08/1612
Δημιουργός/οί	Βενεδικτίνοι και Κιστερκιανοί μοναχοί
Περιγραφή	Είναι ένα 100% φυσικό τυρί χωρίς συντηρητικά ή λακτόζη και είναι κατάλληλο για όλες τις ηλικίες. Έχει κυλινδρικό σχήμα και χρυσοκίτρινη κρούστα. Έχει σκληρή σύσταση και αρωματική, λεπτή και νόστιμη γεύση. Έχει ελάχιστη ωρίμανση 12 μηνών και μέγιστη 40 μηνών. Είναι ένα τέλειο τυρί για να το απολαύσει κανείς στην πιο αγνή του μορφή ή να το βάλει σε ζυμαρικά και να το χρησιμοποιήσει στη ζαχαροπλαστική.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Η προέλευση της παρμεζάνας χρονολογείται από τον Μεσαίωνα. Τα πρώτα τυροκομεία ιδρύθηκαν στα μοναστήρια των Βενεδικτίνων της Πάρμας και του Ρέτζιο Εμίλια. Στις αρχές της δεκαετίας του 1900 η επεξεργασία του Parmigiano Reggiano συνέβαλε σε καινοτομίες στην παραγωγή γαστρονομικών προϊόντων. Σχολικά μαθήματα: Ιστορία, Γεωγραφία, Χημεία
Πηγές	Ercoli, food blog, https://ercoli1928.com (προσπελάστηκε 11/1/2022) Ιστοσελίδα Magnaparma, https://www.magnaparma.com (προσπελάστηκε 11/1/2022) Ιστοσελίδα Parmigiano, Terre alte, https://parmigiano (προσπελάστηκε 11/1/2022)
Φωτογραφία/ες	 <p>Παρμεζάνα Reggiano, https://www.labasilicadisanformaggio.it</p>

25.Porziuncola

Όνομασία μνημείου	Porziuncola
Είδος αντικειμένου	Θρησκευτικό μνημείο
Τοποθεσία	Ασίζη, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	4 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Το εκκλησάκι της Santa Maria degli Angeli (Αγία Μαρία των Αγγέλων) ονομάστηκε Porziuncola επειδή, κυριολεκτικά, υποδηλώνει το μικρό κομμάτι γης στο οποίο κτίστηκε. Η ανέγερσή του τοποθετείται τον 4^ο αιώνα και, αφού εγκαταλείφθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα, αποκαταστάθηκε από τον Άγιο Φραγκίσκο μετά την "εντολή" που έλαβε από τον Εσταυρωμένο του San Damiano. Εδώ ήταν που ο Άγιος Φραγκίσκος κατάλαβε την κλίση του και ίδρυσε το Τάγμα των Μινωριτών Αδελφών (1209). Το μικρό κτήριο έχει διαστάσεις μόλις 4 επί 7 μέτρα και το εσωτερικό του αποτελείται από μια ενιαία αίθουσα με μια μικρή αφίδα και μια αγιογραφία που χρονολογείται από το 1393. Μεταξύ 1569 και 1679, η Βασιλική χτίστηκε για να στεγάσει την Porziuncola, σε σχέδιο του Galeazzo Alessi από την Περούτζια.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Ο Φραγκισκανισμός γεννήθηκε στο κέντρο της Ιταλίας, στην Ούμπρια, μια περιοχή πλούσια σε δάση, ερημητήρια, μοναστήρια και μεσαιωνικά χωριά, σε μια εποχή που αναδυόταν ο ιταλικός πολιτισμός. Μετά τη μεταστροφή του ο Άγιος Φραγκίσκος, προστάτης της Ιταλίας και των οικολόγων, φόρεσε τα ρούχα του μετανοημένου και άρχισε να περιπλανιέται στους δρόμους της Ασίζης και των γειτονικών πόλεων, προσευχόμενος, υπηρετώντας τους φτωχότερους, παρηγορώντας τους λεπρούς και ανοικοδομώντας, εκτός από τον Άγιο Δαμιανό, τις ερειπωμένες εκκλησίες του San Pietro alla Spira και της Porziuncola. Το 1208, κατά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας στην Portiuncula, ακούγοντας το Ευαγγέλιο, κατάλαβε ότι έπρεπε να αφιερωθεί στην ανανέωση της Εκκλησίας και έτσι ξεκίνησε την αποστολική του δραστηριότητα, υμνευόμενος την "Madonna Povertà" (Παναγία Πτώχεια), σε τέτοιο βαθμό ώστε αργότερα χαρακτηρίστηκε ως "ο Πτωχός της Ασίζης".</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Ιστορία της Τέχνης, Θρησκευτική εκπαίδευση, Λογοτεχνία, Ιστορία</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα για τον Άγιο Φραγκίσκο, https://www.sanfrancescopatronoditalia.it (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p> <p>Ιστοσελίδα του ναού Porziuncola, https://www.porziuncola.org (προσπελάστηκε 11/1/2022)</p>

Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, <https://it.wikipedia.org>
(προσπελάστηκε 11/1/2022)

Φωτογραφία/ες

Porziuncola <https://images.app.goo.gl>

26.Λίμνη Garda

Όνομασία μνημείου	Λίμνη Garda
Είδος αντικειμένου	Φυσικό τοπίο
Τοποθεσία	Λομβαρδία, Βενέτο και Τρέντο, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Η λίμνη Garda, εντυπωσιακή και εκπληκτική στην όψη, κάθε φορά είναι διαφορετική. Κορυφογραμμές και κοιλάδες σκιαγραφούν την περίμετρό της. Τα χωριά στις όχθες διακόπτουν την επέκταση της πλούσιας βλάστησης, η οποία χαρακτηρίζει την περιοχή. Εδώ θα βρείτε απηχήσεις της ιστορίας, υπέροχα κάστρα και μαγευτικές κατοικίες σε άρτια συγχρονία με το παρόν. Ποικίλες δραστηριότητες λαμβάνουν χώρα, και τοπικά εξαιρετικής ποιότητας προϊόντα, όπως το λάδι, το κρασί και τα εσπεριδοειδή ανήκουν στην τοπική διατροφική κληρονομιά.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Η λίμνη Garda είναι η μεγαλύτερη ιταλική λίμνη. Το φύσει φωτεινό περιβάλλον, το ήπιο κλίμα, η πλούσια χλωρίδα, που αποτελείται κυρίως από ελαιόδεντρα, φοίνικες, κυπαρίσσια, λεμόνια, πικροδάφνες και πορτοκάλια, σε συνδυασμό με το μεγαλείο των τοπίων, αποτελούν το σκηνικό για τα ενδιαφέροντα ιστορικά και πολιτιστικά στοιχεία που είναι διάσπαρτα σε όλη την επικράτειά της. Το διαυγές και σε έντονο μπλε χρώμα νερό της το οποίο δύσκολα συναντά κανείς, καθιστούν τη λίμνη Garda μοναδικό προορισμό.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Λογοτεχνία</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα με πληροφορίες για αξιοθέατα και φυσικές ομορφιές της Ιταλίας, https://www.italia.it/it/lago-di-garda (προσπελάστηκε 21/2/2022)</p> <p>Τουριστικό πορτάλ για τη λίμνη Garda, https://www.visitgarda.com (προσπελάστηκε 21/2/2022)</p>
Φωτογραφία/ες	 <p>Λίμνη Garda https://www.google.com</p>

27. Το Πάνθεον (Pantheon)

Ονομασία μνημείου	Το Πάνθεον (Pantheon)
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Ρώμη, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	1 ^{ος} αιώνας π.Χ. – 2 ^{ος} αιώνας μ.Χ.
Δημιουργός/οί	Απολλόδωρος ο Δαμασκηνός
Περιγραφή	Το Pantheon (αρχαία ελληνικά: Πάνθεον [ιερόν], "[ναός] όλων των θεών"), στα κλασικά λατινικά Pantheon, είναι ένα κτήριο της αρχαίας Ρώμης που βρίσκεται στη συνοικία Pigna στο ιστορικό κέντρο, χτισμένο ως ναός αφιερωμένος σε όλους τους θεούς του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Ιδρύθηκε το 27 π.Χ. από τον Μάρκο Βιψάνιο Αγρίππα, γαμπρό του Αυγούστου.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Σε σύγκριση με τον πανθεισμό των άλλων θρησκειών, ο ελληνορωμαϊκός πανθεισμός δεν ήταν ένας "τέλειος" πανθεισμός, επειδή παραδεχόταν μια θεότητα ανώτερη από όλες τις άλλες σε δύναμη και σοφία. Το λατινικό <i>dīvus</i> (Θεός) προέρχεται επίσης από την ίδια ρίζα, και αυτή η κοινή πτυχή με την εβραϊκή θρησκεία θα αποδοθεί αργότερα στον χριστιανικό Θεό Πατέρα. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Ιστοσελίδα για τα μουσεία της Ιταλίας, https://www.rome-museum.com (προσπελάστηκε 26/2/2022). Ιστοσελίδα για τα μουσεία της Ρώμης, https://www.museumsrome.com/it (προσπελάστηκε 26/2/2022).
Φωτογραφία/ες	 https://www.rome-museum.com

28. Καπέλα Σιξτίνα

Όνομασία μνημείου	Καπέλα Σιξτίνα
Είδος αντικειμένου	Θρησκευτικός χώρος
Τοποθεσία	Ρώμη, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} αιώνας μ.Χ.
Δημιουργός/οί	Michelangelo Buonarroti (Μιχαήλ Άγγελος)
Περιγραφή	Η Καπέλα Σιξτίνα, λατ.: Sacellum Sixtinum, είναι αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου και την ανάληψή της στους Ουρανοί και αποτελεί το κύριο παρεκκλήσι του Αποστολικού Παλατιού, καθώς επίσης και έναν από τους πιο διάσημους πολιτιστικούς και καλλιτεχνικούς θησαυρούς της πόλης του Βατικανού και των συμπεριλαμβανομένων σε αυτό μουσείων.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο τόσο για το γεγονός ότι αποτελεί τον τόπο σύγκλησης του Κονκλάβιου, καθώς επίσης και άλλων επίσημων παπικών τελετών, συμπεριλαμβανομένων κατά καιρούς και στέψεων, όσο και για το γεγονός ότι είναι διακοσμημένη με διάσημα έργα τέχνης μεταξύ των οποίων οι περίφημες τοιχογραφίες του Μιχαήλ Άγγελου, οι οποίες καλύπτουν τον θόλο (1508-1512) και τον πίσω τοίχο (της Τελικής Κρίσης) πάνω από την Αγία Τράπεζα (1535-1541). Θεωρείται ίσως η πληρέστερη και σημαντικότερη έκφανση της οπτικής θεολογίας, της Βίβλου των φτωχών, Biblia pauperum. Οι τοίχοι είναι διακοσμημένοι με μια σειρά από τοιχογραφίες μερικών από τους μεγαλύτερους Ιταλούς καλλιτέχνες του δεύτερου μισού του 15ου αιώνα (Sandro Botticelli, Pietro Perugino, Pinturicchio, Domenico Ghirlandaio, Luca Signorelli, Piero di Cosimo, Cosimo Rosselli) κ.α.. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Ιστοσελίδα του μουσείου του Βατικανού, https://www.museivaticani.va (προσπελάστηκε 26/2/2022). Ιστοσελίδα με πληροφορίες για τα μουσεία (εισιτήρια κ.ά.), https://www.musement.com (προσπελάστηκε 26/2/2022).
Φωτογραφία/ες	 Καπέλα Σιξτίνα, το εσωτερικό https://www.museivaticani.va

Λεπτομέρεια τοιχογραφίας, <https://www.museivaticani.va>

29.Ο Μυστικός Δείπνος του Λεονάρντο Ντα Βίντσι

Όνομασία μνημείου	Ο Μυστικός Δείπνος του Λεονάρντο Ντα Βίντσι
Είδος αντικειμένου	Μουσειακό έκθεμα
Τοποθεσία	Μιλάνο, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Λεονάρντο Ντα Βίντσι
Περιγραφή	Ο Μυστικός Δείπνος είναι μια τοιχογραφία με μικτή ξηρή τεχνική σε γύψο (460×880 cm) του Λεονάρντο ντα Βίντσι, που χρονολογείται μεταξύ 1494-1498 και φιλοτεγήθηκε κατά παραγγελία του Ludovico Maria Sforza επονομαζόμενου και Μογο στην τραπεζαρία του μοναστηριού που γειτνιάζει με το ιερό της Santa Maria delle Grazie στο Μιλάνο.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Πρόκειται για την πιο διάσημη αναπαράσταση του Μυστικού Δείπνου, ένα αριστούργημα του Λεονάρντο και της ιταλικής Αναγέννησης γενικότερα. Παρ' όλα αυτά, το έργο - λόγω της μοναδικής πειραματικής τεχνικής που χρησιμοποίησε ο Λεονάρντο, ασύμβατης με την υγρασία του περιβάλλοντος- βρισκόταν επί αιώνες σε κακή κατάσταση συντήρησης, η οποία αντιμετωπίστηκε, στο μέτρο του δυνατού, κατά τη διάρκεια μιας από τις μακροβιότερες αναστηλώσεις στην ιστορία, η οποία διήρκεσε από το 1978 έως το 1999 με τη χρήση των πιο προηγμένων τεχνικών του τομέα συντήρησης μνημείων τέχνης.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Λογοτεχνία, Καλλιτεχνικά</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα με πληροφορίες για τα μουσεία (εισιτήρια κ.ά.), https://www.musement.com/it (προσπελάστηκε 26/2/2022)</p> <p>Ιστοσελίδα με χρήσιμες πληροφορίες για τους επισκέπτες, https://cenacolovinciano.org (προσπελάστηκε 26/2/2022)</p> <p>Κατατοπιστικό βίντεο του leonardoamilano.com που αναλύει το έργο, https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 26/2/2022).</p>
Φωτογραφία/ες	

30.Πινακοθήκη Ουφίτσι (Uffizi)

Όνομασία μνημείου	Πινακοθήκη Ουφίτσι (Uffizi)
Είδος αντικειμένου	Μουσείο
Τοποθεσία	Φλωρεντία, Ιταλία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Giorgio Vasari
Περιγραφή	Η Πινακοθήκη Ουφίτσι είναι ένα κρατικό μουσείο στη Φλωρεντία, το οποίο αποτελεί μέρος του μουσειακού συγκροτήματος που ονομάζεται Γκαλερί Ουφίτσι και περιλαμβάνει, εκτός από την προαναφερθείσα πινακοθήκη, τον διάδρομο Vasari, τις συλλογές του Palazzo Pitti και τους Κήπους Boboli, τα οποία όλα μαζί συγκροτούν, τόσο λόγω της ποσότητας, όσο και λόγω της ποιότητάς τους, ένα από τα σημαντικότερα μουσεία στον κόσμο.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Στεγάζει τη μεγαλύτερη υπάρχουσα συλλογή έργων του Ραφαήλ και του Μιποτισέλι, καθώς και σημαντικές ομάδες έργων των Τζιότο, Τιτσιάνο, Ποντόρμο, Μπρονζινο, Αντρέα ντελ Σάρτο, Καραβάτζιο, Ντύρερ, Ρούμπενς, Λεονάρντο ντα Βίντσι και άλλων. Ενώ τα εικαστικά έργα του 16 ^{ου} αιώνα και του μπαρόκ, καθώς επίσης και έργα του 19 ^{ου} και 20 ^{ου} αιώνα στην Ιταλία συγκεντρώνονται στο Palazzo Pitti, ο διάδρομος Vasari φιλοξενούσε μέχρι το 2018 μέρος της συλλογής αυτοπροσωπογραφιών (πάνω από 1.700), οι οποίες στη συνέχεια θα συμπεριληφθούν στο εκθεσιακό πρόγραμμα της Πινακοθήκης Αγαλμάτων και Ζωγραφικής. Το μουσείο φιλοξενεί μια συλλογή ανεκτίμητων εικαστικών έργων, τα οποία προέρχονται κατά κανόνα από τις συλλογές των Μεδίκων, οι οποίες εμπλουτίστηκαν με την πάροδο των αιώνων από κληροδοτήματα, ανταλλαγές και δωρεές, μεταξύ των οποίων μια σημαντική ομάδα θρησκευτικών έργων, τα οποία προήλθαν από την κατάργηση των μοναστηριών και των μονών μεταξύ του 18 ^{ου} και του 19 ^{ου} αιώνα. Χωρισμένη σε διάφορες αίθουσες που έχουν διαμορφωθεί κατά σχολές και τεχνοτροπίες με χρονολογική σειρά, η έκθεση παρουσιάζει έργα από τον 12 ^ο έως τον 18 ^ο αιώνα. Πρόκειται για την καλύτερη συλλογή στον κόσμο έργων της Φλωρεντιανής Αναγέννησης. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Επίσημη ιστοσελίδα της πινακοθήκης, https://www.uffizi.it/ (προσπελάστηκε 26/2/2022) Ιστοσελίδα των μουσείων της Ιταλίας, https://www.florence-museum.com/it (προσπελάστηκε 26/2/2022)

Φωτογραφίες

Πινακοθήκη Ουφίτσι (Uffizi) <https://www.uffizi.it>

Πινακοθήκη Ουφίτσι

Μνημεία της Ισπανίας

1. Καθεδρικός Ναός Αγίας Άννης

Όνομασία μνημείου	Καθεδρικός Ναός Αγίας Άννης
Είδος αντικειμένου	Θρησκευτικό μνημείο
Τοποθεσία	Γκραν Κανάρια, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} – 17 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Diego Alonso de Montaude, Pedro de Llerena, Juan de Palacios, Martí de Narea y Pedro de Narea, Diego Nicolás Eduardo, José Luján Pérez, etc
Περιγραφή	Ο καθεδρικός ναός διαθέτει καλλιτεχνικά έργα αναμφισβήτητης αξίας, αν και πολλοί από τους θησαυρούς του λεηλατήθηκαν κατά τη διάρκεια πειρατικών επιδρομών. Μεταξύ των γλυπτών μπορούμε να θαυμάσουμε μια Virgen del Pino του 18 ^{ου} αιώνα, την εικόνα του San Pedro του 17 ^{ου} αιώνα, έναν Εσταυρωμένο Χριστό, μια Dolorosa, έναν San José και ένα γλυπτό της Nuestra Señora de la Antigua που φιλοτέχνησε ο Luján Pérez. Οι μεγάλοι πίνακες που ανήκουν στην «Οδό του Μαρτυρίου» είναι του José Rodríguez Lozada. Η κύρια αγιογραφία είναι γοθικής τεχνοτροπίας των αρχών του 16 ^{ου} αιώνα και προέρχεται από τη συλλογική εκκλησία του Seo de Urgel.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	 Καθεδρικός Ναός Αγίας Άννης

2. Οι σπηλιές του Valerón

Όνομασία μνημείου	Οι σπηλιές του Valerón (Cenobio de Valerón)
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικό πάρκο
Τοποθεσία	Γουία, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Εποχή των Ιθαγενών
Δημιουργός/οί	Ιθαγενείς Κανάριων Νήσων
Περιγραφή	<p>Οι σπηλιές του Valerón είναι μια αρχαία σιταποθήκη η οποία προστατεύεται σήμερα ως αρχαιολογικό πάρκο. Αυτό που κάνει αυτήν την προ-ισπανική σιταποθήκη διαφορετική είναι το γεγονός ότι είναι ανασκαμμένη σε μια σπηλιά. Εκτιμάται ότι είναι ηλικίας άνω των οκτακοσίων και πλέον ετών. Οι ιθαγενείς οι οποίοι κατοικούσαν στην περιοχή χρησιμοποιούσαν πέτρινα και ξύλινα εργαλεία, για να χαράξουν τον βράχο. Με αυτά έχτισαν περίπου 300 θαλάμους ή σιλό, για να αποθηκεύουν με ασφάλεια τα σιτηρά από τις σοδειές τους.</p> <p>Η καθετότητα των τοίχων του και η κλιμακωτή διάταξη των θαλάμων του εκπλήσσουν τον επισκέπτη.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Πολιτιστικό ενδιαφέρον.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα μεταφορών στις Καναρίους νήσους, https://www.canarian-transfer.com (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p> <p>Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p>
Φωτογραφία/ες	

3. Το Κάστρο του Αγίου Γαβριήλ

Όνομασία μνημείου	Το Κάστρο του Αγίου Γαβριήλ
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Νησί Lanzarote, Δήμος Arrecife, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1572
Δημιουργός/οί	Gaspar de Salcedo
Περιγραφή	Χτισμένο σε ένα μικρό νησάκι στον κόλπο της πόλης Arrecife, το κάστρο του Αγίου Γαβριήλ κατασκευάστηκε για να προστατεύσει το νησί από τις επιδρομές κυρίως των Βόρειο-Αφρικανών. Στο πέρασμα των χρόνων Βρετανοί, Γάλλοι και Ολλανδοί πειρατές ήρθαν αντιμέτωποι με τα κανόνια του. Το 1586 πυρπολήθηκε κατά τη διάρκεια τουρκοαλγερινής επίθεσης. Από τότε το νησάκι πάνω στο οποίο κατασκευάστηκε το κάστρο αναφέρεται και ως το Καμένο νησάκι (El Quemado). Στη συνέχεια ανακατασκευάστηκε και σήμερα στεγάζει το Ιστορικό Μουσείο της Arrecife.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Το κάστρο του Αγίου Γαβριήλ αποτελεί πόλο έλξης των επισκεπτών όχι μόνο για τα εκθέματα του μουσείου (αντικείμενα των Ιθαγενών του νησιού, έγγραφα σχετικά με την εξέλιξη της πρωτεύουσας κ.ά.), αλλά και για τη μοναδική θέα που προσφέρει προς την πρωτεύουσα του νησιού και τον απέραντο Ατλαντικό Ωκεανό. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)

Φωτογραφία/ες

4. Το Ζωγραφισμένο σπήλαιο του Gáldar

Όνομασία μνημείου	Το Ζωγραφισμένο σπήλαιο του Gáldar
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογική ζώνη
Τοποθεσία	Gáldar, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Εποχή των Ιθαγενών
Δημιουργός/οί	Ιθαγενείς Κανάριων Νήσων
Περιγραφή	Το Ζωγραφισμένο σπήλαιο του Gáldar είναι ο σημαντικότερος χώρος με βραχογραφίες στις Καναρίους Νήσους. Ανακαλύφθηκε τυχαία το 1873 κατά τη διάρκεια γεωργικών εργασιών. Ο περίβολος είναι λαξευμένος στον ηφαιστειακό τόφφο, σχηματίζοντας έναν μεγάλο ορθογώνιο χώρο. Οι βραχογραφίες βρίσκονται σε τρεις από τους τοίχους. Τα μοτίβα που απεικονίζονται είναι αμιγώς γεωμετρικά, με τα πιο συνηθισμένα σχήματα να είναι ομόκεντροι κύκλοι, τρίγωνα που αντικρίζουν το ένα το άλλο στη βάση τους, τετράγωνα και ευθείες γραμμές. Τα χρώματα που χρησιμοποίησαν οι αρχαίοι Κανάριοι για να δώσουν μορφή σε αυτές τις σκηνές, και τα οποία διατηρούνται ακόμη σε καλή κατάσταση, ήταν το κόκκινο, το λευκό και το μαύρο.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

5. Σπήλαιο των Guanches

Όνομασία μνημείου	Σπήλαιο των Guanches
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογική ζώνη
Τοποθεσία	Icod de los Vinos, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Εποχή των Ιθαγενών
Δημιουργός/οί	Ιθαγενείς Κανάριων Νήσων
Περιγραφή	Σε αυτήν την περιοχή έχουν βρεθεί οικισμοί των αυτόχθονων κατοίκων του νησιού, των Guanches. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, ανασκάφηκε μία από τις πλευρικές εισόδους του σπηλαίου, με αποτέλεσμα την ανακάλυψη μιας “δεύτερης” ατομικής ταφής. Στον ταφικό λάκκο είχε εναποτεθεί τμήμα του κάτω σκελετού ενός ατόμου καθώς και ένα σύνολο στοιχείων σχετικών με την εργασιακή κουλτούρα των Ιθαγενών παρόμοιο με αυτό που είχε ανακτηθεί σε προηγούμενες ανασκαφές. Στην εξωτερική περιοχή καταγράφηκε ένα σύνολο τεχνητών κατασκευών, κυκλικών και ωειδών περιβόλων, χτισμένων με ξηρόλιθους, οι οποίοι θα μπορούσαν να συνδεθούν με κτηνοτροφική δραστηριότητα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

6.El Julan

Όνομασία μνημείου	El Julan
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογική ζώνη
Τοποθεσία	El Pinar, El Hierro, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία	Εποχή των ιθαγενών: ανακαλύφθηκε το 1873
Δημιουργός/οί	Ιθαγενείς Κανάριων Νήσων
Περιγραφή	Αυτή η απότομη πλαγιά, η οποία βρίσκεται στη νότια κλιτύ του νησιού, διασώζει σημαντικά λείψανα ενός πρωτόγονου οικισμού ιθαγενών, των Bimbache, με χαραγμένες πλάκες, όστρακα και χώρους συνάντησης. Ως πολιτιστικό πάρκο, το El Julan διαθέτει δύο κατοικίες για τη στέγαση ερευνητών και ένα Κέντρο Πληροφόρησης με εκθέματα για τη ζωή των ιθαγενών. Υπάρχουν πετρογλυφικά ανυπολόγιστης ιστορικής αξίας που υποδηλώνουν τα σημαντικά πολιτιστικά επιτεύγματα των αρχαίων κατοίκων.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία.
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

7. Πολιτιστικός χώρος «El Tanque»

Όνομασία μνημείου	Πολιτιστικός χώρος «El Tanque»
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Σάντα Κρουζ, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1939
Δημιουργός/οί	CEPSA (πετρελαϊκή εταιρεία)
Περιγραφή	<p>Η δεξαμενή 69 χρησιμοποιήθηκε για πολλά χρόνια για τη διύλιση και την αποθήκευση αργού πετρελαίου, ενσωματωμένη στο διυλιστήριο CEPSA. Πρόκειται για ένα κυλινδρικό συμπαγές σώμα διαμέτρου 50 μέτρων και ύψους σχεδόν 20 μέτρων, το οποίο αποτελεί ένα από τα τελευταία απομεινάρια μιας βιομηχανίας που αποτέλεσε μέρος της αστικής γεωγραφίας της Σάντα Κρουζ. Μετά από μια ανακαίνιση το 1996 η δεξαμενή άρχισε να χρησιμοποιείται ως πολιτιστικός χώρος, αφιερωμένος σε σύγχρονες και εναλλακτικές καλλιτεχνικές εκφράσεις κάθε είδους και προέλευσης. Διατηρεί τόσο την αρχική εξωτερική, όσο και εσωτερική του εμφάνιση, έχοντας προσαρμοστεί στη νέα πολιτιστική του χρήση με ελάχιστη αρχιτεκτονική παρέμβαση.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Πολιτιστικό ενδιαφέρον.</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Χημεία, Ιστορία</p>
Πηγές	<p>Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p>
Φωτογραφία/ες	

8.Εορτή “de la rama”

Όνομασία μνημείου	Εορτή “de la rama”
Είδος αντικειμένου	Θρησκευτική εορταστική εκδήλωση
Τοποθεσία	Agaete, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1972
Δημιουργός/οί	Εποχή των Ιθαγενών
Περιγραφή	Η λατρεία της Παρθένου Μαρίας στον δήμο Santa María de Guía χρονολογείται από τον 16 ^ο αιώνα, όταν ο κατακτητής Sancho de Vargas έχτισε ένα παρεκκλήσι αφιερωμένο στη λατρεία της Παναγίας. Αρχικά, οι Ιθαγενείς συνήθιζαν να κατεβαίνουν από το βουνό Tirma στη θάλασσα λαμβάνοντας μέρος σε ιεροτελεστία, για να ζητήσουν από τους θεούς βροχή σε περιόδους ξηρασίας. Σήμερα η γιορτή της Agaete πραγματοποιείται προς τιμήν της Παρθένου των de las Nieves. Χιλιάδες άνθρωποι χορεύουν στους δρόμους στους ρυθμούς της μουσικής, ενώ ανεμίζουν κλαδιά στον αέρα μέχρι να φτάσουν στο ιερό της Παρθένου. Οι χοροί αυτοί πραγματοποιούνται μία φορά τον χρόνο, στις 4 Αυγούστου.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Λογοτεχνία, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

9.Εορτή προς τιμή του Αγίου Βαρθολομαίου “Los corazones de Tejina”

Όνομασία μνημείου	Εορτή προς τιμή του Αγίου Βαρθολομαίου Los corazones de Tejina
Είδος αντικειμένου	Εορταστική εκδήλωση
Τοποθεσία	Tejina, San Cristóbal de La Laguna, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Δεύτερο μισό του 19 ^{ου} αιώνα
Δημιουργός/οί	Άγνωστος
Περιγραφή	Η γιορτή αυτή προς τιμήν του Αγίου Βαρθολομαίου τελείται συνήθως την τελευταία Κυριακή του Αυγούστου. Μέρους πριν τη γιορτή κάθε μία από τις τρεις γειτονιές της πόλης στήνει μια σταυροειδή κατασκευή με δύο ξύλινες καρδιές, η μία μεγαλύτερη από την άλλη, και πάνω της στερεώνονται λουλούδια, φρούτα και ειδικά διακοσμημένοι άρτοι. Οι κάτοικοι της πόλης υπερήφανοι μεταφέρουν τις καρδιές μέχρι την πλατεία της εκκλησίας. Μόλις τις σηκώσουν, αρχίζει ένα διασκεδαστικό τελετουργικό κατά το οποίο κάθε γειτονιά χλευάζει τις καρδιές των άλλων. Οι καρδιές παραμένουν κρεμασμένες καθ' όλη τη διάρκεια της Κυριακής και εν μέρει της Δευτέρας. Το απόγευμα της Δευτέρας, ένας νεαρός άνδρας ανεβαίνει στην κατασκευή και πετάει τα φρούτα και μερικά κουπόνια - που μπορούν να εξαργυρωθούν για τους άρτους- σε ένα πλήθος νέων που σπρώχνονται για το τρόπαιο, τον άρτο. Το πρωί της Τρίτης τις κατεβάζουν.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Εξαιρετικό πολιτιστικό ενδιαφέρον. Πρόκειται για ένα από τα πιο εντυπωσιακά έθιμα του νησιού, γι' αυτό και οι κάτοικοι της πόλης Tejina θέλουν να το διατηρήσουν ζωντανό. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Θρησκευτική εκπαίδευση
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, Περιουσιακά στοιχεία Πολιτιστικού Ενδιαφέροντος, Bienes de Interés Cultural (προσπελάστηκε 07/01/2022) Ιστοσελίδα της Ένωσης Καρδιές της Tejina, http://www.corazonedetejina.com (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

10. Οι ανεμόμυλοι στο νησί της Φουερτεβεντούρα

Όνομασία μνημείου	Οι ανεμόμυλοι στο νησί της Φουερτεβεντούρα
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Διάφοροι δήμοι στη Φουερτεβεντούρα, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	18 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Αγροτικοί πληθυσμοί
Περιγραφή	Οι ανεμόμυλοι έχουν ενσωματωθεί στο νησιωτικό τοπίο, σιωπηλοί μάρτυρες του παρελθόντος, καθώς έπαιζαν σημαντικό ρόλο στην οικονομική ανάπτυξη των νησιών. Στην περίπτωση της Φουερτεβεντούρα, υπήρχαν σε αφθονία, διότι αυτός ο τύπος ανεμόμυλου αναπτύχθηκε κυρίως σε άνυδρες ή άγονες περιοχές. Γινόταν αξιοποίηση του ανέμου ως πηγής ενέργειας, για να αντισταθμιστεί η έλλειψη υδάτινων ρευμάτων. Σε αυτό συνέβαλαν η σχεδόν μόνιμη παρουσία των αέριων ρευμάτων στα νησιά και το ανάγλυφο της γεωγραφίας του νησιού, το οποίο χαρακτηρίζεται από τις εκτεταμένες πεδιάδες που διακόπτονται μόνο από αυτούς τους ιδιόμορφους ανεμόμυλους. Απαντούν ανεμόμυλοι δύο τύπων, αλλά μόνο ο ένας από αυτούς υπερερεί αριθμητικά.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

11.Εθνικό Πάρκο El Teide

Όνομασία μνημείου	Εθνικό Πάρκο El Teide
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός χώρος και φυσικό πάρκο
Τοποθεσία	La Orotava, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	<p>Το όρος Teide είναι η υψηλότερη κορυφή στην Ισπανία, βρίσκεται στην Τενερίφη και έχει ύψος 3.715 μέτρα πάνω από τη στάθμη της θάλασσας και 7.500 μέτρα πάνω από τον πυθμένα του ωκεανού. Το υψόμετρο του πάρκου «El Teide» καθιστά το νησί της Τενερίφης το δέκατο υψηλότερο νησί στον κόσμο. Η μαύρη λάβα που καλύπτει τον ηφαιστειακό κώνο οφείλεται στην τελευταία έκρηξη του «El Teide» και χρονολογείται μεταξύ του 7^{ου} και 10^{ου} αιώνα. Το Teide αποτελεί μέρος του ομώνυμου εθνικού πάρκου, το οποίο ανακηρύχθηκε Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την Unesco στις 28 Ιουνίου 2007. Είναι επίσης προστατευόμενη φυσική περιοχή στην κατηγορία του φυσικού μνημείου που περιλαμβάνει το ηφαιστειακό σύμπλεγμα Teide-Pico Viejo.</p>
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	<p>Εθνικό Πάρκο και Παγκόσμια Κληρονομιά</p> <p>Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία</p>
Πηγές	<p>Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://es.wikipedia.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)</p>
Φωτογραφία/ες	

12.La Gordejuela

Όνομασία μνημείου	La Gordejuela
Είδος αντικειμένου	Ερείπια
Τοποθεσία	Los Realejos, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Η κατασκευή του έργου εγκρίθηκε το 1903 και το έργο ολοκληρώθηκε μεταξύ του 1904 και του 1906 για να ανυψώνει το νερό στην κορυφή του γκρεμού, 270 μέτρα πάνω από τη στάθμη της θάλασσας.
Δημιουργός/οί	Ο José Galván Balaguer ήταν ο δημιουργός των αρχικών σχεδίων.
Περιγραφή	Η La Gordejuela είναι ένας παλιός ανελκυστήρας νερού, ένα υδραυλικό αντλιοστάσιο που σήμερα είναι ερειπωμένο, αλλά εξακολουθεί να αποτελεί ένα γραφικό μέρος στην άκρη ενός γκρεμού και του οποίου η λειτουργία ήταν η χρήση του αντλούμενου νερού.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Επιλεγμένο ως ένα από τα πιο εντυπωσιακά υπολείμματα κτηρίων της Ισπανίας. Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα “Κόκκινη Λίστα της Ισπανίας” για την ευαισθητοποίηση σχετικά με τα στοιχεία κληρονομιάς της ισπανικής επικράτειας που κινδυνεύουν με εξαφάνιση, https://listaropatrimonio.org/ficha/elevador-aguas-gordejuela/ (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

13. Η πόλη La Laguna

Όνομασία μνημείου	Η πόλη La Laguna
Είδος αντικειμένου	Ιστορική πόλη/ Αρχαιολογικός χώρος
Τοποθεσία	La Laguna, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Η πόλη La Laguna εμφανίζεται μετά την κατάκτηση του νησιού, η οποία ολοκληρώνεται το 1497.
Δημιουργός/οί	Η πόλη μετράει για περισσότερους από πέντε αιώνες την ύπαρξή της, όταν το 1494 ο Alonso Fernandez De Lugo ενσωμάτωσε το νησί στο Στέμμα της Καστίλλης. Τρία χρόνια αργότερα, το 1497 ιδρύθηκε το San Cristóbal στις όχθες μιας εσωτερικής λίμνης που βρίσκεται στα βόρεια του νησιού.
Περιγραφή	Ήταν η πρώτη αποικιακή πόλη χωρίς τείχη που διατήρησε σχεδόν ανέπαφη την αρχική της διάταξη του 15 ^{ου} αιώνα, η οποία αποτέλεσε πρότυπο για πολλές αποικιακές πόλεις στην Αμερική. Οι δρόμοι της, που σφύζουν από ζωή προσφέροντας εμπειρίες γύρω από δραστηριότητες εμπορικές, γαστρονομικές και ψυχαγωγικές, είναι γεμάτοι από μνημεία και ιστορικά κτήρια.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Παγκόσμια Κληρονομιά Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, Περιουσιακά στοιχεία Πολιτιστικού Ενδιαφέροντος, Bienes de Interés Cultural (gobiernodecanarias.org) (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

14. Παλάτι Lercaro (La Laguna)

Όνομασία μνημείου	Παλάτι Lercaro (La Laguna)
Είδος αντικειμένου	Μνημείο
Τοποθεσία	La Laguna, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Τέλη του 16 ^{ου} αιώνα
Δημιουργός/οί	Francisco Lercaro de León, Υπολοχαγός της Τενερίφης
Περιγραφή	Η οικία των Lercaro είναι ένα από τα κτήρια του Μουσείου Ιστορίας και Ανθρωπολογίας (MIA). Αυτό το κτήριο βρίσκεται στο ιστορικό κέντρο του Δήμου San Cristobal de La Laguna, μιας πόλης που ανακηρύχθηκε Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την Unesco το 1999 και χρονολογείται από τα τέλη του 16 ^{ου} αιώνα, όταν οι Lercaro, μια οικογένεια Γενοβέζων εμπόρων έφτασαν στο νησί μετά την Κατάκτηση, οπότε και ξεκίνησε η κατασκευή του.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, Περιουσιακά στοιχεία Πολιτιστικού Ενδιαφέροντος, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022) Ιστοσελίδα των Μουσείων της Τενερίφης, https://www.museosdetenerife.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	 Παλάτι Lercaro (La Laguna)

15. Η οικία των Στρατηγών

Όνομασία μνημείου	Η οικία των Στρατηγών
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	La Laguna, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1624- 1631
Δημιουργός/οί	Στρατηγός της Τενερίφης, D. Diego de Alvarado Bracamonte
Περιγραφή	Αυτή η οικία, γνωστή και ως οικία του Alvaro Bracamonte, χτίστηκε μεταξύ του 1624 και του 1631 από τον τότε στρατηγό της Τενερίφης, D. Diego de Alvarado Bracamonte. Αργότερα, θα γινόταν η κατοικία των στρατηγών των Καναρίων Νήσων, κι έτσι το κτήριο έγινε ευρέως γνωστό ως η οικία των Στρατηγών.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

16.Κάστρο San Felipe

Όνομασία μνημείου	Κάστρο San Felipe
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό μνημείο
Τοποθεσία	Λιμάνι de la Cruz, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Ολοκληρώθηκε το έτος 1655
Δημιουργός/οί	Alonso Dávila Guzmán
Περιγραφή	Το κάστρο του Σαν Φελίπε βρίσκεται στο στόμιο της ομώνυμης ρεματιάς, πάνω σε βράχους. Η κατασκευή του χρονολογείται τον 17 ^ο αιώνα και ολοκληρώνεται το 1655. Η κατασκευή έχει πολυγωνικό σχήμα και η πρόσβαση σε αυτήν γινόταν μέσω μιας ξύλινης γέφυρας και μιας συρόμενης γέφυρας πάνω από μια τάφρο. Το θαλασσινό νερό εισερχόταν στην τάφρο κατά τη διάρκεια της παλίρροιας, πριν από την πλημμύρα που σημειώθηκε το 1826. Στα δεξιά της πόρτας εισόδου βρισκόταν το φυλάκιο και στα αριστερά η πυριτιδαποθήκη. Ο δεύτερος όροφος χρησιμοποιήθηκε για τη στέγαση της φρουράς. Το φρουραρχείο βλέπει προς τη θάλασσα, με μία είσοδο, μία πολεμίστρα, πλίνθο, γείσο και φινίρισμα με κόκκινο χρώμα. Στην πρόσοψη ξεχωρίζει το οικόσημο του Φιλίππου Δ΄.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

17. Silbo gomero

Όνομασία μνημείου	Silbo gomero
Είδος αντικειμένου	Γλώσσα και τρόπος επικοινωνίας
Τοποθεσία	La Gomera, Κανάρια Νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	Οι κάτοικοι του νησιού La Gomera
Περιγραφή	Πρόκειται για σφύριγμα που χρησιμοποιείται από τους κατοίκους του νησιού La Gomera για αιώνες και λειτουργεί ως γλώσσα και τρόπος επικοινωνίας. Έχει ανακηρυχθεί από την Unesco Προφορική, Πολιτιστική και Άυλη Κληρονομιά της Ανθρωπότητας.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Άυλη πολιτιστική κληρονομιά Σχολικά μαθήματα: Γλώσσα, Ιστορία
Πηγές	Φύση και Πολιτισμός, Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια εικονική των Καναρίων νήσων, https://www.gevic.net/info (προσπελάστηκε 07/01/2022) Βίντεο του διεθνούς Μέσου Μαζικής Ενημέρωσης Deutsche Welle (DW) για το σφύριγμα Silbo gomero https://www.youtube.com (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

18.Caserio de Masca

Όνομασία μνημείου	Caserío de Masca
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό συγκρότημα
Τοποθεσία	Buenvista del Norte, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Η ιστορική τοποθεσία της Masca βρίσκεται μέσα στην οροσειρά Teno, του παλαιότερου γεωλογικού σχηματισμού στο νησί της Τενερίφης, δίπλα στην οροσειρά Anaga. Τη διασχίζουν βαθιές χαράδρες, οι οποίες προήλθαν από χιλιετή ηφαιστειακή αδράνεια και από τη συνεχή δράση της διάβρωσης λόγω των βροχοπτώσεων.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστική κληρονομιά Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

19.Γειτονιά της Vegueta

Όνομασία μνημείου	Γειτονιά της Vegueta
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό συγκρότημα
Τοποθεσία	Las Palmas, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1478
Δημιουργός/οί	Juan Rejón, κατακτητής του νησιού Γκραν Κανάρια
Περιγραφή	Η Vegueta είναι η πρώτη γειτονιά που ιδρύθηκε στην ισπανική πόλη Las Palmas των Καναρίων νήσων και ανήκει στην περιφέρεια της Vegueta, Cono Sur και Tarifa. Ανακηρύχθηκε Εθνικός χώρος ιστορικής και καλλιτεχνικής σημασίας με το Διάταγμα της 5 ^{ης} Απριλίου του 1973. Η περιοχή οφείλει το όνομά της στην εύφορη πεδιάδα που εκτεινόταν γύρω από τη Βασιλική οχύρωση του στρατοπέδου που ίδρυσε ο Juan Rejón, κατακτητής του νησιού. Αρχικά η γειτονιά ονομαζόταν «La Vegueta της Αγίας Άννης». Έκτοτε αποτελεί το κέντρο της πολιτικής, θρησκευτικής και διοικητικής λειτουργίας του νησιού.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022) Wikipedia, Η Ελεύθερη Εγκυκλοπαίδεια, https://es.wikipedia.org/wiki/Vegueta (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

20.Villa de Betancuria

Όνομασία μνημείου	Villa de Betancuria
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό συγκρότημα
Τοποθεσία	Fuerteventura, Κανάρια Νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1404
Δημιουργός/οί	Jean de Béthencourt, κατακτητής του νησιού Fuerteventura
Περιγραφή	Η Betancuria είναι μία από τις πιο παλιές πόλεις που ίδρυσαν οι Ευρωπαίοι στα Κανάρια νησιά. Ήταν η ιστορική πρωτεύουσα του νησιού της Fuerteventura από το 1405 έως το 1834. Ιδρύθηκε στην ενδοχώρα λόγω του εύφορου εδάφους και για λόγους προστασίας από τις συνεχείς πειρατικές επιθέσεις που έπληγαν τη Φουερτεβεντούρα εκείνη την εποχή. Η Παναγία της Reña θεωρείται η προστάτιδα του νησιού και τον Σεπτέμβριο γίνεται προσκύνημα προς τιμή της με μεγάλη λαϊκή συμμετοχή.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

21.Γειτονιά της Triana

Όνομασία μνημείου	Γειτονιά της Triana
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό συγκρότημα
Τοποθεσία	Las Palmas, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	15 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Λίγο μετά την ίδρυσή του, το αστικό κέντρο της πόλης Las Palmas de Gran Canaria (η συνοικία Vegueta) επεκτάθηκε, διασχίζοντας τη χαράδρα Guniguada. Έτσι γεννήθηκε η γειτονιά Τριάνα, μια εμπορική περιοχή με κύριο άξονα τον ομώνυμο δρόμο. Από τις αρχές του 20 ^{ου} αιώνα άρχισε να πραγματοποιείται ριζική αρχιτεκτονική ανακαίνιση στην Τριάνα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία.
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

22. Villa de Teguisse

Όνομασία μνημείου	Villa de Teguisse
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό συγκρότημα
Τοποθεσία	Teguisse, Lanzarote, Κανάρια Νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Maciot de Bethencourt
Περιγραφή	Το Teguisse ήταν η πρωτεύουσα του νησιού Lanzarote πριν μεταφερθεί στο Arrecife στα μέσα του 18 ^{ου} αιώνα. Η πόλη έχει όμορφα κτήρια, πλακόστρωτα δρομάκια και πολλή ιστορία. Το Teguisse είναι γνωστό σε πολλούς για την κυριακάτικη αγορά, η οποία είναι τεράστια. Το παλιό τμήμα της πόλης είναι χτισμένο γύρω από μια πλατεία με ακανόνιστη διάταξη, όπου βρίσκεται η πρόσοψη της εκκλησίας Nuestra Señora de Guadalupe και γύρω από την οποία βρίσκονται τα σημαντικότερα κτήρια της πόλης. Ανάμεσά τους είναι η Casa Spinola, που χτίστηκε μεταξύ 1730 και 1780 από τον Don José Feo Peraza, ένα σπίτι οργανωμένο γύρω από μια κεντρική αυλή και πρόσοψη με συμμετρικό σχέδιο, με κεντρική πόρτα με επένδυση και πέτρινο πλαίσιο που υψώνεται σε τρία σκαλοπάτια. Ανακαινίστηκε το 1974 και διακοσμήθηκε από τον καλλιτέχνη César Manrique.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

23.Βοτανικός κήπος

Όνομασία μνημείου	Βοτανικός κήπος
Είδος αντικειμένου	Ιστορικός κήπος
Τοποθεσία	Puerto de la Cruz, Tenerife, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	17 Αυγούστου 1788
Δημιουργός/οί	Alfonso de Nava y Grimón and Benítez de Lugo
Περιγραφή	Ο Βοτανικός κήπος δημιουργήθηκε σύμφωνα με το Βασιλικό Διάταγμα του Βασιλιά Καρόλου του Γ', και παραγγέλθηκε από τον κ. Alonso de Nava y Grimón y Benítez de Lugo για να καλύψει την ανάγκη καλλιέργειας τροπικών ειδών από τις περιοχές της Αμερικής και του νοτίου ημισφαιρίου στην ισπανική επικράτεια. Βρίσκεται στην κοιλάδα La Orotava της Τενερίφης και περιλαμβάνει φυτά, δέντρα και λουλούδια κυρίως από τις τροπικές και υποτροπικές περιοχές, συμπεριλαμβανομένων των Agaceae και Bromeliaceae, πολύτιμα φυτά που η φύση φαινόταν να έχει παραχωρήσει αποκλειστικά στα τυχερά κλίματα των τροπικών περιοχών.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

24.Δημαρχείο Santa Cruz de La Palma

Όνομασία μνημείου	Δημαρχείο Santa Cruz de La Palma
Είδος αντικειμένου	Μνημείο
Τοποθεσία	Santa Cruz de la Palma, La Palma, Κανάρια Νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1559- 1563
Δημιουργός/οί	Alonso Fernández de Lugo
Περιγραφή	Το δημαρχείο είναι το σημαντικότερο δημόσιο κτήριο του νησιού. Χτίστηκε μεταξύ 1559 και 1563, αντικαθιστώντας ένα προηγούμενο, το οποίο πυρπολήθηκε από Γάλλους πειρατές το 1553. Το κτήριο είναι αναγεννησιακού ρυθμού και αποτελείται από δύο τμήματα. Το κατώτερο είναι μια γαλαρία από στοές και ημικυκλικές καμάρες που οδηγούν στο αίθριο. Το δεύτερο, που χωρίζεται από ένα γείσο, περιέχει παράθυρα με λεπτοδουλεμένα υπέρθυρα και μια λεπτή στήλη στη μέση. Η διακόσμηση ολοκληρώνεται με το οικόσημο της Καστίλης, το οικόσημο της La Palma, ένα μετάλλιο με το προφίλ του Φιλίππου Β' και ένα επιστέγασμα από υδρορροές που απεικονίζουν λιοντάρια. Στο εσωτερικό μπορεί κανείς να θαυμάσει την τοιχογραφία "La Romería", του ζωγράφου Manuel González Méndez από τη La Palma.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022) Ιδρύμα/Παγκόσμιο Αποθεματικό Βιόσφαιρας Καναρίων Νήσων La Pálma https://lapalmabiosfera.es (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

25.Αμμόλοφοι Maspalomas

Όνομασία μνημείου	Αμμόλοφοι Maspalomas
Είδος αντικειμένου	Άλλο: Προστατευόμενη φυσική περιοχή
Τοποθεσία	San Bartolomé de Tirajana, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	-
Δημιουργός/οί	-
Περιγραφή	Οι αμμόλοφοι Maspalomas αποτελούν προστατευόμενη φυσική περιοχή στην κατηγορία του Ειδικού Φυσικού Καταφυγίου από το 1994, αλλά για πρώτη φορά ανακηρύχθηκε προστατευόμενη περιοχή το 1987. Αυτή η απέραντη θάλασσα από άμμο βρίσκεται στα νότια του νησιού Γκραν Κανάρια και καταλαμβάνει σχεδόν 404 εκτάρια. Μαζί με την όαση Maspalomas και την ομώνυμη λίμνη σχηματίζουν ένα σύμπλεγμα του οποίου τα διαφορετικά οικοσυστήματα έχουν μια φυσική και αισθητική αξία μοναδική στον κόσμο. Πρόκειται για μία καλοδιατηρημένη περιοχή, της οποίας το περιβάλλον επηρεάζεται έντονα από την ανθρώπινη παρουσία, γεγονός που αποτελεί σοβαρή απειλή για την επιβίωσή της.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Ειδική προστατευόμενη περιοχή Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, https://www3.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

Όνομασία μνημείου	Κάστρο San Andrés
Είδος αντικειμένου	Μνημείο
Τοποθεσία	Santa Cruz de Tenerife, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1706
Δημιουργός/οί	Διοικητής D. Agustín de Robles
Περιγραφή	Το κυκλικό του σχήμα είναι ακόμα και σήμερα ορατό με μια ανασυρόμενη γέφυρα στην πύλη εισόδου. Χρησίμευε για την υπεράσπιση της παραλίας του San Andrés και για την προστασία των πλοίων από πειρατικές επιθέσεις. Διέθετε καταλύματα για τη φρουρά, μια μικρή πυριπιδαποθήκη, μία δεξαμενή και την εξέδρα για πέντε κανόνια, όπου ήταν τοποθετημένο και ένα καμπαναριό. Κατά τη μάχη της Σάντα Κρουζ ντε Τενερίφη το 1797, το κάστρο έπαιξε σημαντικό ρόλο, καθώς πυροβολισμοί από το κάστρο κατέστρεψαν τον ιστό και τα ξάρτια του Θησέα, του πλοίου του ναύαρχου Οράτιο Νέλσον.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

Όνομασία μνημείου	Οικία Lercaro La Orotava
Είδος αντικειμένου	Μνημείο
Τοποθεσία	La Orotava, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	16 ^{ος} αιώνας
Δημιουργός/οί	Ο πρώτος ιδιοκτήτης του ήταν ο Jerónimo de Ponte-Fonte y Pagés
Περιγραφή	Η οικία ανήκε σε μια οικογένεια ευγενών της εποχής. Το οικοδόμημα της οικογένειας, το οποίο φαίνεται σκαλισμένο σε μάρμαρο πάνω από το παράθυρο του τρίτου ορόφου, αποτυπώνει την κοινωνική αναγνώριση της οικογένειας και την ευγενική καταγωγή των μελών της. Το σπίτι έχει ασύμμετρη κάτοψη σε σχήμα U, με μπαλκόνια στον δεύτερο και τρίτο όροφο στην κύρια πρόσοψη. Η πόρτα είναι το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο στο ισόγειο, στα δεξιά δύο μικρά παράθυρα, δύο παράθυρα στα αριστερά, όπως αυτά του πρώτου ορόφου, εφοδιασμένα με περβάζι και παντζούρια που ανοίγουν προς τα έξω (από κάτω προς τα πάνω). Το μπαλκόνι του πρώτου ορόφου έχει σκαλιστή ξύλινη βάση και σφυρήλατο σιδερένιο κιγκλίδωμα.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

28.Οι Τάπητες του Corpus Christi

Ονομασία μνημείου	Οι Τάπητες του Corpus Christi
Είδος αντικειμένου	Άλλο: Σημείο Πολιτιστικού Ενδιαφέροντος
Τοποθεσία	La Orotava, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	1847
Δημιουργός/οί	Κληρονόμος της πρώτης ανθοκομικής κληρονομιάς της κυρίας Leonor Castell
Περιγραφή	Τα χαλιά με λουλούδια της La Orotava, σήμα κατατεθέν της καλλιτεχνικής ταυτότητας της πόλης κατασκευάζονται από το 1844 στο πλαίσιο της θρησκευτικής εορτής του "Corpus Christi". Κάθε χρόνο τον Ιούνιο, μωσαϊκά «χαλιών» διακοσμούν τους δρόμους της πόλης για το πέρασμα του Παναγίου Σώματος του Χριστού (Most Holy Corpus Christi). Για την κατασκευή τους χρησιμοποιούνται μόνο λουλούδια και άλλα φυτικά στοιχεία όπως μουστάκια από κεχρί, βρύα ή ρείκια, τα οποία φιλοκόβονται και ψήνονται για να αποκτήσουν τρεις αποχρώσεις, του πράσινου, της ώχρας και του μαύρου χρώματος, ανάλογα με τον χρόνο ψησίματος. Οι άνθινοι τάπητες είναι ένα καλλιτεχνικό έργο που απαιτεί σχέδιο και γι' αυτό οι δημιουργοί των ταπήτων τα ξημερώματα πριν από την εορτή του Corpus Christi καταλαμβάνουν από πολύ νωρίς τους χώρους που τους έχουν παραδοσιακά ανατεθεί προκειμένου να αρχίσουν το έργο τους στα όρια που έχει αναλάβει ο καθένας.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

29.Villa de La Orotava

Όνομασία μνημείου	Villa de La Orotava
Είδος αντικειμένου	Ιστορικό συγκρότημα
Τοποθεσία	La Orotava, Τενερίφη, Κανάρια νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Από το 1498 και μετά
Δημιουργός/οί	Alonso Fernández de Lugo
Περιγραφή	Ένα μικρό παρεκκλήσι που κατασκευάστηκε στα τέλη του 15ου αιώνα, ήταν ο πυρήνας γύρω από τον οποίο αρχικά αναπτύχθηκε η πόλη και εξελίχτηκε στη συνέχεια σε ένα από τα οικονομικά και θρησκευτικά κέντρα της εξουσίας στην Τενερίφη. Η La Orotava είναι η πόλη των μεγάλων σπιτιών και των πλακόστρωτων δρόμων, μια πόλη βυθισμένη στην καρδιά της ομώνυμης κοιλάδας. Αποτελούσε μέρος του «menceyato του Ταογο», του πλουσιότερου και μεγαλύτερου από τα εννέα βασίλεια στα οποία ήταν χωρισμένο το νησί.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	

30.Podomorfos

Όνομασία μνημείου	Podomorfos
Είδος αντικειμένου	Αρχαιολογικός χώρος
Τοποθεσία	La Oliva, Fuerteventura, Κανάρια Νησιά, Ισπανία
Χρονολογία δημιουργίας	Εποχή των Ιθαγενών
Δημιουργός/οί	Ιθαγενείς
Περιγραφή	Οι βραχογραφίες με ποδομορφικά μοτίβα είναι επιγραφές (συνήθως σε βράχο) με τη μορφή ενός ποδιού ή δύο ή περισσότερων ποδιών ενωμένων μεταξύ τους, που αποδίδονται στον πολιτισμό των Ιθαγενών του νησιού. Εντοπίζονται στο βουνό Tindaya, και αποτελούν έναν από τους πιο εντυπωσιακούς και αιγιματικούς αρχαιολογικούς χώρους των Καναρίων Νήσων, που αξίζουν τη μέγιστη δυνατή νομική προστασία.
Σύνδεση με τη χώρα μου, τα σχολικά μαθήματα	Πολιτιστικό ενδιαφέρον Σχολικά μαθήματα: Γεωγραφία, Ιστορία, Καλλιτεχνικά
Πηγές	Ιστοσελίδα του Συμβουλίου Παιδείας, Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, Πολιτισμού και Αθλητισμού της Κυβέρνησης των Καναρίων, http://www.gobiernodecanarias.org (προσπελάστηκε 07/01/2022)
Φωτογραφία/ες	